Svenska Canada-Tidningen.

Väktaren. Skandinaviske Canadiensaren. Canada.

$1.00 Per år. ALLMÄN NYHETSTIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA Lösnummer 5c.

ÅRGANG XVIII. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 2:dra MARS, 1910. Entered as Second Class Matter at the Post Office Department at Winnipeg, Can. and Grand Forks, N. D. N:r. 9

CANADA

Canadas telefonväsende har under förra året utvidgats betydligt. Antalet abonnenter har under året ökats med 5,000 och uppgår nu till sammanlagdt 25,000. Under samma år har telefonnätet ökats med 362 mil nya linier.

C. P. R. i vestra Canada. Mr. W. Whyte, andre vice president i C. P. R. har meddelat att bolaget i år kommer att kraftigt utvidga sitt kommunikationsnät i västra Canada. Ej mindre än tio nya linier komma att byggas, däraf en i Manitoba, sex i Saskatchewan, två i Alberta och en i British Columbia

Belönad konduktör. Konung Edward har på förslag af Canadas regering tilldelat konduktör Thomas Reynolds Albertmedaljen, första klassen. Reynold tjänstgjorde på det vid Spanish River förolyckade tåget och visade därvid stor rådighet och sinnesnärvaro, hvarigenom han lyckades rädda flera passagerare.

Canadensaren och svensken redde sig bäst. I Madison Square Garden, New York, utkämpades kappspringning å femton mil mellan "professionals". Som segrare utgick en af Canadas representanter, Frank Meadows från Guelph, som "gjorde" de femton milen på 1 timme 21 minuter och 24 1-5 sekunder. Som andra man utgick svensken Gustaf Ljungström med en tid af 1.22.54 3-4; tredje blef canadensaren Percy Sellen med 1.23. 41 3-5 och fjärde irländaren Jim Crowley med 1.24.31 1-5. Öfver femton tusen entusiastiska åskådare bevittnade den spännande kontesten.

Ottawaregeringen och terminalelevatorerna. Representanter för Grain Growers från östra och västra Canada uppvaktade i tisdags Dominionregeringen och anhöllo att regeringen måtte öfvertaga kontrollen af terminalelevatorerna i Fort William och Port Arthur. Om regeringen ej skulle vara villig därtill anhöll deputationen att de spannmålstransporterande järnvägsbolagen skulle anmodas öfvertaga de nämnda elevatorerna — till undvikande af onödiga mellanhänder.

Deputationen framhöll att de nuvarande innehafvarne af dessa elevatorer åsamka spannmålsegarne stora förluster. Under det att inspektören i Winnipeg gör afdrag å leverantörernas skeppningar för en viss procent föroreningar i säden, som förutsättes skola rengöras af vederbörande vid terminalelevatorerna, lär någon dylik rengöring dock icke ske, utan elevatormännen få med orätt räkna sig denna procent till godo.

Det viktigaste klagomålet mot elevatormännen är dock att de lära blanda de olika graderna och på detta sätt "förbättra" lägre grader af hvete till högre grad, och den vinst som därigenom uppstår stoppa de i sin egen ficka.

Regeringen lofvade att taga de framställda önskemålen i allvarligt öfvervägande. Men det framhölls samtidigt att det framlagda förslaget vore ganska svårt att realisera, då det skulle kräfva en utgift af flere millioner dollars. I hvarje fall ansågs det vara för sent att framlägga ett sådant lagförslag under innevarande parlamentssession.

MANITOBA.

Det fattas murare i Brandon. En mängd nya tegelhus äro planerade i Brandon, men det ser ut att ej finnas tillräckligt med murare. Med anledning däraf väntas också stadens murare komma att öka sina löneanspråk med 10 cents pr timme.

Flickan hämnades med revolvern. Fred Carroll, en nygift man i Souris, blef härom dagen anfallen af en f. d. tjänsteflicka i hans föräldrahem, hvilken afsköt en revolver mot honom. Carroll sväfvar mellan lif och död. Flickan, hvars namn är Lottie McCulloch, uppgifver att Carroll förfört henne och att följden blifvit ett barn som hon gifvit lifvet åt i Winnipeg. Då nu Carroll gifte sig med en annan kvinna hade hon beslutit att hämnas.

Järnspisen sprang i luften. I R. Sparrows hem i Elgin inträffade i torsdags en egendomlig olyckshändelse. På grund af den starka kylan hade vattnet i järnspisreservoiren frusit under det familjen varit borta ett par dagar. Då man åter kom hem, eldades spisen kraftigt med den följd att ånga bildades i reservoiren, som på grund af ångtrycket exploderade och sprang i luften. Lyckligtvis fanns ingen af familjemedlemmarne i närheten; annars hade de ej kunnat undgå allvarliga skador.

Han sköt på doktorn. I måndags f. v. blef doktor Dufort i Nidervile kallad att besöka en sjuk kvinna, mrs Chas. Harrison i Steinback, ett par mil utanför staden. Vid doktorns ankomst var den sjukas man berusad och menade att doktorn hade ingenting att göra där. För att riktigt klargöra detta afsköt han ett revolverskott midt i ansiktet på doktorn. Kulan stadkom dock lyckligtvis en[illegible] ett köttsår i ena kinden, och den omtöcknade mannen slipper väl därför jämförelsevis lindrigt undan.

Farmarens reseäfventyr. Peter McCrae, en farmare från Wellwood, Man., och hans dotter Annie ha i dagarna varit på besök hos släktingar i Toronto. Då de skulle återvända blef McCrae på själfva stationen bestulen på sin plånbok med inneliggande returbiljett och penningar. Far och dotter hade därför ej annat att göra än att återvända till kära släkten som de nyss förut tagit afsked af. Där fingo de sedan vänta medan gubben telegraferade efter ny reskassa.

SASKATCHEWAN.

Satskatchewanregeringen och Grain Growers. Saskatchewanregeringen har tillsatt en komité för att behandla provinsens elevatorfråga.

Spårväg i Moose Jaw. Ett konsortium för anläggning af spårväg i Moose Jaw är under bildande därstädes. Anbud på spårvägsanläggningen ha äfven inkommit från ett Ottawakonsortium.

Prince Albert skall annonseras. Stadens council har beslutit börja en effektiv annonseringskampanj för att göra samhället mera kändt. En förstklassig pressagent kommer att engageras.

Arcola vill hålla sig framme. Vid ett entusiastiskt och talrikt besökt möte i Arcola beslöts härom dagen att tillsätta ett board af trade, hvars hufvuduppgift skall bli att arbeta för ett "greater Arcola".

På det hala. B. Salter i Lloydminster var här om dagen ute och körde på en något isbelagd väg. Då Salter vid ett tillfälle gick bredvid hästen halkade denne och ramlade på sidan öfver Salter som bl. a. fick ena benet afbrutet

Brunnet skolhus. I Kinistino nedbrann skolhuset en dag i förra veckan. Skadan uppskattas till $1,500, hvaraf 1,000 var täckt genom försäkring. Orsaken till eldsvådan har man icke lyckats utröna.

Eldsvåda i Sintalunta. Eldsvåda härjade förra veckan John Wilsons möbelmagasin i Sintalunta. Den hårda kölden försvårade släckningsarbetet, och brandkåren måste inskränka sig till att skydda den närliggande byggnad, där Home bank har sin lokal. Förlusten uppskattas till omkring $4,000

Dödad bromsare. Clarence McKellar, en å C. N. R. expressen tjänstgörande bromsare öfverkördes i onsdags vid Kamsack. Han steg af en passagerarevagn och hoppade ned på spåret bredvid alldeles framför ett växellokomotiv som han icke observerade. Lokomotivet hade mycket ringa hastighet men det hann dock ej stoppas utan McKeller kom under hjulen och lemlästades ohyggligt.

Dålig mjölk i Regina. Saskatchewans bakteriolog dr Charlton har tillkännagifvit att han kommer att sluta med analyserandet af den till staden införda mjölken, såvida icke stadsmyndigheterna börja hålla efter mjölkleverantörerna bättre än hittills. Han anser att mjölk till 10 cents pr kvart ej borde innehålla så många millioner baciller och så litet grädde som nu är fallet.

Dr Meck, Calgarys hälsovårdsinspektör, har med anledning däraf förklarat att han gjort sitt bästa för att kontrollera mjölkleverantörerna. Men han anser att man ej kan vara allt för sträng, ty då kan staden helt enkelt bli utan mjölk — och det vore än värre.

Den vilde mannen är tam igen. En vild man har det sista året haft sitt tillhåll i skogarna vid Prince Albert. Det var en man vid namn Bert Jenner som plötsligt blifvit sinnesrubbad, och han har många gånger varit nära att skrämma lifvet ur kvinnor och barn som oförmodadt stött ihop med honom. Han har aldrig gjort någon något för när, men naken och hårbevuxen öfver hela kroppen har han mera liknat ett djur än en människa, och det är därför ej underligt att hans blotta åsyn injagat skräck.

Men härom dagen måtte han helt plötsligt ha återfått sitt förstånd, ty han kom helt lugnt spatserande in till staden och begärde att få mat och kläder och ett jobb. Han var äfven då splitter naken ehuru det var 20 grader under noll. Märkvärdigt nog har han hela vintern redt sig bra mot kölden — endast tårna voro lindrigt förfrusna.

Han blef genast rakad och klippt öfver hela kroppen, samt fick både mat och kläder och arbete. Han säger att han endast har ett otydligt minne af sina vandringar i skogarna.

Provinsialskattmästarens trolleri.

En del af provinsen Manitobas "evärdeliga tillgångar".

Hon. Armstrong framtrollar Roblinregeringens finansiella "öfverskott" för år 1909, d. v. s. söker slå blå dunster i legislaturmedlemmarnas och folkets ögon. Karrikatyren illustrerar präktigt artikeln "Manitobas finanser" på nästa sida.

ALBERTA.

I Lethbridge kommer Young mens' Christian Association att uppföra en egen stilfull föreningslokal.

En kvinnlig hälsovårdsinspektör i Calgary? Miss K. C. Eddington i Calgary har inlämnat ansökan om anställning om hälsovårdsinspektör därstädes.

Hur landvärdet stiger. George Root, boende i närheten af Reed Deer, har sålt sin farm "Spring Bluff" för $32,000. Priset var $50 pr acre. Mr Root köpte samma farm för 8 år sedan för $6,000

Istäkten i Banff har denna vinter gifvit ett synnerligen godt resultat. Arctic Ice Co. i Winnipeg har under en stor del af vintern afsändt 22 vagnslaster is pr dag österut. All is har varit af ovanligt god kvalité.

Eldsvåda utbröt i lördags i Grier block i Macleou, och byggnaden skadades svårt af elden. Totalförlusten uppskattas till minst 10,000 dollars. Eldens uppkomst tros härleda sig från en bristfällig ugn.

C. P. R. i Alberta. Enligt uppgift kommer C. P. R. i år att utgifva 4 mill. dollars i Alberta utom till förut beslutade linier m. m. Dessa fyra millioner skola användas till byggande af nya stationer, godsmagasin, maskinverkstäder m. m. Endast i Calgary komma $633,000 att utgifvas till nybyggnader och reparationer.

Albertadistriktet af den sv. luth. kyrkan i Alta. håller sitt nästa missionsmöte i Stettler och Saron från o. m. den 14 t. o. m. den 17 mars. Mötet tager sin början i Stettler måndagen den 14 kl. half 8 e. m. och fortsätter hela dagen därpå. I Saron fortsättes mötet med början där onsdagseftermiddagen den 16 och pågår hela efterföljande dag samt slutar med kvällsgulstjänsten den 17. Närmare pålysningar vid mötet.

Å distriktets vägnar. **A. H. Sellin,** Sekr.

BRITISH COLUMBIA.

Young men's Christian Association kommer att uppföra egna byggnader i Cranbrook och New Westminster

Budgetsbrist i British Columbia. Budgetsförslaget för innevarande år framlades i torsdags i provinsens legislatur. Däraf framgår att utgifterna detta år ökats till $7,750,000 mot $4,600,000 i fjol. Enligt de i budgeten föreslagna siffrorna kommer en brist på $750,000 att uppstå, såvida ej några af de beräknade inkomsterna oförutsedt ökas.

En järnvägsolycka, som var nära att kräfva många människolif, inträffade i torsdags vid Spence's bridge i närheten af Camlock. Spåret går där alldeles vid randen af ett bråddjup med Thompson river nedanför. Tio vagnar urspårade, och endast skyddsmuren hindrade vagnarne med däri befintliga passagerare att störta ned i floden. Nu sluppo alla dessa undan med blotta förskräckelsen.

Hängde sig i fängelsecellen. William Ashworth, som aftjänade två månaders fängelsestraff i Vancouver, hängde sig i måndags i cellen, endast några timmar före strafftidens utgång. Han satt inne för misshandel på sin hustru, men försoning hade ägt rum mellan makarna. Hustrun hade dagen förut lämnat honom 15 dollars som han skulle få använda till respengar till Prince Rupert, där han hade utsikt att få arbete. En stund innan Ashworth sökte döden, hade hans båda barn besökt honom och lämnat honom kläder som han skulle ha då han lämnade fängelset.

The Canadian Camp Brotherhood med hufvudkvarter i 10 Powell st., Vancouver, B. C., mottager årsmedlemmar mot en afgift af 3 dollar pr år. Alla som äro sysselsatta i skogslägren eller vid järnvägsanläggningar, grufarbetare o. dyl. kunna äga nytta af förbindelse med denna organisation. Läsrum, rökrum, arbetsbyrå o. s. v. finnes vid högkvarteret. Föreståndare är H. J. Gardiner.

En häftig explosion inträffade måndag f. v. i ett hus bredvid Kotenay hotel i Moyie. Bakre delen af hotellet förstördes fullständigt och explosionen var så stark att nästan alla hus i staden skakades. Mrs Parkhill som bor i ett hus invid hotellet skadades illa och en af hotelluppesserskorna blef så uppskrämd att hon fick ett hysteriskt anfall. Explosionen uppstod i ett acetylengasverk.

ONTARIO.

Aderton hasardspelande kinamän ha gripits i Port Arthur af polisen på bar gärning. De dömdes till sammanlagdt 462 dollars böter.

Port Arthurs spårvägar gingo under januari med en nettovinst af $2,235.90. Samma månad förlidet år gaf alls intet öfverskott.

En ny bank, en filial af Bank of Nova Scotia, har öppnats i Port Arthur. A. Mooney, förr i Saskatoon, är bankens direktör.

Ovanligt skadeståndsanspråk. Mrs Ulrie Poirier i Montreal har stämt staden med yrkande om 10,000 dollars skadestånd för att staden tillhandahållit oren vaccin, hvarigenom hennes lille son ådragits nefritis i ena armen

Ett fallande träd och ett brutet ben. A. Allan som arbetade vid en timmerkamp i närheten af Kenora kom härom dagen under ett fallande träd. Han fick därvid ena benet afbrutet.

En dyr häst. En Clydesdale hingst, Milton Chief såldes här om dagen af egaren, John Vance i Tavistock, för $3,000. Hingsten väger 2,100 lbs och har upprepade gånger belönats med pris på hästutställningar.

Lokomotivförarens rus. Robert Blair i Sharbot Lake har dömts till 50 dollars böter för att han sålt sprit till en C. P. R:s lokomotivförare under det han var i tjänstgöring. Denne hade blifvit så berusad att tåget måste kvarhållas vid Sharbot Lake i sju timmar under väntan på en annan lokomotivförare.

Port Arthur vill reformera sin stadsstyrelse. Port Arthurs borgmästare och två af dess aldermen ha uppvaktat Ontarioregeringen för att höra sig för om utsikterna att få en reform till stånd i stadens förvaltning. Det är s. k. government by commission man vill söka få genomförd.

Port Arthur är den första stad i Canada som tagit detta steg.

En onaturlig moder. Mrs Vochik Kozeerska, en polsk kvinna boende i Verdnu i närheten af Montreal har häktats under anklagelse att ha vållat sitt 3-åriga barns död. Hon hade i raseri öfver att barnet ej ville äta så illa misshandlat detsamma att det en kort stund efter misshandeln aflidit.

Tjufbandets chefer oskadliggjorda. I Montréal har nyligen härjat ett tjufband som gjort ej mindre än 24 olika inbrottsstölder och därvid lagt vantarne på varor af sammanlagdt 5,000 dollars värde. Ledarne för detta tjufband, A. Maury och A. la Rose, ha nu dömts till resp. 8 och 10 års straffarbete.

Fort William protesterar. City council i Fort William har uttalat en skarp protest mot inkorporationen of International Waterways and Construction Company. Hufvudinvändningen är att bolaget skulle få monopol på all vattenkraft inom det ifrågasatta området, detta till förfång för öfriga medborgare.

Tuppfäktning tillåtes ej. I lördags kväll öfverraskadepolisen i Hamilton ett sällskap som hade anordnat en tuppfäktning. Detta slags nöje anses med rätta som grymt djurplågeri, och hela sällskapet, 32 man, blef inburadt i väntan på rannsakning och dom.

Samarbete mellan Ontarios fruktodlare. I Ontario pågå f. n. underhandlingar mellan provinsens fruktodlare i syfte att organisera regelbundet samarbete dem emellan för afsättningen i både östra och västra Canada. Kommissionsaffärer komma sannolikt att öppnas i alla större städer, bl. a. i Winnipeg.

Föll död ned från talarestolen. Mrs John Hoodless, en känd föredragshållarinna, skulle i lördags hålla ett föredrag i Toronto öfver ämnet "Women in industrial life". Hon hade emellertid knappast hunnit börja sitt tal förrän hon sjönk ihop och förlorade medvetandet. Om ett par minuter var hon död.

Hon fann döden i hemlandet. Mrs Oswald Grottke, född Hilma Fredrikson, afreste för ett år sedan från Fort William till Sverige för att söka vård för sin brutna hälsa. Nu har emellertid det sorgliga budet ingått till hennes make och barn i Fort William att hon den 1 februari aflidit i sitt föräldrahem i Lund, skrifves till Sv. C. T.

Med fem kulor i kroppen fanns i onsdags Joseph Rasano liggande halfdöd i ett öfvergifvet hus i Montreal. Omgifningen bar alla spår af att ett blodigt uppträde utspelats men ännu har polisen ej lyckats få reda på de närmaste omständigheterna vid dramat. Rasano vårdas på lasarettet, och osäkert är om han kommer att öfverlefva den blodiga leken.

Tre nya byggnader för Torontouniversitetet. Arfvingarna efter Hart A. Massey ha erbjudit sig att för Torontoministeriets räkning uppföra tre byggnader af sten i gotisk stil till minne af den aflidne.

Snikenhet drifver till hustrumord.

En 75-årig gubbe i Halland tycker hustrun kostar för mycket. — Stryper henne under sömnen

En hemsk gärning har begåtts af 74-årige undantagsmannen Anders Bengtson från Öfvergård i Torups socken, Halland, i det han på morgonen den 4 febr. tagit sin ett par år äldre hustru af daga genom att strypa henne medan hon sof.

Bengtson och hans hustru åtnjöto undantag af en son och befunno sig i jämförelsevis goda ekonomiska omständigheter.

Bengtson hade för tre år sedan sålt sitt hemman till sonen för undantagsrättigheter och en summa af 7,000 kr., af hvilka 3,000 kr. skulle utfalla efter endera af de åldriga makarnas frånfälle till den öfverlefvande. För några år sedan flyttade makarna till undantaget.

Den 4 på morgonen vid 6-tiden kom gubben och väckte sin son, i det han sade: "Mor är död." Då sonen rusade upp och till stället, där föräldrarna bodde, sade fadern: "Gå inte in, för då kan du få skulden. Jag har strypt mor, gå du och hämta länsmannen".

Mordet hade begåtts vid 5-tiden på morgonen och, enligt hvad Bengtson själf uppgifvit, medan den gamla sof Han hade, bekände han vidare vid polisförhöret, länge gått och rufvat på dådet och inte kunnat sofva om nätterna de sista veckorna.

Som motiv för mordet uppgaf Bengtson först att han genom förlorandet af en inteckning å 1,500 kr. blifvit så fattig, att han inte såg sig i stånd att försörja hustrun, hvarför han tyckte synd om henne. Då emellertid kronolänsmannen efter företagen undersökning påvisade, att inteckningen fanns kvar och likalades ett par sparbanksböcker, ändrade Bengtson sin uppgift om motivet därhän, att hustrun inte lagade mat åt honom ordentligt och att han inte trodde att han så länge hustrun lefde kunde få återvända till sonen. Han trifdes nämilgen inte i sitt nya hem.

Inom soeknen ha de båda gamla varit kända för otadlig vandel, men mannens girighet synes ha varit svårartad. Man har också därför velat se motivet till den hemska gärningen i begäret att utfå de 3,000 kr. som enligt köpebrefvet skulle tillfalla den efterlefvande af makarna. Anders Bengtson gör emellertid intryck af att hans sinnestillstånd icke är fullt normalt. Det är därför icke uteslutet att han begått brottet i otillräkneligt tillstånd, hvilket är så mycket sannolikare som sinnessjukdom ligger i släkten. Såväl B:s fader som broder ha i sinnesförvirring beröfvat sig lifvet.

Han bevakas på det strängaste i fängelset, emedan man fruktar för ett själfmordsförsök. Fängelseläkaren har icke kunnat finna mördaren sinnessjuk.

— Det var förfärligt att jag kunde göra det mot mor", har den häktade yttrat till fängelsepredikanten.

För en fängelsekonstapel har han beklagat sig öfver sin dumhet att bekänna samt tillagt: "Jag kunde ju ha hängt henne i stället, så hade ingen vetat att jag gjort det".

Dagarna före mordet låg B. till sängs, och då sonen August någon gång kom in i de gamles bostad, gömde sig gubben under täcket. Nu efter mordet har man funnit orsaken därtill. Gubben hade nämligen klippt af sig skägget, så att han var nästan oigenkännlig. Tydligen har hans ursprungliga afsikt varit att rymma efter mordet.

Bengtson köpte på 1860-talet öfregård och gifte sig strax därefter med en tjänsteflicka Kerstin Gifvarsdotter. Makarna ha sju barn i lifvet. hvaraf fyra äro bosatta i Förenta Staterna. Den mördade hustrun beskrifves som fridsam och jämn till humöret samt lär ha varit den som fått lugna mannen, när denne, häftig och betlefrad som han var, ofta brusade upp af en eller annan anledning.

QUEBEC.

Landtmätaren frös af sig fötterna. J. M. Roy, en landtmätare som af regeringen sändts i ett uppdrag till St. Mauriee distriktet, fick härom dagen båda fötterna så svårt förfrusna att de måste amputeras.

Ovettet från predikstolen kostade 75 dollars. En medlem af Sherbrookes katolska församling yrkade nyligen laga ansvar å sin själasörjare, fader Bernier för det denne i en predikan botat honom med osalighet och helvete. Sakens förhistoria är den att klaganden begärt att fader Bernier skulle döpa hans barn, men presten vägrade detta därför att barnafadern ej betalt sin kyrkoskatt. Denne gick då till en annan präst som verkställde dopet. Följande söndag utpekade fader Bernier den tredskande skattebetalaren inför allt folket som en förtappad varelse som alldeles säkert skulle komma att brinna i helvetet. Prästen dömdes för detta heta predikonit till 75 dollars böter.

WINNIPEG

Lutherska kyrkans fruntimmersförening sammanträder hos A. Carlson, 260 Alfred street i dag kl. 2 e. m.

Ungdomsföreningen Idun möter på samma plats kl. 8 e. m

Tjugo barn på auktion. På torsdag komma tjugo barn här i staden att auktioneras bort till den högstbjudande. Det är dock inte fråga om någon slags slafhandel utan det är frälsningsarmén som på detta originella sätt vill söka skaffa fosterföräldrar åt ett antal hemlösa små skyddslingar. "Buden" bestå ej häller i något visst penningebelopp för hvarje barn, utan beräknas efter de utsikter till god uppfostran och sorgfri framtid som kunna bjudas af reflekterande fosterföräldrar.

Akta barnen! En tvåårig son till handelsresanden J. E. McIntyre i Winipeg afled härom dagen i Hamilton, Ont., till följd af fosforförgiftning. Mrs McIntyre, som jämte gossen var på besök hos släktingar i Hamilton, hade för en stund lämnat den lille åt sig själf, och denne hade då kommit öfver några tändsticker och ätit upp tändsatserna. Gossen blef naturligtvis sjuk, men då ingen visste orsaken tillkallades ej läkare i tid, med den sorgliga påföljden att den lilles lif ej kunde räddas.

Den Norsk Lutherske Kirke. Gudstjeneste Kl. 3.45 Söndag Eftermiddag.

Femte Prediken i Raekken over Bibelens Inspiration.

Den Danske menigheden i Elmwood möder Söndag Aften Kl. 7½ i Prestegaarden, 723 Victor St. Alle Danske velkomne.

Kvindeforeningen möder Onsdag Eftermiddag hos Mrs. Harmuth, 562 Simcoe St.

Ungdomsforeningen möder Fredag Aften i Prestegaarden

En falsk lungsotsdoktor. På hotell Alexandra härstädes har de sista dagarna bott en herre som uppgifvit sig vara dr Osborne från Essex, England, utsänd af engelska regeringen för att studera tuberkulosens utbredning i Canada.

Den så kallade doktorn har emellertid häktats för att han utpånglat en falsk check på $400, och han nödgades då medgifva att doktorstiteln ej var mer äkta än checken.

En sorglig olyckshändelse timade torsdagen den 24 febr., i det vår landsman Frans Emil Löfvendal störtade ned från 23 fots höjd och illa skadade sig. Då Löfvendal skulle passera en träbjälke, brast denna med ofvannämnda påföljd. I fallet fick L. ryggraden krossad och måste af tillkallad ambulans forslas till lasarettet. Han är ännu vid full sans, men enligt läkarnes utlåtande är tillståndet hopplöst.

L. är 28 år gammal och ogift. Vid olyckstillfället arbetade han hos Northern Foundry Machinery Company. Den brustna bjälken var 6x10 tum, hvadan det förefaller ganska oförklarligt att den ej kunde bära en mans tyngd.

(Forts. å sid. 12.)

EN STORARTAD PLAN.

Elektrisk kraft från Trollhättan till Köpenhamn.

Den svenske ingenjören Torsten Holmgren har i ett föredrag inför danska fackmän förklarat att det läge inom de tekniska möjligheternas område att leda elektrisk kraft från Trollhättan till Köpenhamn. Planen har väckt stort uppseende både i Sverige och Danmark.

Anledningen till att ingenjör Holmgren kom att tänka på export till Danmark af elektrisk kraft är att man måste på ett ekonomiskt sätt finna användning för den väldiga Trollhättekraften. Endast ett begränsadt kraftbelopp kan finna användning inom ett visst distribueringsområde för så vidt man inte har tid att vänta tills nya industrier hinna uppammas. Har man stora kraftöfverskott eller beräknar man att få sådana inom en snar framtid, måste man antingen utvidga distributionsområdet eller också genom kraftförsäljningar till underpris skaffa sig nya konsumenter inom det gamla området. På så sätt uppstod tanken på att exportera kraft till Köpenhamn skulle taga en viss på ännu icke varit föremål för svenska vattenfallsstyrelsens pröfning.

Enligt den officiella danska statistiken, användes år 1908 i Köpenhamn 45,000 hästkrafter och i Köpenhamn och Seland tillsammans 72,000 hästkrafter. Holmgrens tanke var att Köpenhamn skulle taga en viss på förhand bestämd del af sitt kraftbehof, så att det redan från början blefve så ordnadt att den svenska kraftanläggningen blefve fullt utnyttjad.

Svenska Canada-Tidningen

BOX 3074. TELEFON 2816.

Utgifven hvarje onsdag af

CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Halft år do	60
Tre månader	35
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år do	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till THE CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

G. ALBIN JONES, Manager. E. ENSTROM, Redaktör.

SPÅRVÄGSBOLAGETS LJUSMONOPOL.

Ett förslag af T. H. Johnson, representant för West Winnipeg.

T. H. Johnson, West Winnipegs representant i legislaturen, har tillkännagifvit att han ämnar väcka en motion i syfte att kullkasta Winnipeg Electric Railway Co:s monopol på att leverera ljus för stadens affärsetablissementer. Staden har som bekant f. n. icke rätt att åtaga sig sådant utan att först inköpa spårvagnsbolagets belysningskraftstation till af skiljenämnd bestämdt pris. Endast om bolaget vägrar sälja kraftstationen till detta pris äger staden rättighet att konkurrera om ifrågavarande ljusleveranser.

Mr Johnson har försökt få denna bestämmelse brakt ur världen äfven genom förut framlagda motioner men regeringen har alltid motsatt sig hans förslag. Det skall bli intressant att se om spårvägsbolaget äfven denna gång kan räkna på samma varma medkänsla från regeringens sida.

GRAIN GROWERS PROTESTERA MOT ROBLINREGERINGEN

Äro ej nöjda med elevatorförslaget.

I dagarna ha en hel del möten med Grain Growers hållits på skilda platser inom Manitoba för att höra deras mening om regeringens hållning i elevatorfrågan. Resultatet af dessa möten visar oförtydbart att Grain Growers stå som en man bakom det af deras verkställande utskott framlagda förslaget. Regeringsförslaget, eller rättare det af regeringen hittills framlagda utkastet därtill, har lika enhälligt fördömts, och många talare ha framhållit att den nuvarande regimen rent af skulle vara att föredraga.

Det tros också med all säkerhet att regeringen nödgas något modifiera sin ursprungliga ståndpunkt för att söka göra sitt förslag mera smakligt för farmarne. Ingen tror dock att regeringen skall ge efter i den viktigaste punkten, angående tillsättandet och kontrollerandet af den kommission som i högsta instansen skall regera hela elevatorsystemet. En dylik regeringskontroll öfver en så viktig farmareinstitution är nämligen ett allt för kärt önskemål för Roblinregeringen för att den härvid skulle vara villig att låta pruta med sig.

Men farmarne skola antagligen, att döma af deras hållning hittills, betacka sig för att få sitt hvete graderadt efter politiska grunder.

MANITOBAS FINANSER.

Ett stort öfverskott för 1909. — Oppositionen uppvisar dock att "allt är ej guld som glimmar".

Manitobas provinsial treasurer Hon. Hugh Armstrong, framlade förra veckan i legislaturen regeringens budget för 1910. Han framhöll därvid med synnerlig stolthet att 1909 års budget visat ett öfverskott af $624,000, det största öfverskott som någonsin förut förekommit i provinsens historia.

En af oppositionens talare, dr R. S. Thornston, synade emellertid de af Hon. Armstrong framlagda uppgifterna noga i sömmarna och kom till det resultat att Roblinregeringen ej alls skött provinsens finanser så fint som den själf ville låta påskina. Han påvisade med logisk skärpa att det omskrutna öfverskottet på $624,000 egentligen endast fanns till på papperet. Ty i detta belopp ingick ej mindre än $445,000 som influtit på försäljning af land, och sådana penningar borde naturligtvis icke räknas till ordinarie inkomster och användas till de årliga utgifterna. Om en enskild person ett visst år säljer en stor del af sina fastigheter, kan det ju icke falla honom in att anse försäljningssumman som en del af sin reguliera årsinkomst och genast gladeligen lefva upp denna summa. Men så galet har vår regering burit sig åt, framhöll talaren med rätta.

Vidare påpekades att en stor del af öfverskottet tillkommit genom vinst å telefonväsendet, och denna vinst vore ej häller rättfärdig — den var i själfva verket liktydig med en kännbar extra beskattning af provinsens telefonabonnenter.

Talaren påvisade slutligen under allmän munterhet att en icke obetydlig del af de 1,614,000 dollars, som regeringen påstått sig ha användt till förvärfvande af "evärldeliga tillgångar", hade nedlagts i "bortblåsta flaggor, sönderslagna blomkrukor, aflidna kor", med mera sådant.

PARLAMENTARISMENS UPPLÖSNING I ENGLAND.

Betydelsen af de senaste valen i England går vida utöfver de frågor som för tillfället stå på dagordningen. Vi stå kanske vid början till en kris inom hela den engelska parlamentarismen. Sedan länge ha tecken framträdt till denna upplösande utveckling. De konservativas stora framgångar under boerkriget och de liberalas i följd af hänförelse för frihandeln fördröjde den blott något årtionde. Men nu träder problemet fram med all tydlighet. Den engelska parlamentarismen är hotad, det gamla systemet med parlamentarisk regering, hvilket hållit sig genom århundraden och tjänat hela världen till förebild, är skadadt i sina grundvalar och ingen vet hvad som skall träda i dess ställe.

Förutsättningen för det engelska systemet är jämnviktsspelet mellan två stora partier, som aflösa hvarandra inom regering och parlament. Så länge rösträtten var inskränkt, blef häraf i verkligheten ett adelsfävälde. Sedan rösträtten utvidgats, har det demokratiska elementet framträdt allt starkare och allt mer upplösande. Vid sidan af irländarna som tredje parti ha socialdemokraterna framträdt som fjärde parti. Och inom de två stora hufvudpartierna ha motsatser yppat sig. De tullvänliga radikalerna under Chamberlain slöto förbund med torrierna, medan den tilltagande sociala riktningen inom liberalismen dref åtskilliga af de gamla whiggerna öfver i motståndarnes läger.

Sålunda äro nu såväl de konservativa som de liberala fullständigt förändrade. De skiljas icke blott genom den politiska principen utan ock genom ekonomiska intressen. Massornas ekonomiska intressen vill arbetarpartiet häfda. Liberalismen måste för att kunna hålla sig demokratiseras, och i det den gör detta öppnar den vägen för sin arftagare socialdemokratien. Frågan om afskaffande af the plural vote, eller rättigheten för en person att afgifva sin röst på flera ställen, står redan på dagordningen. Förslag om utvidgning af valrätten skola snart följa. Men ju mera demokratisk valrätten blir, dess mindre kan partisplittring undvikas.

Men redan nu är den tillräcklig för att sätta hela det engelska regeringssystemet i fråga. Utan eller mot irländarne finnes det inget flertal i underhuset, men om detta sakförhållande kan bringas ur världen återstår att se. Man måste också räkna med en ytterligare stegring af arbetarpartiet. Skola de stora partierna lättast kunna komma öfverens med arbetarne eller med irländarne? Uppstår icke på detta sätt en minoritetsregering, i det de små men utslagsgifvande partierna tvinga sin vilja på de stora, som ej ensamma kunna bilda flertal hvart och ett för sig?

Faktiskt är det icke ett parti utan ett block som den brittiska regeringen nu stöder sig på och som en till äfventyrs kommande konservativ regering måste stödja sig på. Ledarne för de båda partierna måste jonglöraktigt balansera de olika meningarna. Skall det lyckas på längden eller skall den kris hvari England nu befinner sig fortvara? Man talar redan om att det nuvarande parlamentets lifstid blott skall komma att räcka några månader. Det är dock ej sannolikt. Valen äro dyra i England och alla partier ha intresse af att de icke upprepas för ofta. Hvarje parlament har dessutom en naturlig själfuppehållelsedrift. Äfven i England liksom i så många andra land får man alltså börja med det parlamentariska ur hand och i mun. Allt tyder på att tiden för fast slutna partimajoriteter är förbi. Men då hela regeringssystemet beror härpå, så blir frågan den om en parlamentsregering i tidigare bemärkelse blir möjlig.

OM MILITARISMEN,

ungdomen och kvinnorna skrifver den stora svenska författarinnan Ellen Key bl. a. följande: Det verksammaste medel, genom hvilket barnen och ungdomen kunna värfvas för freden är att lära dem känna de fakta, som bevisa att de i sina intressen nu så nära förbundna, af hvarandra nu så beroende folken behöfva en större trygghet som endast kan vinnas genom det ömsesidiga skydd, som nya organisationer för mellanfolklig arbetsordning och rättsordning kunna bereda. Att mana de unga till värnpliktsvägran, detta vore däremot att mana dem till ett lagbrott, som endast blir en kraftförlust för den enskilde, och, under nuvarande förhållanden, en fara för lifvet. Men ett led i utvecklingen af det antimilitaristiska samhällstillståndet måste bli att de värnpliktige i alla land sammansluta sig i ett förbund, hvars enda paragraf blir den att neka fullgöra militärtjänsten i fall det egna folket börjar ett krig. Först när regeringar, börsmän och andra krigshetsare veta, sig kunna sända ut ungdomen att blöda för brott och dårskaper, dem de själfva begått. Denna antimilitaristiska propaganda måste drifvas af kvinnorna inom alla folk. Må männen sörja för nuets försvarskraf. Men må kvinnorna, som i och med sina barn i sina sköten bära framtiden, med all sin fostrande kraft verka för den framtid, då krigstillståndet mellan folken aflöses af den ömsesidiga hjälpens och den mellanfolkliga rättens tillstånd. Må de från hem till hem, från bygd till bygd, från land till land sprida den upplysning, dana de tänkesätt, fördjupa de känslor, ägga det motstånd, ur hvilka släktets evolution från krigs-till fredstillståndet slutligen skall framgå. Kvinnorna utföra därigenom ett värf, lika betydelsefullt som det att föda det nya släktet: värfvet att pånyttföda det.

HALLEYS KOMET.

Blir synlig i slutet af denna månad. — Svansen är ej farlig.

Ännu altljämt osynlig för blotta ögat närmar sig den Halleyska kometen vår jord med den ofantliga hastigheten af 370,000 mil i timmen.

Redan i slutet af denna månad eller första dagarne i mars, beräknar man att kometen skall börja bli synlig som en dimmfläck, som efter hand växer i storlek och ljusstyrka. Till den 19 april blir kometen en morgonstjärna, men därefter visar den sig i vester efter solnedgången, och där skall den alltså sökas den märkliga natten mellan den 18 och 19 maj. Den 18 maj är den närmast jorden, som då sopas af dess svans. Kometens hufvud är då tolf millioner mil från oss, och då svansen har denna utsträckning, kan det ej undgås, att jorden insvepes i dess gaser, hvaraf svansen består. Natten mellan den 18 och 19 maj sker mötet. Då emellertid de båda himlakropparne, jorden och kometen, rusa fram med en så oerhörd hastighet, tar det endast några timmar, tills jorden är fri från kometsvansen igen. Den 18 maj passerar kometen öfver solskifvan, ett tillfälle, som af astronomerna motses med största intresse, och astronomerna ha särskildt valt Honolulu på Sandwichöarna till observationspunkt.

Frågan om den väntade Halleykometens farlighet diskuteras fortfarande i den utländska pressen. Nyligen har som bekant den franske astronomen Flammarion gifvit ett icke fullt tröstande svar på denna fråga.

Däremot delar den kände tyske vetenskapsmannen Willhelm Meyer icke de uttalade farhågorna, utan anser dem ogrundade. Visserligen är den kemjska sammansättningen af de gaser, som bilda kometens svans, icke ägnade att ingifva förtroende. Dessa gaser äro kolväten och kväfve. Af deras kombination erhålles giftiga cyanföreningar och bland dem den starkt verkande blåsyran. I april, då kometen närmar sig solen, blir det icke svårt att iakttaga dessa gaser, som utströmma från kometens kärna. Farhågorna skulle äga sin grund endast i den händelse, att kometens kärna komme jorden nära.

Som af det föregående framgår är Halley-kometens kärna, äfven då den kommer jorden som närmast på ett betydligt afstånd, men att jorden under några timmar får bada i kometsvansens gaser torde med säkerhet få antagas.

Men detta bad kommer icke att bringa jorden någon skada. Verkan af dem blir densamma som af en liten droppe blåsyra utspilld i en stor curkusolkal, på 10 yards afstånd från publiken. Af särskilda observatorier anställda mätningar hafva enligt William Meyer utvisat, att de gasformiga anhopningarnas mängd minskas betydligt redan på ringa afstånd från kärnan. Alltså innehålla de delar af svansen, med hvilka jorden kommer i beröring, endast spår af giftiga gaser. Vi kunna, säger den tyske vetenskapsmannen, lugnt somna in om natten mellan den 18 och 19 maj. Ingenting nämnvärdt kommer att ininträffa. Möjligen blir himmeln i det ögonblick, då jorden svepes in i kometens släp, något ljusare än vanligt. Om världens undergång, om yttersta dagen kan det denna gång lika litet som tidigare i dylika fall blifva tal om. Kometen ilar förbi oss, bereder åt de lärda några "angenäma" timmar och försvinner åter tills nästa rendezvous om 75 år.

Astronomerna jorden rundt äro väl beredda att taga kometen under behandling. Man anser att observationerna af den kringströfvande himlakroppen skola bli ytterst intressanta och fruktbärande för vetenskapen, då de fysisk-astronomiska instrumenten ha förbättrats ofantligt sedan 1835, då den senast observerades. Bl. a. skall man söka göra sig redo för de elektriska och magnetiska modifikationer som troligen skola äga rum i vår atmosfär.

SKAMT OCH ALLVAR.

Otack är världens lön.

F. d. generalkonsuln Öhlén, som påstås ha varit så hjälpsam mot den ordens- och konsulatträngtande allmänheten, finner sig otacksamt behandlad. En svensk tidningsman har mött honom, "bruten till kropp och själ", kommande från läkaren.

Hr Öhlén framhöll därvid på det skarpaste, att Cruz Roja verkligen är en orden. Han framvisade ett officiellt utdrag ur ordens statuter, hvaraf framgår, att Cruz Roja har goda 4 klasser. Hittills har denna orden varit ganska allmänt synlig på Stockholms horisont, och hr Ö. försäkrade, att den syntes i flera upplagor på senaste hofbalerna här. Franska officerare bära den mycket ofta, och i danska tidningar kan man lite som oftast se notiser att ordenstecknet tilldelats den och den.

Enligt Ö:s berättelse har hr Medberger ofta talat vid Ö. om en svåger i Arvika, hvilken önskade ett konsulat eller åtminstone en orden.

— Men för att bli konsul, sade hr Ö., ska man väl bo i en sjöstad!

Det stannade alltså vid förslaget om en orden, och då samma en som svågern i Stockholm bar. Några som helst pengar i denna eller Medbergers egen ordenssak påstod sig hr Ö. aldrig fått; det lära hade skötts af Medberger. Man kan då tänka sig hr Ö:s min, när han på en resa fick se sitt namn i spetsen för ordensskandalen. Han hade visst ingen "detaljaffär" för ordnar, det lika litet som det varit någon dubbningsceremoni hemma hos Medbergers, någon fest med högtidsdräkt eller dylikt.

Nu var Ö. emellertid omöjliggjord hemma och ute, förklarade han, och det fann han i högsta grad orättvist. Men "otack är världens lön", tillade han.

* * *

Hotel Savoys innehafvare, direktör Broman, har med anledning af att hans namn inblandats i historien om den uppseendeväckande ordenshandeln meddelat sammanhanget härutinnan och påvisat, att han ej haft det ringaste med hr Öhléns affärer att skaffa. Emellertid blottar hr Bromans relation en ganska komisk poäng. Generalkonsul Öhlén bodde nämligen på Hotel Savoy vid Norrmalmstorg sedan den 13 maj 1909 till den 18 sistlidne jan., då han häftade i så stor skuld för hyran, att hr Broman måste låta honom söka sin bostad på annat håll. Under hela den tid han bodde på hotellet var han synnerligen oregelbunden i sina hyreslikvider, hvilket orsakade en hel del besvär.

Hr Broman har berättat, att han själf blifvit af hr Öhlén erbjuden den famösa Cruz Roja, förmodligen som erkänsla för sin långmodighet visavi en icke så regelbundet betalande hyresgäst. Hr Broman hade emellertid genast afböjt äran. Han hade fått det intrycket, att hr Öhléns ordenshandel bedrifvits i stor skala, fastän de flesta af dem, som förskaffat sig hans "orden", nu förmodligen anse lämpligast att låta den ligga väl undangömd i byrålådan.

SVENSKA RIKSDAGEN.

Inga mausergevär vid jakt. Hr Jesperson har i Andra kammaren väckt motion om förbud mot användande af mausergevär vid jakt.

Mot "Åkarps- och Staaff-lagarna" rikta sig motioner, som väckts i Andra kammaren af den socialdemokratiska riksdagsgruppen med hr Branting i spetsen.

Mot den denaturerade spriten. Hr Karlson i Göteborg hemställer i Andra kammaren om åtgärder mot det växande användandet af denaturerad sprit.

De värnpliktiges dagaflöning är ett motionsämne, som återkommer årligen. Nu har hr Jonson i Gumboda tagit upp det i Andra kammaren, där han motionerar om höjning af dagaflöningen till 50 öre under det första värnpliktsåret.

Nykterhetsgruppens önskningar. Hr Beckman och öfriga styrelseledamöter i riksdagens nykterhetsgrupp ha väckt motioner om lokalt veto samt om strängare villkor för anläggande af nytt bryggeri eller ny vinfabrik eller filialer af gamla sådana.

Alderdomspensionering. Hr Johanson i Jönköping föreslår, att den i statsverkspropositionen beräknade bevillningen 1,250,000 kr. må användas till beredande af tillgångar för en blifvande ålderdomspensionering i stället för att fördelas mellan landstingen och de större städerna.

Ett eko af storstrejken. Hr Sven Person i Stockholm har med instämmande af öfriga socialdemokrater, väckt i Andra kammaren en motion om ett anslag af 5,000,000 kr. att användas som bidrag åt enskilda kommuner i form af räntefria lån för igångsättande af arbeten för sysselsättande af arbetslösa.

En motion om rusdrycksförbud. Hr Jonson i Hökhult med sju instämmanden har väckt fyra motioner om utredning angående sådant reglerande af rusdryckshandteringen i riket, att efter lämplig öfvergångstid all tillverkning och försäljning och införsel i riket af brännvin och öl till annat än medicinskt, tekniskt eller vetenskapligt ändamål må vara förbjudet.

Större trygghet mot godtycklig häktning. Hr Löfgren har i Första kammaren väckt motion om vidtagande af de åtgärder, som vederbörande myndigheters förfaringssätt, att för vissa orter förordna åklagare med obegränsad åtals- och häktningsmyndighet kan gifva anledning till, samt om beredande af större trygghet åt samhället och den enskilde i fråga om sagda myndigheters åtgärder för lagfarande af grövre brott.

UTLANDET

Norge. Danske ångaren "Camboda" har förlist utanför kusten nära Grimstad. Besättningen, 13 man, räddades, men det fruktades att 16 man omkommit vid ett annat skeppsbrott, som inträffat vid kusten.

— En elektricitetskongress skall hållas den 13—15 juni i Kristiania.

Danmark. Från Köpenhamn meddelas att fullmäktig Joh. Vermehren uppfunnit en bråkräknare eller en räknemaskin, som utför multiplikation och division på samma gång. Hans maskin multiplicerar flersiffriga tal med ända upp till sexsiffriga bråk genom att företaga mellan 20 och 30 vridningar på maskinens handtag. Uträkningen kräfver högst en minut, och då den är verkställd, kan den fullständigt kontrolleras. Maskinen säges vara den största matematiska uppfinning som gjorts i Danmark.

Färöarne. Meddelande har ingått om en kolossal hvalfångst på Färöarne. Icke mindre än 96 hvalar drefvos härom dagen in i en vik, där de dödades. Detta var den största hvalfångst som gjorts därstädes i mannaminne.

England. Enligt senaste underrättelser från England kommer nu premierminister Asquith att först upptaga frågan om lordernas vetorätt till behandling. Budgeten uppskjutes därför till efter påsk, detta på nationalisternas uppfordran.

Tyskland. Sju större handelsfirmor i provinserna Schlesvig-Holstein och Hannover inställde betalningarne i tisdags. Fallissemangen förorsakades delvis af misslyckade spekulationer i saltpeterkali.

— Kryssarne "Dresden" och "Königsberg" kolliderade i onsdags i hamnen i Kiel. Båda kryssarne ramponerades och måste intagas i torrdocka.

Frankrike. Theodore Roosevelt väntas anlända till Paris den 14 april, men torde icke stanna där mer än tre eller fyra dagar.

— Våldsamma stormar rasade i tisdags i hela landet och förvärrade tillståndet i de öfversvämmade distrikten! Seine steg återigen i Paris, och flera hus, hvilkas invånare vändt tillbaka, måste åter lämna sina hem.

Spanien. Premierminister Canalejas tillkännagaf i förra veckan att deltagarne i upproret i Barcelona komma att benådas.

— Den politiska situationen i Spanien anses vara mycket allvarsam. Ministären måste antingen göra sig fullständigt fri från de klerikalas inflytande eller afgå. Skulle en konservativ regering komma till makten, motses en statsnvälfning.

Ryssland. En rysk tidning meddelar att ordföranden Dubrovin i de "sanne ryske männens förbund" nedlagt sitt ordförandeskap och utträdt ur förbundet. Samtidigt har förbundets beskyddarinna, miljonärskan Polubojarinova, dragit sig tillbaka. Man betraktar dessa utträdanden som ett tecken till att förbundet befinner sig på upphällningen.

Bulgarien. Finansministern har i deputeradekammaren framlagt ett förslag till upptagande af ett lån på 45 miljoner francs till järnvägsanläggningar.

Macedonien. I distriktet Kastoria ha bulgariska banditer bemäktigat sig en grekisk kyrka, förstört en del af inventarierna och sönderrifvit kyrkoböckerna. De fördrefvos af militär, som företog elfva häktningar.

Turkiet. Från Konstantinopel meddelas att förberedleser pågå till en mobilisering på grund af att en mot Turkiet fientlig stämning gör sig gällande i Bulgarien. Förhållandet mellan de båda länderna har på senaste tiden betydligt försämrats.

Japan. Regeringen har beslutit en emission af ett 4 procent inländskt lån på hundra miljoner yen samt ett obligationslån på samma belopp.

Cuba. Det 12-åriga minnet af slagskeppet "Maines" förstöring i Havanas hamn firades i tisdags af de cubanska och amerikanska invånarna i den cubanska hufvudstaden.

Chile. Från Santiago meddelas att den beryktade polarfararen dr Frederick Cook anländt dit från Valdivia. Resenären föreföll vara fullkomligt frisk, men alls icke angelägen att träffa några tidningsmän. Han sade att han ville vara i fred och alla försök att intervjua honom misslyckades. På resan kallade han sig Craig, men det oaktadt blef han "upptäckt" vid ankomsten till Santiago. Han har sedan afrest till Argentina.

Peru. Gränstvisten har ledt till allvarsamma förvecklingar mellan Peru och Bolivia, och båda länderna företaga krigsrustningar. Ett krig skulle ruinera båda länderna, men en konflikt anses oundviklig, såvida Förenta Staterna icke vill uppträda som medlare.

Chamberlain's Stomach and Liver Tablets äro säkra och pålitliga, och hafva prisats af tusentals kvinnor, som återställts till hälsan genom dess helande förmåga. Säljes hos alla handlande.

The Walker CANADA'S FINEST THEATRE

3 kvällar med början onsdagen den 2:dra mars.

Olga Nethersole

Onsdags- och torsdagskväll

"The Writing on the Wall".

Fredag kväll

"The Second Mrs. Tanqueray."

"Camille" in Costumes of 1837

Lördags matiné

Lördag kväll

"Sapho".

Kvällar: Orchestra, $2.00 och $1.50. Balcony Circle, $1.50 och $1.00. Balcony, 75c. Gallery, 25 cents.

Matiné: Orchestra, $1.50 och $1.00. Balcony Circle, $1.00 och 75c. Balcony 50c. Callery, 25 cents.

DOMINION TEATERN

THE OPERATOR

BENNINGTON BROTHERS

THE RINALDOS

Irene Lee & Dancing Boys

BROWN and LEVANT

CARL and EMMA GATH

THOSE 3 FELLERS

SJUKHJALPSFÖRENINGEN

NORDEN

möter andra fredagen i hvarje manad kl. 8 e. m. SVENSKA CAFEET, Logan ave och Ellen St.

Månadsafgift 50 cents.

J. Lundvall, Fin.-sekr. 351 Newton Ave. . . Swan Nelson, Ordf. i sjuk. kom. 305 Ellen St.

GOOD TEMPLAR LOGEN no 10 "Framtidens Hopp" möter hvarje torsdag kl. 8.30 e. m. å I. O. G. T. Hall, hörnet af Logan Ave. och Ellen St.

Chas. Holmberg, L. D. 402 Logan Ave.

DR. S. C. PETERSON

Svensk läkare och kirurg.

Kontor: Hörnet af Main och Market Sts.

Telefon:—7922.

Bostad: 96 Dagmar St

Telefon:—6362.

Timmar: 1 till 4 och 7 till 8 e. m.

Svensk Läkare

Dr. C E. Johnson

Kontor: 678 Main St. (Ingång i Dominion Bankens norra filial trappuppgången till venster.) Näst intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon 5318. Timmar 1—4 e. m. eller efter öfverenskommelse. — Bostad: 160 Cathedral Ave., Telefon 5319.

Björnson & Brandson

LÄKARE.

Kontor: 650 WILLIAM AVE.

Telefon 89.

Mottagningstid: 1.30—3, 7—8 e.m.

Bostad: 620 McDermott Ave.

Telefon 4300.

MARTYN F. SMITH

TANDLÄKARE.

Fairbairs Block, cor. Main & Selkirk.

Specialist i plombering, "Crown" och "Bridge" arbete. Absolut smärtfri tandutdragning. Ingen värk eller gomsvullnad efteråt.

Kontorstelefon 6944.

Bostadstelefon 6462.

Öppet aftnar 7—9.

The Morden-Moxnes DENTAL PARLOR

Skandinaviska talas. Smärtfri utdragning och "Crown o. Bridge" arbete.

620½ Main St. Hör. Logan

H. J. SMITH

Kgl. Svenska Vicekonsulatet.

Tel. 832. Bostads-tel. 2089.

55 MERCHANTS BANK WINNIPEG

Skand. Advokat

Thos. H. Johnson,

Barrister, Solicitor, Etc.

Kontor, Room 33, CANADA LIFE BUILDING, hörnet af Main och Portage Ave.

J. THOMSON & CO.

BEGRAFNINGSBYRA

501 MAIN ST.

MIDT EMOT CITY HALL.

TELEFON 1,

Kvinnligt biträde alltid till hands. Ambulans dag och natt.

J. B. McNAMEE.

BEGRAFNINGSBYRA.

Kontor-telefon: 7100.

Bostads-telefon: 7101.

A. S. BARDAL

BEGRAFNINGS BYRÅ

Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.

HYRKUSKVERK,

Första klassens droskor,

Telefon 306.

Bardal Block, 121 Nena st.

Kontor 616 McINTYRE BLK.

416 MAIN ST.

F. J. G. McArthur,

B.A., L.L.B.

BARRISTER, SOLICITOR, NOTARIE &c.

WINNIPEG, CAN.

Tel.: Kontor 6108. Bostad 3525.

TEL. 1239

Clark Bros. & Hughes

BEGRAFNINGSBYRA.

366 Portage Ave. Steele Block

Hus- & Fastighetsägare.

Låt oss inspera Edra hyror. Vi gifva noggrann tillsyn åt alla detaljer. Mångårig vana.

Oldfield, Kirby & Gardner

391 Main St. Phone 5430

Andrews, Andrews, Burbidge & Bastedo

Advokater och Sakförare.

Juridiskt ombud för Scandinavian-Canadian Loan and Savings Co.

Kontor: Aikinsbyggnaden, hör af McDermot och Albert Street Tel. 5290 Winnipeg

D. R. C. MACLEAN, L. L. B.

BARRISTER, SOLICITOR, NOTARY PUBLIC,

Pengar utlånas mot första inteckning.

Phone.: Main 4720.

238 Grain Exchange, Wpg.

Pris $1.00 och $1 50 per dag

Market Hotel

Midt emot City Market 146 PRINCESS ST. WINNIPEG

Utmärkt servering och bästa gästerum. Skandinaver välkomna.

P. O'CONNELL, Egare.

Andra - bada - hvarför ej ni?
Gör en promenad till
The Marathon Turkish Bath
och tag ett
turkiskt, ryskt, ång- eller vanligt bad.
Öppet dag och natt.
Cor. Main & Portage.
W. A. Paddock, Mgr.

PENGAR
mottagas för insättning å alla bankräkningar på förmånligaste villkor mot högsta ränta hos
JÄMTLANDS KREDITBANK
ÖSTERSUND. UMEÅ.
Åberopa denna annons!

CAVES FOTOGRAFIATELIER
502 LOGAN AVENUE, CORNER PARK STREET.
Belt Line spårvagn för eder till vår dörr.
FOTOGRAFIER. INRAMNING AF TAFLOR. PORTRÄTTFÖRSTORINGAR.
Barnfotografering vår specialitet.
Kom och se våra profkort.

Önskar Ni högsta priser för Er säd?
Om så är, sänd då er skeppningsbill till
THE N. BAWLF GRAIN COMPANY
GRAIN COMMISSION MERCHANTS,
Winnipeg, Man.
Vi lämna er kontant förskott så snart säden är inlastad och skeppningsbillen når oss; resten remitteras omedelbart när vagnen vägts.
Skrif till oss efter vår "Book of Shipping Directions."

Prenumerations-blankett

Härmed närslutes $..... som är resterande balans på min prenumeration af **Svenska Canada-Tidningen** från .....
till .....

Jag sänder också $..... som prenumerationsafgift för nästa år från .....till .....

Mitt namn är .....

Adress .....

Jag önskar MÅNADSUPPLAGAN FÖR HEMLANDET gratis hemsänd under hela år 1910 till följande personer i Sverige:

Namn .....

Adress .....

Namn .....

Adress .....

Billiga Böcker

Här nedan finner ni förteckning öfver en mängd goda böcker, som äro valda med hänsyn till olika smakriktningar — och hvar och en bör därför kunna välja och välja det bästa efter sin smak. Priserna äro i många fall betydligt lägre än ursprungliga bokhandelspriset, och hvarje bok lemnar eder således full valuta för edra pengar.

Hösten och vintern är den rätta boksäsongen. Skrif genast och välj ut hvad ni vill ha. Bifoga likvid i 1- a 2-cents frimärken.

Lönquist Ordbok	$1.25
Barnens Julbok	75
Engelsk Svensk Ordbok	25
Svensk Engelsk do.	25
Kärlekens Seger	10
Kärlekens postillion	25
Den stora Hemligheten	10
Brefställare	25
Allm. Brefställare	25
Ryssen är öfver oss	50
Två fruar	60
Svenska bilder	2,40
Kleopatra	60
Huckleberry Finns Äfventyr	70
Raskolniskov	70
Sherlock Holmes	70
En Folkefiende	70
Bibliska Berättelser	70
I Granatelden	65
När Krigsguden talar	1.75
Af Bjursten, Herman.	
—Egoismen	1.00
—Två Flammor	35
—Ödets Lek	1.00
Af Fogelin, Pelle.	
Kärlekens Dubbelseger	35
Från Berg och Dalar	25
I den Gyllene Tiden	25
Af Janssen, Börje.	
—Bland Munkar och Nunnor	25
Konung Oscar II, (inbunden)	2.00
Norden. (Sångbok, inb.)	1.00
Af Randal Th.	
—Syster Beatrice	25
A. S.	5.00
Af Sigurd.	
—Skizzer och berättelser	25
—Patron Jönsons memoaer	25
—Hr Petersons Husprediknigar	25
Af Schwartz, M. S.	
—Arbetets Barn	50
—Passionerna	40
—Enkan och hennes barn	50
—Mannen af börd och kvinnan af folket	70
—Do. inbunden	1.00
Bibel, (Ny svensk upplaga) No.	

Snoilsky, Carl	
—På Vernamo marknad	$ 25
Solglimtar och Molntappar	25
Öfverste Stålhammar	50
Stjernkrogen	35
Svensk-Amerikansk Uppslagsbok inbunden	3.00
Baccarats Hämnd	50
Af Thomasson, Pehr.	
—Vid Aftonbrasan	15
—Kronolänsmannen	25
—Målarens Ideal	5
—Kärlekens Tempel	25
Hämnd och Försoning	25
Kärlek och brott	25
Djurtämjaren	25
Från Pultava	25
Högbåtsmannen	25
Karl XII	25
Margreta	25
Studentens dar	50
NORSKA BÖCKER.	
Fruentimmerne	30
Prariens Börn	25
Indianen Hjortefod	25
Tordenskjold	50
Svensken i Solupgangens Land	10
Jens Glob	60
Nils Ebbesen	60
Folkesongbog	45
Björnsons Fortellinger	25
Ungdomsminder	25
Gjennem Skygger	25
Zigeunerblod	25
Ravnsborg	25
Sporsne	35
Skibskaptajnen	35
Mester Martins löfte	35
Herrerne paa Hammershus	35
Forvildede hjerter	35
Ett dobbelliv	50
Naar sol gaar ned	50
Sjödronningen	50
Bryllupet i Ispalatset	50
En nihilist	50

Adressera:
Canada Weekly Printing Co., Ltd.
325 Logan Avenue, Winnipeg, Man.

Förenta Staterna

Ung predikant. Pastor Rollins vid metodistkyrkan i Bakersville, Conn., är sjuk, och hans 14-årige son intar hans plats å talarestolen. Gossen föredrager de predikningar som fadern skrifvit, och har en stor åhörareskara.

Medlidande och uppoffring kunna ådagaläggas på många sätt. Alfred Hall i Cloquet blef för en tid sedan illa skadad i en fabrik. För att ällt skulle aflöpa väl fodrades det, att friska personer ville släppa till något af sin hud för placering på den förolyckade nästans sår. Öfver tjugo personer ha relan så gjort och därigenom möjliggjort och påskyndat Halls tillfrisknande

Räddad från att förblöda. Willie Hoppe, en 10-årig St.Paulbo, var härom dagen ute och åkte på skidor, då han hade olyckan att falla och sårade en pulsåder å handlofven. Hans kamrater förde honom på en släde till brandstationen, där en af brandkåren hämma det framstörtande blodet genom ett starkt bandage ofvan såret. Så kallades dr Kelly, som förde gossen hem. Den rådighet som brandkåren lade i dagen räddade Willie från att förblöda.

Pengar eller lifvet. När 80-årige handlanden Charles Ekdahl i Otisville en kväll befann sig ensam i butiken, inträdde en maskerad man, som placerade en ovanligt stor revolver framför Ekdahls panna och gjorde anspråk på hans pengar. I stället för att efterkomma denna begäran, grep den gamle tag i bofvens arm och ropade på hjälp. Efter att ha belönat det oväntade motståndet med att gifva Ekdahl ett kraftigt slag i ansiktet med revolvern, tog bofven till flykten

Också ett bildergalleri. Om en plan, som härom dagen föreslogs i mansföreningen i den stora Hennepin avenue metodistkyrkan i Minneapolis blir förverkligad, så kommer fotografier af oförbätterliga fylltrattar att pryda stadens inre krogväggar till varning för andra och till hjälp för krögarne att igenkänna de förstige, hvilka de enligt statens lagar äro förbjudna att servera någon förtäring. Det är emellertid ej sannolikt, att krögarne verkligen äro med om att på antydda sätt dekorera sina väggar.

Epidemi i skolorna. Föreståndaren för J. J. Hill-skolan i St. Paul har rapporterat till skolornas läkare att 75 barn uteslutits från denna skola med anledning af smittosam sjukdom. Dr Meyerding och skolornas sjuksköterskor arbeta energiskt för att hindra spridningen af messling och andra smittande eller epidemiartade sjukdomsfall ibland skolungdomen. Det anses blifva nödvändigt att indela staden i ett antal distrikter med en läkare och en sjuksköterska för hvarje distrikt, för att samverka med hälsovårdsdepartementet.

På äfventyr. Femtonårige Irving Schurn, hemmahörande i Hudson, Wis., blef natten till i torsdags funnen kringirrande på gatan nära Union Station. Gossen, som var svårt medtagen af kölden, togs till polisstationen, där han, efter att hafva fått litet varm mat, kryade till sig så att han kunde omtala hvem han var och hvar han hörde hemma. Han hade rymt från hemmet för att "se sig om i världen". Nu hade han sett nog för att förstå, att världen kan vara en mycket kall och ogästvänlig värld, föga värd att bekanta sig med, och han längtade svårligen hem till mamma.

St. Paul utsatt för en kris. Vid behandlingen af de många klagomålen öfver innevarande års beskattning af personlig egendom tror man sig ha funnit "Board af abatement" villiga att i allmänhet medgifva de begärda nedsättningarna. Därvid har en annen kinkig fråga uppkommit, nämligen minskningen af den beräknade och behöfliga skatteinkomsten till staden. Och då 5,000 protester ingifvits, torde dessa tyda på en skattenedsättning som sätter vederbörande i svår dilemma vid mötandet af alla de ovillkorliga utbetalningarna under året, såsom aflöning till skolpersonal, polisdepartement och brandkår jämte alla andra kostnader. Alla dessa och många andra därmed förknippade förhållanden ha kommit stadens styresmän att sitta som på nålar.

Skolpojkskif. Två klasser i James A. Sexton-skolan i Chicago ha sedan en lång tid legat i lufven på hvarandra. Slagsmål och bråk ha varit ett dagligt program mellan pojkarne, som samtliga äro omkring 10 år gamla. För några dagar sedan blef Carl Svedberg fastbunden vid ett staket och rånad på sina kontanter — 3 cents. Han anklagade Martin Johnson och George Nelson att ha gjort detta fuffens. I fredags lekte Swedberg hemma på sin mammas gård med ett gevär. Då kom Johnson och några andra pojkar, som tillhörde samma liga, och kastade kolbitar på S. Denne ville draga sig tillbaka, och i hastigheten tappade han därvid bössan, hvars skott brann af och träffade ynglingen Johnson. Han blef dock inte värre skadad än att han utan obehag kunde anföra sin skara. Slutligen kom polisen och gjorde slag i saken. Ingen af de medverkande i kalabaliken häktades, då de lofvade att för framtiden hålla sig i skinnet.

De "skämtade" bara. John Olson och Peter Quinn i Duluth, Minn., voro härom dagen inför rätta, emedan de slagits som ett par tuppar på Bowery. Men de blefvo i alla fall frigifna. Domaren frågade dem hvad de haft för sig, och de svarade båda: "Vi blott skämtade. Ja, nådig domare, vi kände oss blott litet lifvade, och därför ställde vi till en liten vänskaplig strid". Att slagsmålet icke varit af vänskapligaste art var säkert, ty Olson hade ett stort sår i ansiktet, och Quinns ena öra var i det närmaste afrifvet

Katten väckte honom. Eld utbröt i lördags f. v. i E. A. Jacksons hus i Minneapolis. F. E. Ziegel låg och sof i andra våningen, men väcktes på morgonen af huskatten, som besvärats af röken. Tagande katten med sig hoppade Ziegel ut genom ett fönster ned i snön och sprang barfotad och oklädd till Rondo polisstationen. Brandkåren släckte elden ganska snart. Förlusten anslås till $1,500, som betäckes med assurans. Mr Jackson, ägare af huset, reste för ett par veckor sedan till Hot Springs, men hemkom på morgonen för att se sitt hus i ruiner.

Kände icke stjärnbanerets färger. Harry Levine, New York, N. Y., hade bott i Förenta Staterna i 16 år, då han beslutade sig för att blifva amerikansk medborgare. När han med anledning däraf inställde sig i förbundsdomstolen, frågade domaren honom:

— Hvilken färg är det på den amerikanska flaggan?

Levine funderade länge innan han svarade:

— Grön och hvit.

Domstolen afslog hans ansökan om medborgareskap.

Tålte inte bannor. John G. Plaskett, en 18 år gammal elev vid en teknisk högskola i Chicago, hade varit ute och suddat till sent fram på småtimmarne i söndags morse, och när han kom hem, fick han bannor af sin mamma. Han visade hvarken ledsnad eller förtrytelse öfver tillrättavisningen utan kysste modern som vanligt "god natt" och gick upp på sitt rum. På morgonen då hans yngre bror skulle kalla honom ned till frukosten, befanns han ha skjutit sig i munnen med ett salongsgevär.

Extra arfvinge till Lounsberry-förmögenheten. Lagens långa arm sträckte sig i förra veckan från New York till St. Paul med ett beslag på en del af den därstädes aflidne eremiten Jay C. Lounsberrys efterlämnade förmögenhet. Beslagshandlingen var undertecknad af judge Brill på en fordran tillhörig Salomon R. Guggenheim i New York emot J. Edward Boeck, systerson till Lounsberry, hvilken nu undergår straff i Sing mögenhet. Beslagshandlingen var unpå en dom i New York State Supreme Court och gäller $14,343.59 med ränta från den 31 augusti 1907 och erhölls efter det Boeck blifvit dömd för svindlande affärsoperationer i New York och trakten däromkring.

En hufvudlös plan. I stället för att, som förr i världen skett, bortföra snö, is och smuts från gatorna, har Chicagos nye gatusuperintendent Frank Fowler framkommit med det förnumstiga förslaget, att man skall öfverspola snö- och smutshögarna med klorkalk och på det sättet desinficiera dem för att förhindra spridningen af sjukdomsfrön vid inträdandet af mildare temperatur. Vid Chicago ave. vill han uppföra ett jättelaboratorium, som skall bereda de oerhörda massorna af klorkalklösning, som erfordras, och därifrån skall lösningen sedan utminuteras till de olika warden. Hur mycket ett så hufvudlöst experiment skulle kosta är obekant, men det bekymrar Fowler föga.

Brudgummen försvunnen. Mrs John Richard från Detroit, Mich., som för en kort tid sedan stod brud i sistnämda stad, har sedan söndagen den 13 febr. dagligen upphållit sig i St. Paul Union depot för att invänta sin man. Dagen före bröllopet sålde hon sitt hus i Detroit och gaf John $1,100 i kontanter för att etablera någon slags affär; och hade han då uppgifvit att han först ville resa till St. Paul för att iordningställa ett hem åt sin gamla mor, hvilken han uppgaf äga $150,000 som han skulle ärfva. Komna till Chicago upptäckte John att han mistat två koffertar och bad hustrun stiga in i tåget medan han sökte det förlorade resgodset. Då tåget lämnade Chicago med bruden ombord, var John icke med — men telegraferade till nästa station att han slutligen funnit koffertarna och bad henne vara lugn emedan någon skulle möta henne vid stationen i St. Paul. Bruden är omkring 40 år gammal.

Den törsten, den törsten! Farmaren John Swanson från New Brighton kom förra veckan kuskande till Minneapolis. Han köpte en del varor i kryddboden samt en vagga. Därpå tänkte han återvända hem, men kom plötsligt ihåg att han var törstig. Sent på lördagskvällen tog polisen honom för fylleri. Häst och släde voro försvunna, men han talade inte om, att han haft någon skjuts med sig. Senare på kvällen fann polisen en släde med en vagga och en del varor i på en gata i North Minneapolis men visste inte om den tillhörde Swanson. Den sistnämnde hade följande måndagsmorgon hunnit nyktra till samt återfiek friheten, sedan han erlagt $10 böter. Han begaf sig nu ut för att söka reda på häst och släde, men föll åter offer för sin törst och häktades på nytt för dryckenskap på aftonen samma dag. Följande morgon erlade han $5 böter för sitt välförhållande, hvarpå polisen, som nu fått veta att den upphittade skjutsen var hans, tillsåg att han pallrade sig iväg hem.

Kitsligt. W. E. Francis i Chicago befann sig i söndags på ett höjdbanetåg i sällskap med sin styfdotter, som är 17 år gammal. Under vägen fick han det infallet att kittla flickan under hakan, och det hade hon ingenting emot. Men det hade däremot ett par medresande, som följde dem, då de stego af vid La Salle st. stationen och tillkallade polis, hvaraf blef följden, att far och dotter fördes till polisstationen, anklagade för förargelseväckande uppförande.

— Men herre Gud, hon är ju min styfdotter, utropade Francis, det var då väl ingenting att göra väsen för, tyckte han.

— Ja, inte kan jag se någonting orätt i det, inföll flickan.

— Nåja, sade domaren, inte är det väl precis något brott, men det borde inte få förekomma i en banvagn. Nu få ni gå, men synda inte härefter.

I tio fall af reumatism äro nio helt enkelt muskelreumatism, förorsakad af fuktighet och förkylning, eller kronisk reumatism, af hvilka ingendera fordra någon invärtes behandling. Allt som erfordras för hälsans återställande är användande af Chamberlains Liniment. Försök det, och ni skall säkert blifva belåtna med den hjälp det åstadkommer. Saljes hos alla handlande.

VILSE.

Nordoststormen for fram som en rasande, hvisslande och tjöt i skorstenar och springor, sopade undan snön vid Elina Holms gafvel och lade den i en djup svarfvad drifva längs husets framsida. I sådana hemska kvällar, när naturen stirrar fram ur mörkret som en hvit graf, njuter man mer än eljest af en om än så tarflig stugas skyddande lugn, ja, om ock fönsterdraget fläktar på gardinerna och pressar lamplågan upp och ned i glaset, märkes det ej så mycket, när nordan sveper hvasst kring knutarna.

Inne hos Elina Holm var det särskildt lugnt och stilla, storm och drag stängdes ute af dubbelfönster och mattklädda golf, och en stor torfbrasa gaf trefnad och värme. Och när sängdags kom, lade hon undan stickningen, fyllde åter ugnen med torf, så att den kunde hålla värme för natten, läste sin aftonbön och gick till ro med en tacksamhetens suck för eget tak öfver hufvudet och en medlidandets för dem, som i detta herrans väder måste vanka ute.

Och nordosten fortfor att tjuta och hålla lefverne och feja snön i allt högre svarfvade drifvor, och klockan öfver Elina Holms säng tickade och tickade och mälde om den svinnande tiden. Hon låg där och lyddes och vred och slängde sig, tänkte på det lif, som gått, och det som låg framför henne, tänkte på alla de människor, som genom lifvets tre stora band, kärlekens, vänskapens och släktskapens, varit länkade vid henne, och som nästan alla voro döda. Hon var gammal och visste, att hennes sista dag kunde randas när som hälst, och hon vätte sitt örngått med saknadens och svårmodets tårar, innan hon slutligen somnade.

Nordosten fortfor att tjuta och frammanade ängslande, vemodiga tankar hos dem, som lyssnade på honom, men det var ej hans oväsen, som slutligen väckte Elina Holm och lockade henne upp ur sängen. Det var en hård knackning på rutan, som åter upprepades, när den gamla stirrade ut i den yrande snön och till sin förskräckelse varseblef två mörka gestalter tätt intill fönstret.

— Hvad är ni för några, som kommer och oroar folk midt i natten? sporde hon gestalten tätt invid fönstret.

En drucken mansstämma svarade henne med några sluddriga otidigheter; men öfver dem ljöd en bedjande kvinnlig röst:

— Låt oss för Guds barmhärtighets skull få låna hus hos er öfver natten, bad rösten.

Den druckne fortfor att ösa ur sig skällsord och hotelser, och skrämd häraf svarade gumman hårdare än hon ville:

— Lista ni er iväg bara, innan jag ropar på folk, svarade hon. Det är så dags att komma nu och be om härberge. Det bör ni tänka på, innan det blir midnatt.

Då trängde högljudda snyftningar in till henne jämte ett öfvergifvet: Ah, Herre Gud, Herre Gud, ska vi då begynna igen, ska vi omkomma i snön?

Och högre ljuder rösten i en sista vädjan mot fönstret: Kära, goda frun ge oss bara tak öfver hufvudet; får jag bara sitta på en stol är jag nöjd. Han gör er intet ondt: han är endast drucken och retad, för vi ha ända sen i går kväll gått från hus till hus, från gård till gård och bedt om härberge och intet fått. Och jag är så dödande trött.

Det sista nådde jämt så mycket fram till Elina Holms öron att det kunde väcka barmhärtighetens goda ande till lif inom henne och kväfva hennes fruktan, och sen hon kastat en underkjol på sig, drog hon regeln från ytterdörren och bad dem komma in.

Sedan de båda fruntimren hjälpts åt att få den druckne i ro på en tältsäng i köket under ett par filtar, tog Elina Holm kvinnan med sig in i stugan, där ugnen fortfarande spred värme och trefnad. Och här i kuplampans sken såg hon att det var en ung, grann människa med hår så glänsande svart som koltrastens skrud och ögon som hindens.

Stackarn kröp huttrande ihop på en stol bredvid ugnen, gömde de dåligt beklädda fötterna under sin illa åtgångna kjolkant och stack händerna in under en tunn schal, knuten i en tresnibb på ryggen, och mumlade för sig själf: Åh, en sådan natt! en sådan natt! Finge jag någonsin något själf, som jag aldrig får, skulle ingen gå ohulpen från min dörr, nej ingen.

Elina Holm rörde om torfglöden i ugnen och satte på en panna mjölk.

— Är det hennes man? sporde hon plötsligt oförberedt.

Den främmande ryckte till, men såg med ett öppet och troskyldigt uttryck öfver det vållagda ansiktet in i den gamlas ögon.

— Ja, det är min man, svarade hon stilla.

— Nå, vore jag som hon; skulle jag väl snart göra mig af med svinet. Hon redde sig bättre förutan honom.

Kvinnan hade åter dragit fram händerna under schalen, försökt att gnida valhändtheten ur dem, men afstått och lät dem nu ligga stilla ofvanpå hvarandra i knäet.

— Jag har försökt en gång att lämna honom, svarade hon lika stillsamt, men det gick inte; något inom mig tvingade mig till honom igen.

— Ja, hvad ska människor göra? svarade hon kärft. Ett sådant manfolk, som hon drar med sig! En kan ej veta, hvilka ogärningsmän en får in under sitt tak. En hör nog talas om så många mord och olyckor, så en kan vara rädd.

Hon tystnade och äfven den främmande teg och följde med blicken eldens fladder öfver trasmattans ränder.

— Ni drar omkring med handel? fortfor Elina Holm efter en stund med en blick på den lilla låda, som kvinnan halat ned från sin rygg och satt bredvid sig.

— Ja, vi dra omkring med handel fick hon till svar.

Elina Holm slafsade ut och in med de bara fötterna instuckna i ett par filttofflor, och kvinnan följde med hungriga ögon hennes sysslande, när hon ställde en stor tekopp på bordet.

Elina Holms kärfva blick gled öfver henne, och hon tyckte sig se en styf stolthet glimta fram i dragens läggning, genom de nötbruna ögonen och ansiktets ödmjukt nedslagna uttryck.

— Längtar hon aldrig efter något bättre, än det usla lif hon nu för? sporde hon hänsynslöst.

Främlingen rätande under ett par ögonblicks djup tystnad trasmattans brokiga ränder, så lyfte hon ögonlocken med den svarta kransen och gaf den gamla en sorgsen blick.

— Nej, inte nu, svarade hon sakta. Jag har en gammal mor i lifvet, och stundom när det är svårast, längtar jag att som i barndomen sitta på en pall vid hennes fötter, med mitt hufvud i hennes knä och känna hennes hand slätа mitt hår under milda skonsamma, tröstande ord. Ingenting mer; jag har annars nu önskat slut för min egen del.

Elina Holm tömde pannans innehåll i tekoppen, harskade sig ett par gånger och svalde undan, innan hon med någorlunda klarad röst kunde säga: Sätt sig bort till bordet och ta en bit mat och drick mjölken till.

Kvinnan reste sig med en lam protest mot så myeket besvär, men lade nästan samtidigt med hungrigt skälfvande händer beslag på en smörgås. Elina Holm stod tyst vid ugnen och såg på medan något likt moderssorg öfver vilsekommet barn rörde hennes hjärta.

Christina Nilson.

Läkemedel som bistå naturen, göra alltid den bästa verkan. Chamberlain's Cough Remedy verkar just på detta sätt. Det lossar hostan, renar och stärker lungorna, öppnar afsöndringsgångarna och bistår naturen vid återställandet af hälsa och krafter. Säljes hos alla handlande.

BRITISH COLUMBIA
Mr. O. NELSON, 49 Cordova Street, W., Vancouver, B. C., är denna tidnings befullmäktigade agent i British Columbia. Som tidningens representant i denna provins eger **mr Nelson** rättighet uppbära och kvittera alla tidningen tillkommande medel. Vi rekommendera mr Nelson i landsmännens benägna åtanke, och hoppas att de med honom medverka till Svenska **Canada-Tidningens** spridning i alla svenska hem i provinsen.

North Vancouver Hotel
NORTH VANCOUVER, B.C.
REKOMMENDERAS I LANDSMÄNNENS BENÄGNA ÅTANKE
Speciella anordningar för gästers hemtrefnad. Segel- och roddbåtar, gasolinbåtar, jakt och fiske.
FÖRSTA KLASSENS BEKVÄMLIGHETER. MODERATA PRISER.
Carnegies porter ständigt på lager.
P. Larson, Egare

Svenskarnes hufvudkvarter i Vancouver är
Crown Hotel
CORDOVA STREET
Fina Möblerade Rum för Moderata Priser
Carnegies Porter ständigt på lager.
John Decker, Egare

Svenska Föreningen **SVEA"** möter första och tredje Fredagen i hvarje månad i K. P. HALL, Sullivan Block, Cordova St. För vidare upplysningar tillskrif
Sekreteraren, P.O. Box 1640

GOODTEMPLARLOGEN LINNEA nr 76 möter hvarje torsdag kl. 8 e.m. i Skandinaviska Missionskyrkans lokal å Cordova St. East. Nya medlemmar äro hjärtligt välkomna.
Hj. Gustafson, L.D.
411 Harris St.

LAGMANNENS PÄLS.

I början af förra århundradet lefde och verkade inom Jönköpings län en lagman Wetterberg, en af länets myndigaste och mest ansedda personligheter på sin tid. Litet emellan sågs han på ortens landsvägar gravitetiskt färdas framåt i sitt prydliga åkdon, vanligtvis i en ståtlig björnskinnspäls, som snart var lika allmänt känd inom hela länet som den myndige lagmannen själf.

En dag begaf det sig att en björnförare uppträdde på en af ortens marknader och förevisade en tam björn, som snart församlade kring sig den vid sådana tillfällen vanliga skådelystna allmänheten. Bäst det var, fann sig björnföraren behöfva gå in på gästgifvaregården för att få sig en tår på tand. Björnen band han för all säkerhets skull så stadigt han kunde invid en vedstapel i närheten af gästgifveriet.

Men medan föraren som bäst förfriskade sig där inne, togo sig några pojkar det området för att retas med björnen. Rätt som det var gjorde nalle ett duktigt ryck i sin kedja, slet sig lös och hoppade upp på vedstapeln, hvarifrån han började kasta vedträn omkring sig i pojkhopen, som skrikande skingrade sig åt alla håll och kanter. Björnen själf var fullt ut lika förskräckt som pojkarna och tumlade hufvudstupa öfver gärdesgården bakom vedstapeln, på hvars andra sida han pladask föll ned i en släde, som stod där fastbunden med sin häst framför sig.

Hästen kände lukten af odjuret, och skrämd från all besinning slet äfven han sig lös, hvarefter det bar af i det vildaste sken utefter landsvägen, som ledde fran marknadsplatsen. Af oväsendet hade folk tillkallats, björnföraren rusade hals öfver hufvud ut, och en stor massa människor satte under buller och rop efter björnen, som under tiden hunnit intaga en bekväm ställning, sittande upprätt i släden. Men farten var för stor, och det dröjde icke länge, innan de förföljande förlorat både häst och björn och släde ur sikte.

Emellertid fortsatte de sitt löpande utefter vägen, så fort de någonsin kunde, till dess de funno en skjuts, som med sin häst låg kullvräkt i diket, där de förolyckade vägfarande under stönande och svordomar sökte få den upp igen.

— Har ni sett något vildt djur? ropade de förföljande åt dem, under det de för ett ögonblick hejdade sitt ifriga lopp.

— Nej det ha vi inte, blef svaret, men nyss mötte vi lagman Wetterberg, och han körde som om han varit galen.

Hemmorrhoider botade på 6 till 14 dagar. PAZO OINTMENT är garanterad att bota hvarje fall af klåda, ovanlig, blödande eller utträngande hemmorrhoider på 6 till 14 dagar, eljes återlämnas pengarna. 50c. PARIS MEDICINE CO., St. Louis, Mo.

Malmö Boarding House
283 Stanley Street.
GOD MAT!
BILLIGT PRIS!

Tel. 2384
Scandia Hotell
JOHN ÖGREN,
307 Patrick Street,
Hörnet af Henry Ave,
Förstklassiga rum,
God board,
God betjäning,
Moderata priser,
Meal-tickets för $3.50
Gör Oss Ett Besök!

THE RIVERVIEW HOTEL
FLMWOOD.
Utmärkt matservering och bästa gästrum. Skandinaver välkomna.
J. J. O'CONNELL, Egare.

Occidental Hotel.
D. & N. RIPSTEIN & CO.
Förstklassiga rum och Finaste Matservering
Skandinavernas Populära Hotell
Hörnet af Main St. och Logan Ave
Telefon 1688.

BAD
VANLIGA BAD.
De bästa i staden. — Öppet alla timmar.
RYSKA ÅNGBAD
Speciellt mot höftvärk, reumatism, och styfva leder.
532 Dufferin Ave.
Telefon 6180.

Clark Bros. & Co., Ltd.
143 Portage Ave.,
East of Main St.
Bok- och pappershandlare i parti.
Winnipeg, Manitoba.

Till Salu
1,000 acres höland i stadens närhet att arrendera. Äfven godt farmland som kan utbytas mot stadsfastighet.
AMERICAN LAND& LOAN CO.
London Blk., Winnipeg, Man.

Priser: $18.00 till $49.00

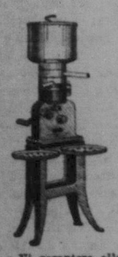

Denna gräddseparator är gjord i Stockholm, Sverige. Då vet ni att det är en förstklassig separator till moderat pris. Vi köpa i så stor skala att frakten ifrån Sverige blir mycket obetydlig för hvarje separator. Vi sälja direkt till köparen, som därigenom får den drygs agentprovisionen till godo. Ni får faktiskt en gräddseparator för halfva priset.
Vi garantera alla af oss sålda separatorer och lämna dem på 30 dagars fritt prof.
Hamilton's
Dept E. Winnipeg.

Begagnade symaskiner köpas, säljas eller tagas i utbyte. Nålar, skyttlar, etc. för alla olika symaskiner.
CLYDEBANK
Symaskins reparerings-verkstad.
D. C. Johnstone, Egare
Reparering af symaskiner vår specialitet. Brutna delar omgjutas eller ersättas med nya.
TEL. 8624.
564 Notre Dame, Winnipeg.

Svensk Begrafnings-byrå och Balsamerare.
Telefon, Postad, 8647.
" Kontor, 8542
EDGAR & SWANSON
398 Logan Ave.
Winnipeg

DEPT. OF MILITIA AND DEFENCE, OTTAWA.

Sealed tenders (in duplicate) for the supply of Coal and Fuel Wood required to heat the Military Buildings at Winnipeg and Brandon, Man., for the year ending March 31, 1911, will be received up to Monday, March 7 next. Each tender is to be marked "Tender for Fuel", and addressed to the Secretary of the Militia Council, Ottawa.

Printed forms of tender containing full particulars may be obtained from the Secretary of the Militia Council, Ottawa, or at the office of the District Officer Commanding, Winnipeg, who will furnish all information required.

Each tender must be accompanied by an accepted cheque, on a Canadian chartered Bank, payable to the order of the Honorable the Minister of Militia and Defence, for five per cent of the amount of the tender, which will be forfeited if the party making the tender decline to sign a contract when called upon to do so. If the tender be not accepted the cheque will be returned.

The Department does not bind itself to accept the lowest or any tender.

EUGENE FISET, Colonel,
Deputy Minister of Militia and Defence. Ottawa, February 4, 1910.
(H.Q. 99—10—8)

SYNOPSIS OF CANADIAN NORTHWEST LAND REGULATIONS.

Any person who is the sole head of a family, or any male over 18 years old, may homestead a quarter-section of avalable Dominion land in Manitoba, Saskatchewan or Alberta. The applicant must appear in person at the district. Entry by proxy may be made at any agency, on certain conditions, by father, mother, son, daughter, brother or sister of intending homesteader.

Duties. — Six months' residence upon and cultivation af the land in each of three years. A homesteader may live within nine miles of his homestead on a farm of at least 80 acres solely owned and occupied by him or by his father, mother, son, daughter, brother or sister.

In certain districts a homesteader in good standing may pre-empt a quarter-section alongside his homestead. Price $3.00 per acre. Duties. — Must reside six months in each of six years from date of homestead entry (including the time required to earn homestead patent) and cultivate fifty acres extra.

A homesteader who has exhausted his homestead right and cannot obtain a pre-emption may take a purchased homestead in certain districts. Price $3.00 per acre. Duties. — Must reside six months in each of three years, cultivate fifty acres and erect a house worth $300.00.

W. W. CORY,
Deputy of the Minister of the Interior.

Det billigaste säkraste och bekvämaste sättet att sända pengar är att använda
Dominion Express Money Order
VEXLAR
eller
UTLÄNDSKA POSTANVISNINGAR.
Betalbara öfver hela världen.
Telegramremissor förmedlas. Utländska pengar köpas och säljas.
Hundratals agenter öfver hela Canada.

NI KAN ICKE SKÄRA UT EN "BOG SPAVIN" ELLER "THOROUGHPIN" MEN

ABSORBINE
tvättar bort dem.
Ingen blåsa, intet bortfrätt hår, och ni kan hela tiden arbeta med hästen. $2. per flaska. Bok 4—D fritt.
Absorbine Jr., för människor, $1.00 per flaska. Borttar finnar, blåmärken, sår, svulst, åderbråck, varicocele, hydrocele, prostatitis, samt borttager värk.
Äkta sådan tillverkas endast af W. F. YOUNG, P. D. F.
178 Temple St., Springfield, Mass.
Lymans Limited, Canadian Agents, Montreal, samt hos Martin, Bole & Wynne Co., Winnipeg. The National Drug & Chem. Co., Winnipeg och Calgary och Henderson Bros. Co., Ltd., Vancouver, B. C.

Korrespondens

Under denna rubrik intagas skrifvelser från prenumeranter och vänner till tidningen. De meddelanden och åsikter, som här framställas, få stå för insändarnas egen räkning. Redaktionen förbehåller sig dock att ta utesluta sådant som kan blifva till allmän anstöt samt strida mot tryckfriheten, lärvensa uppfattningar och oväsentligheter. — Skrif med bläck, samt endast på en sida af papperet hvilket ej får vara af allt för stort format.

TANKAR VID BÅREN.

(Till minne af Olga Fanny Maria Jacobson, Fort William.)

Tyst och stilla hvilar du på båren
inga sorger, inga kval dig nå.
Lämnat har du, likt en knopp om våren
lifvets stormar, för att himlen nå.

O, så skönt att liksom du få ila
lugn och nöjd emot en bättre värld.
Glädje, sällhet och en evig hvila
alltid finns där, och ej synd och flärd.

Jordens fröjder skänka icke lycka
all dess glädje endast tomhet är.
Kamp och strid för jordiskt godt, oss ryckа
ofta bort från den som har oss kär.

Blott vi ville liksom barnet ila
säker, hoppfull, till vår fader kär.
O, då så skulle vi en gång få hvila
nöjda, sälla, där blott glädje är.

F. N—d.

BÖRA KVINNORNA HA RÖSTRÄTT?

Ärade redaktör!

I förra numret framställdes ett nytt diskussionsämne "Böra kvinnorna ha rösträtt?"

För egen del har jag aldrig kunnat inse, hvarför ej kvinnan skulle få lika rättigheter med mannen i fråga om rösträtt. Nästan alla, i synnerhet de som följt med tiden och dess riktningar något, måste medge att nutidens kvinnor stå på lika hög ståndpunkt som mannen i fråga om intelligens. Våra skolor och läroverk äro bevis därpå. Och i moraliskt hänseende står kvinnan långt öfver mannen.

Våra kyrkor och barmhärtighetsinrättningar och hennes nästan absoluta uteblifvande från krogarna bevisar oss detta. Visserligen ha vi en del usla och låga kvinnor, men de äro ett fåtal emot de män, som uppehålla dem och således äro lika dåliga och ändå ha sådana män rösträtt. Hvarföre i all rimlighetens namn skulle ej kvinnor få vara med och stifta de lagar, som de måste underkasta sig och lyda?

Emellertid tviflar jag på, att många kvinnor skulle fika efter offentliga embeten, som en del män tyckas tro, och jag tror ej häller att kvinnorösträtt skulle medföra någon fara för att herrar män blefve tillbakasatta i sina förmenta rättigheter, som politiska aspiranter. Men en sak är jag öfvertygad om, och det är att finge kvinnan tillträde till valurnan, så blefve den moraliska atmosfären där bra mycket renare, och jag tror också att vi finge bättre tjänstemän invalda till våra offentliga embeten och "last but not least", färre krogar. De flästa argumenten emot "suffrage" äro: först att kvinnans uppgift är att vara hemma, se om huset, sköta barnen m. m. och för det andra att det skulle vara emot bibelns lära, och för det tredje, det skulle vara okvinnligt att för en dam visa sig på en så vulgär och offentlig plats som vid valurnan. Välan, jag tror äfven att kvinnans plats är hemmet (jag menar den gifta) och att hon ej bör försumma detta för vare sig det ena eller det andra, men hvarför skulle hennes kall som husmoder hindra henne från att studera litet politik ihop och taga del däri?

Vi kvinnor äro utsatta för mycket begabberi och hån från männens sida öfver våra kafferep och som de kalla det skvallerstunder, och därtill hafva de kanske en del orsak, och om vi i stället använda en del af dessa stunder till att studera och diskutera politik, så skulle vi mera förbättra oss själfva och vår ställning. Och hvad det beträffar att vara stridande emot bibeln, så är det väl ej mera stridande däremot, än att kvinnor få predika. Den som vill studera denna sak litet närmare, skall snart inse huru orimligt det är att jämföra nutidens kvinnor med dem som lefde på apostlarnas tid, och hvarför skulle det vara vulgärt för en kvinna att visa sig vid valurnan? Är det värre där än på andra offentliga platser där männen äro?

En Vesterbottniska.

EN FREDSVÄN OCH PÅFVEHATARE.

Daysland, Alta., febr. 14:de 1910.

Herr redaktör!

Endast några rader som svar till "Försvarsvännen G. P." Det är alldeles onödigt att Canada bygger egen krigsflotta. Canada har försvar om det skulle behöfvas. United States har makt och skyldighet att enligt "Monroe Doktrinen" försvara Canada emot fiender.

Monroe Doktrinen är en lag, som United States antagit och Europas stormakter lofvat att respektera, — Storbritanien inberäknadt. Försvaret utaf denna kontinent enligt nämda lag tillhör U. S. A.

Nu, Mr G. P., kan ni se, att enligt denna lag Canada har det beskydd som behöfves. Förenta Staterna tillåter ej, att någon af Europas eller Asiens nationer eröfra så mycket som en fot land genom krig på denna kontinent. Om Canada bygger flotta så har Englands konung genom "Guvernör Generalen" högsta kommandot öfver densamma. Premierminister Laurier och R. L. Borden, ledare för de konservativa, båda dessa storgubbar hafva i Canadaparlamentet talat med förakt och afsky angående Monroe Doktrinen. De anse att Canada har millioner dollars att slösa bort på en onödig krigsflotta. Men jag anser att mordvapen hafva vi nog. De millioner som äro ämnade för flottan borde begagnas här i väster på förbättringar, som skulle blifva en välsignelse för alla tider.

Och nu, angående Canadas påfve, så tycker jag att katolikerna här i Canada hafva allaredan för stor makt. Vi protestanter borde gnugga sömnen ur ögonen och hålla oss vakna och då tillfälle gifves, borde vi alltid försvara den lära för hvilken så många tusenden utaf våra förfäder stupat på blodiga slagfält under Gustaf Adolfs tid. Ni kan vara säkra på att påfven i Rom regerar Canadas påfve. Om det än går fint till, så visar det sig så ibland.

Och nu, mr G. P., den liberala regeringen kom till makten emedan den lofvade folket frihandel. Hafva vi frihandel i dag i Canada? De konservativa förlorade makten genom deras höga tullar. Men hur står det till i dag med den liberala frihandeln? Vi betala högre tull än då de konservativa hade makten.

De ämnen jag vidrört i detta bref äro långtrådiga och det är tyvärr omöjligt att i ett bref som detta förklara sig som man borde.

Vänligast

Chas. Bergquist.

LUTHERSKA ÅRSMÖTET I WETASKIWIN.

Albertadistriktet af den sv. luth. kyrkan i Canada höll sitt andra årsmöte i Wetaskiwin den 25 och 26 januari 1910.

Mötet tog sin början i Bethlehems församlingens kyrka tisdagen den 25 kl. half 8 e. m. med högmässogudstjänst. Vår afhållne och aktade missionssuperintendent, pastor L. P. Bergström, som äfven kommit till denna s. k. konferens med råd och undervisning, förrättade altartjänsten. Stud. A. E. Erickson och undertecknad talade hvar sin stund, den förre öfver Ps. 103:1—5 och den senare med ledning af Matt. 9:35—38 — "Skörden är mycken, arbetarne äro få" hvilket är en sorglig sanning, som gäller alla tider. Herren Jesus gjorde sina lärjungar uppmärksamma härpå samt lade dem så allvarligt på hjärtat nödvändigheten af att kraftigt bedja skördens Herre sända trogna och passande arbetare i den myckna skörden. Öfverallt, men särskildt här i Alberta, gulna fälten till skörd. Omkring 15 tusen landsmän bo kringspridda i alla väderstreck här och blott ett fåtal äro under inflytande af den kristna församlingens välsignelse. Herrens vingård har vidtomfattande gränser. Allas vår gemensamma och stora plikt är, att oaflåtligen bedja Herren sända skördemän och inbärga denna skörd, innan det blir för sent. Herrens missionskassa ligger också i våra fickor. Må vi besinna detta och handla i öfverensstämmelse därmed.

Efter gudstjänstens slut hälsade distriktets ordförande, pastor O. Lindgren, distriktets medlemmar välkomna, att på samma plats, där denna organisation höll sitt första årsmöte, hålla äfven det andra.

Onsdagen den 26 kl. half 10 f. m. sammanträdde distriktet till affärsmöte. Sessionen öppnades med afsjungandet af ps. 225:1—2 samt läsandet af Efe. 1:1—14 och bön af pastor Lindgren, ordföranden, och därefter en muntlig rapport öfver missionsverksamheten under året. Herren har varit trofast och full af nåd och barmhärtighet. Verksamheten har gått framåt. Arbetskrafterna hafva försvagats genom pastor L. J. Fihns afflyttning till Minnesota, till sorg och saknad för oss alla.

Sedan upplästes namnlistan. Följande missionärer och delegater voro närvarande:

För 1:a sv. luth. församl. i Calgary, A. E. Erickson, m.

För Davids luth. församl. i Stettler, C. A. Leaf, del.

För Saron luth. församl. i Cleve, E. Westling, del.

För Bethlehem luth. församl. i Wetaskiwin, J. J. Frodeen, m.

För Svea luth. församl. i Battle Lake, J. J. Frodeen, m.

För Meeting Creek församl. Edberg, J. J. Frodeen, m.

För Fridhem församl. i Camrose, O. Lindgren, m., G. Anderson, del.

För Calmar församling i Calmar, O. Lindgren, m. O. Dickson, del.

För Twin Creek församling i Usona, O. S. Sellin m., C. O. Hanson, del.

För Dally församling i Falun, O. S. Sellin, m.,

För Sion församling i Westerose, O. S. Sellin, m., John Carlson del.

För Wilhelmina församling i Lundemo, O. Lindgren m. A. K. Sellin, del.

Det beslöts enhälligt att superintendenten, pastor L. P. Bergström, tjänar såsom ex-officio ordförande Till vice ordförande valdes pastor J. J. Frodeen och till sekreterare O. H. Sellin, som sedan också utsågos till statistiker. Till kassör valdes O. Lindgren.

Bland andra viktigare beslut, som fattades, må blott följande anföras:

Att följande församlingar ordna sig till pastorat: Bethlehem, Svea, Twin Creek, Valley och Sion sammansluta sig till ett pastorat;

Fridhem, Wilhelmina samt fältet österut efter banan från Wetaskiwin förenar sig till ett pastorat.

Davids, Saron, Bethel vid Burnt Lake, Meeting Creek samt fältet omkring Stettler skola utgöra ett pastorat.

Detta är ett viktigt och afgörande steg i vår misisonshistoria och kommer att gifva ny fart och liflighet åt vår verksamhet. Detta mål ha vi alltid haft i sikte och sökte redan år 1908 taga förberedande åtgärder för sakens förverklgande. Emellertid är nu det första steget taget och om nu Minn.-konferensen gillar och stadfäster dessa förslag, så börjar med detta år ett nytt tidsskede för vårt luth. Sion i Alberta. Det blir då att börja med tre pastorat inom distriktet. Församlingarna få själfva kalla och helt eller delvis underhålla sina pastorer, som då kunna verka till större fromma för Guds församling, än hvad nu är fallet. Som bekant får man här bryta med många fördomar och icke så litet af gammal vana, men på sådana rensningstider bruka gärna följa, hvad vi skulle vilja kalla fruktt tider. Det kan synas något vågadt att taga ett sådant steg, medan församlingarna ännu äro så små och svaga båda i numerärt och finansiellt hänseende, men hvad kan icke en lefvande tro, kärlek och förtröstan till Gud åstadkomma? Inför sådant måste alla svårigheter vika. "Allt är möjligt för den som tror". Det är Herrens egen stora rikssak och om vi blott låta honom leda oss, så skall allting sluta väl

Är början svår
Och smått det går
tag kraft från Gud
och lyd hans bud,
och du skall framgång hafva.

Kl. 3 e. m. höllo ett samtal öfver Luk. 8:4—15, om de fyrahanda sädesåkrar. Sedan ps. 199:1—3 sjungits gjorde pastor Bergström bön och inledde ämnet med några väl valda ord. I diskussionen, som fick en liglig anstrykning deltogo äfven utomstående vänner.

På kvällen kl. half 8 hade vi högmässogudstjänst med nattvardsgång. Pastor Lindgren höll skriftetalet med ledning af Luk. 22:19—20. I högmässan predikade pastor Bergström öfver Matt. 8:23—27. Denna berättelse är en trogen bild af kyrkans skepp genom tiden. Kristi kyrka är de räddningsverk inom hvilka själar frälsas från evig undergång. Ofta ser det hotande ut, stormar rasa och farorna hota sluka upp den ringa och bräckliga farkosten, men den kan ej förgås, ty Herren bor i densamma. En del tror det är kyrkans fel att det är så och så och går öfver till andra samfund. Den lutherska kyrkan är den båt, där Jesus är. Här fostras det rätta lärjungesinnet. Vi skola säkert nå andra stranden, ty Herren är med, och förr skall hans makt förintas, än hans sanna kyrka och medlemmar förgås.

Vid det heliga nattvardsbordet knäböjde många och åtnjöto Herrens lekamen och blod. Stunden var af de sköna, som skänkes oss härnere i främlingelandet. Den upptagna kollekten steg till $7.05.

Pastor Bergström sade till sist några gripande ord, hvarmed detta vårt andra årsmöte afslöts.

O. H. Sellin, sekr.

P. S. — Vid distriktets sista möte förlidet år fingo pastor J. J. Frodeen och undertecknad i uppdrag affatta en resolution och tillsända pastor L. J. Fihn med anledning af hans flyttning till Minn. Detta uppdrag har genom försummelse icke blifvit utfördt, hvarför vi här nedan bedja om rum för skrifvelsen i fråga.

Resolution,

tillägnad pastor L. J. Fihn med familj.

Enligt uppdrag, som undertecknade fingo vid missionsmötet i Meeting Creek den 3 oktober 1909, få vi härmed å distriktets vägnar uttryckа vår stora saknad med anledning af broder L. J. Fihns flyttning från missionsfältet och vår lilla krets och vår sorg öfver att härigenom den förut svaga arbetstyrkan ytterligare försvagades; men alldenstund vi hoppas och tro, att detta steg togs under Herren Guds ledning för arbetets fortsättande i annan del af "vingården", tillönska vi honom med familj mycken terfnad samt framför allt mycken nåd och rik välsignelse i verksamheten på det nya fältet.

Å distriktets vägnar,
J. J. Frodeen.
O. H. Sellin.

Chamberlain's Stomach and Liver Tablets är oskattbar för kvinnor, lidande af kronisk förstoppning, hufvudvärk, svårmod, tankspriddhet, gulblek hy och dålig matsmältning. Säljes hos alla handlande.

GYLLENE TEGEL.

En märklig upptäckt har nyligen gjorts i den mexikanska staden Guanajuto. Staden, som grundlades år 1554, har varit medelpunkten för rika guldgrufvor, som bearbetats nästan utan uppehåll ända till våra dagar. Man har nu upptäckt, att guldet finnes icke allenast i de omgifvande bergen, utan äfven i husväggarna i staden. Ett järnvägsbolag, som ref några äldre hus för att bereda plats för en ny stationsbyggnad, upptäckte att tegel hade slagits af varpen från de gamla guldgrufvorna. I äldre tider hade man endast kunnat extrahera en del af guldet ur malmen, hvadan teglet, som gjordes af affallet, nu har befunnits vara guldhaltigt. Med bearbetning medelst moderna metoder har man kunnat utdraga från 2 ända till 30 gram guld pr ton.

En humoristisk patient.

Den berömde franske läkaren Chapellier berättar följande lustiga anekdot från sin första läkartid. På den stora klinik, där han arbetade, skulle han en dag operera en patient, som synbarligen var en mycket humoristisk man. Efter företagen operation skulle nu den unge Chapellier sy ihop såret. Öfverläkaren, som öfvervakade operationen, var emellertid ej nöjd med Chapelliers arbete, utan lät honom göra om hopsyningen. Den store professorns kritik gjorde den unge läkaren mycket nervös, och när han återigen sytt ihop snittet, märkte han till sin stora förargelse, att han glömt en liten pincett kvar i den sjukes kropp. Han vågade ej omtala sitt slarf för sin förman, men så snart denne lämnat operationssalen, öppnade han för tredje gången såret, tog ut pincetten och sydde därefter raskt ihop snittet igen. Medan dr Chapellier höll på med detta vände sig den stackars patienten till honom och sade vänligt: "Hvarför syr ni då ihop såret igen? Skulle det ej vara mycket bättre att göra knapphål och sy dit knappar, så att ni bekvämt kunde öppna det?"

Naturligt.

— Men, Emma du, hur kunde du tillåta den där gamla tyska grefven kyssa dig?

— Jag kunde ju inte hindra det!

— Hur så?

— Jag kan ju inte tala tyska, kära du.

Har ni en envis hosta som håller er vaken om nätterna? Köp då Coles Cough Balsam, som är det bästa botemedlet. 50 cents pr flaska.
The Pulford Drug Co., 500 Main St., Winnipeg, Man.

Wetaskiwin, Alberta

J. P. Johnson,

föreståndare för denna tidnings afdelning i Wetaskiwin och omkringliggande trakter, mottager prenumeration och inbetalningar, annonser och meddelanden.

W. H. Odell, B. A.
SAKFÖRARE, ETC.
Privata medel till utlåning på farmegendomar etc.
Kontor öfver Star Store, Wetaskiwin, Alta.

Dr. T. B. Stevenson
LÄKARE OCH KIRURG.
Pearce Street,
Midt emot Imperial Bank.
Tel. 124. Wetaskiwin, Alta.

Wetaskiwin Veterinary Hospital
Drs. GOUIN & JOHNSON,
Svensk-franska djurläkare.
Specialister i alla husdjurs sjukdomar
Moderata priser.
Adress: A. Johnsons hyrkuskstall.
Lorne St., öst. Wetaskiwin, Alta.

Ångbåts-biljetter
Öfverfart till och från Sverige till mycket låg taxa.
Farmland till salu. Skrif på svenska.
D. B. NIBLOCK
III 8th Av. CALGARY, ALTA

Högkvarteret för skandinaver.
ALBERTA HOTEL
Det bästa en-dollar-om-dagen-hotell i staden. Fina och rymliga rum, god matservering. De bästa likörer och cigarrer alltid på hand.
WIELER BROTHERS, Föreståndare. WETASKIWIN, ALBERTA.

Imperial Bank of Canada
HUFVUDKONTOR: TORONTO.
Auktoriseradt kapital $10,000,000
Inbetaldt kapital $15,000,000
Reserv 5,000,000
D. R. WILKIE, President Hon. R. JAFFRAY, Vice President
Filialer i hela Canada.
AGENTER I STORBRITANIEN OCH FÖRENTA STATERNA.
Konto öppnas för bolag, municipalmyndigheter, köpmän, farmare och privatmän.
Växlar och penning orders utfärdas, betalbara i alla delar af världen.
Intresse gifves på depositioner till gängse räntetid från depositionens datum.
H. W. WRIGHT. WETASKIWIN - FILIALEN.

Glöm ej den gamla pålitliga firman
J. P. JOHNSON & CO.
välkänd skandinavisk Real Estate, Assurans och Finans Agentur.
¶ Agenter för Atlantiska ångbåtslinjer.
¶ Uppodladt och ouppodladt farmland i central Alberta till salu.
¶ Inkassering af hyror och rän tor. Lån på stadsegendom och farmland förmedlas mot lägsta procent. Skrif till oss för vidare upplysningar.
J. P. JOHNSON & COMPANY
Rosenroll Bldg., Railway St, W. Wetaskiwin, Alta.

TAROLEMA
BOTAR EXCEM
och de flesta andra hudutslag. Tarolema består af olika slags tjäroljor.
För barn med mjuka utslag, Tarolema no. 1.
För torra utslag å hufvudet etc. Tarolema no. 2.
För särskildt svåra utslag som ansetts obotliga, Tarolema no. 3.
50 cents per burk. Om er druggist ej säljer Tarolema, skrif till
DEPT. 13 THE CARBON OIL WORKS LTD. WINNIPEG, MAN.

SVERIGE - NYHETER

STOCKHOLM.

Ränmördaren är orolig. Den häktade ränmördaren Ander uppges nu visa sig orolig och nervös samt lida af sömnlöshet. För öfrigt uppges han vara mycket sjuklig och länge haft lungsot.

Statsministerns som goodtemplarmötestalare. Bland talare som lofvat medverka vid goodtemplarnes sommarting i Hessleholm söndagen den 19 juli märkes äfven statsminister Lindman.

Stockholms folkmängd. En approximativ beräkning af Stockholms folkmängd vid årsskiftet utvisar en ökning af omkring 1,500 personer. Folkmängden skulle således uppgå till omkring 341,000 personer.

Världsmästare i konståkning på skridskor har stockholmaren Ulrich Salchow än en gång blifvit — den nionde gången i ordningen. Det skedde vid täflingar i Davos, Schweiz, den 30 jan. Andre man blef tysken Rissberger från Berlin. Tredje priset eröfrades af en ungrare.

Hvad ett snöväder kostar. Under veckan 22—29 januari hade de extra utgifterna för bortskaffning af snön från Stockholms gator uppgått till omkring 90,000 kronor och med snöfallet den 31 jan. ökades kostnaderna till öfver 10,000 kronor.

D:r Sven Hedin från Stockholm var härom dagen föremål för entusiastisk hyllning i Basel, där han hållit föredrag. Hans arvode var 5,000 francs. En agent hade innan föredragets början inköpt alla biljetterna och sålde dem sedan till pris af 25 francs styket. Alla gingo åt, och 600 personer måste vända åter, utan att ha kunnat erhålla inträde.

Att rykta hästar med dammsugare är någonting nytt, som börjat tillämpas i Muncherbryggeriets stora stallar i Stockholm, och det med god framgång. Förut behöfde man tre timmar för att rykta fyra hästar. Nu medhinner man på samma tid 40 hästar. Och hvartenda dammkorn i hästens hårbeklädnad uppsuges, hvartill kommer att dammet ej kan spridas i stallet utan uppsamlas i behållaren.

Svensk-amerikanska sällskapet hade den 29 jan. sammanträde under ordförandeskap af ingenjör G. Svalling. Till diskussionsämne förelåg en fråga om hvad som kan göras för att bland svensk-amerikanare sprida kännedom om Sverige och bland svenskarne om Amerika. Till dagens sammanträde förelåg en broschyr i frågan, författad af ingenjör K. P. Dahlström, som däri utförligt ventilerade saken och framlade förslag om upprättande af en upplysningsbyrå i Stockholm, dit hemvändande svensk-amerikaner kunde hänvända sig. I förslaget ingick äfven anordnande af svensk-amerikanska aftnar med tillträde för allmänheten. Man beslöt tillsätta en kommitté för sakens rörande framåt. Som gäster närvoro två framstående svensk-amerikaner från Alaska, som för närvarande äro på besök i hemlandet, bankpresidenten E. O. Lindblom och disponenten Janson.

BLEKINGE.

Nervfeberepidemien i Karlskrona tyckes nu vara på återgående. Från sjukdomens början ha hittills 317 insjuknat och åtta aflidit.

Hemskt familjedrama. Ett hemskt familjedrama utspelades natten till den 6 d:s i Tibbemåla, Rödeby socken. Hemmansägaren J. Isakson hade på natten öfverfallit och med ett tillhygge tilldelat sin hustru flera svåra hugg och därefter misshandlat och kastat ut makarnas 1½ år gamla son, hvilken, då han anträffades, var död. Hustrun lefver ännu, men ovisst är, om hon kan räddas till lifvet. I har häktats.

BOHUSLÄN.

En vacker räddningsbragd utfördes i Smögen den 1 dennes, då kapten Carl Carlson räddade en 5-årig gosse, son till handlanden Jonas Isakson, därstädes, från att drunkna. Den lille hade roat sig med kälkåkning i närheten af Smögens ångbåtsbro och genom oförstånd begifvit sig rakt ut för bryggan i sjön. Det lär ej vara första gången kapten C. utfört dylik berömvärd handling.

Det blef döden. Enligt ingånget telegram har 17-årige lättmatrosen å göteborgångaren "Selos" Karl Einar Larson, son till en tullvaktmästare i Lysekil, den 31 jan. aflidit å sjukhus i Dover. Under storm i Nordsjön natten till den 27 jan. träffades han af ett så svårt slag af ratten, att han utan hopp om räddning inlades på lasarett i nämnda stad vid fartygets ankomst till England.

Dödsfall. En af Uddevallas äldste, f. d. rådmannen Johan Andersson, skattade åt förgängelsen den 30 jan. vid något öfver 88 års ålder.

DALARNE.

Den gamla låg bränd och sanslös. 81-åriga Charlotta Petterson, boende i en mindre stuga på inspektor Roséns gård i Marnäs, Smedjebacken, fanns den 27 jan. liggande vid spisen sanslös, blodig och bränd. Ur ett krossår i hufvudet flöt ymnigt med blod. Håret var till stor del uppbrändt, och svåra brännsår funnos i ansikte och på händer. Olyckan har tillgått så, att den gamla, då hon skulle göra upp eld i spisen, träffats af svindel, fallit och slagit hufvudet i spiskransen.

En dröm om Dundermordet. Från Leksand meddelas till "F. L. T.": En dotter till den häktade Kerstis Karin Olsdotter fick efter rannsakningens slut den 1 dennes i fängelsevaldigerns sällskap besöka sin mor, och bad dotter ndärvid modern på det mest bevekande sätt att bekänna, huruvida hon vore delaktig i mordet. Dottern, som bor i Västervik, berättade äfven, att hon mordnatten drömt, att modern tagit lifvet af två gamla personer, hvarjämte hon hade tyckt sig höra en psalm sjungas.

Dubbelmordet i Leksand. Rörande mordet på makarne Dunder hölls den 31 jan. rannsakning i Leksand med förtennaren F. A. Westlund och Kerstes Karin Olsdotter. Häktade Westlund, som förut förnekat all bekantskap med makarna Dunder, erkände nu såväl att han varit bekant med dem, som att han förut logerat hos dem. Han hade vid det ifrågavarande tillfället varit inne i stugan och bjudit de åldriga makarne på arsenikhaltigt kaffe, sedan de gått till sängs. Kerstis Karin Olsdotter och bageriarbetaren F. O. Erikson hade under tiden stått utanför stugan. När plågorna inställde sig hos de förgiftade, hade äfven de båda andra kommit in och hjälpt till att hålla och tysta de gamla, tills döden inträdde. Vid rannsakningen hördes äfven de båda andra, men de nekade enständigt. Målet uppsköts ånyo på tre veckor.

DALSLAND.

En god skytt. Hemmasonen Gustaf Nilson, Sundingen, Laxarby, sköt förlidet år 3 mårdar, 4 älgar och 8 räfvar och har redan i år skjutit 8 räfvar och 1 mård. Skytten, som inalles fällt cirka 50 mårdar, fick för det första mårdskinnet endast 7 kr. 50 öre, men har nu lyckats finna afnämare, som betala 38—40 kr. per mårdskinn.

Rosstocks drogväxtodling, den första försökodlingen i sitt slag i Skandinavien, kan detta år fira sitt 25-årsjubileum. Ifrågavarande försökodling anlades nämligen år 1885 af skolföreståndaren J. Henriksson, hvilken året förut hade i nämnda provins börjat verka för insamling af vilda medicinväxter. Hr H. har sedan i olika delar af denna provins hållit omkring 120 och i Småland (på uppdrag af Jönköpings läns hushållningssällskap) 22 föredrag i ämnet samt utgifvit flera, af fackmän vitsordade böcker om sagda växter. Följden af detta arbete har blifvit bl. a. tillkomsten från år 1905 af tre större och fyra mindre medicinalväxtodlingar i skilda delar af landet samt en i Finland.

Självmord begick härom dagen torparen Andreas Jonasson från Östby i Rennelanda. J., som var omkring 65 år, förkortade lifvet genom hängning.

Olyckshändelse. 18-årige Hilmer Anderson från Ödeborgs bruk råkade den 27 jan. ut för olyckan att under arbete vid en cirkelsåg få högra armen nästan afsågad. Den skadade fördes skyndsammast till lasarettet i Vänersborg för vård.

GÄSTRIKLAND

Gäfle äldsta firma, grosshandelsfirman Engström & Luth, har inställt sina betalningar. Närmaste anledningen säges vara svårigheter till följd af kaffetullen.

Självmord af 60-åring. Den 3 dennes fanns 60-åriga änkefru Lina Backmark hängande död i sin bostad i Gäfle. Den gamla, som i fjol miste sin man, kassör vid Gefle verkstäder, har på senare tiden varit sjuklig, och det tros, att hon i ett anfall af sinnesförvirring tagit det förtvifflade steget.

HALLAND

För sedlighetsbrott har den 5 dennes häktats och till Varbergs kronohäkte införpassats f. d. sjömannen J. A. Börjesson från Onsala och hennes dotter Julia. Börjeson, som är född 1845, nekar till brottet. Dottern är född 1875.

Halkade utför ett berg. Förre båtsmannen Nils Aron Friskbom, Bönarp i Hvalinge socken, råkade under en jakt den 4 dennes fara utför ett berg samt skadade sig i fallet så illa, att han ögonblickligen afled. Han var 60 år gammal.

Hustrumord. En 74-årig undantagsman Anders Bengtson från Öfvergård, Torups socken, häktades den 4 dennes och infördes till länsfängelset i Halmstad. Bengtson har erkänt, att han samma dag tagit sin 76-åriga hustru afdaga genom att strypa henne, medan hon sof. Om motivet till gärningen har han lämnat olika uppgifter, bl. a., att hustrun ej på ett tillfredsställande sätt skött matlagningen. Antagligt är, att dådet skett i ett anfall af sinnesrubbning, som lär ha funnits i Bengtsons släkt.

HALSINGLAND.

Stora leveranser af yxor. Gränsfors bruks aktiebolag i Bergsjö afsänder i dagarne omkring 500 dussin yxor till Argentina. Från Ryssland har samma bolag fått mottaga beställningar på sammanlagdt omkring 1,000 dussin ryska bilor.

Porsså nya träsliperi, för en produktion af 15,000 ton hvit 50 proc. trämassa, igångsattes den 27 januari. Drifkraften är elektricitet och utgöres af 40,000 volt växelström från Arbrå kraftstation. Genom denna betydande utvidgning af Forssåfabrikerna tillföres orten en ny storindustri.

Ett ömmande dödsfall inträffade härom dagen i Edsbyn. En kolare Olof Olson från Oekelbo, som haft arbete vid Norsbo fäbodar i Ofvanåker, träffades dagen förut af ett slaganfall, hvarvid han förlorade medvetandet. Nedförd till Edsbyn, dog han där utan att ha återfått sansen och innan hustrun, som eftertelegraferats från Oekelbo, hann anlända. Olson var 41 år gammal.

MEDELPAD.

Den återfunna Vifstavarfsaktien. En gammal aktie i Vifsta varfs skeppsvarfs bolag från nämnda bolags bildande från 1700-talet har nyligen återfunnits. Rådman Per Saltgren i Härnösand, rättsinnehafvaren, har nu uttagit stämning å Vifsta varfsbolaget med yrkande att utfå 180,000 kr. jämte ränta och rätt till andel i föregående utdelningar.

NORRBOTTEN.

Arbetarne ha öfvertaget. Vid kommunalstämma i Gellivare den 30 jan. beslöts med 8,366 röster af 817 röstande mot 6,489 af 470 röstande, att samtliga stämmor hädanefter skulle hållas i Folkets hus, Malmberget. Förslag härom hade utgått från arbetarekommunen. Samtidigt beslöts att af häradsrättens tolf ledamöter arbetarepartiet skulle utse hälften. Stämman pågick i 14 timmar och afslutades först vid 6-tiden på måndagsmorgonen.

Dödad af tåget. Den 29 jan. blef 19-årige ynglingen Gottfrid Karlson i Malmberget öfverkörd och dödad af tåget.

NÄRKE.

Den gamle järnvägsmannens slut. Halsbuggen af tåget blef vid ½8-tiden f. m. den 4 dennes en gammal trotjänare vid Örebro norra järnvägsstation, sniekeriförmannen vid statens järnvägar Kristian Johanson, då han skulle passera ett på ett spår stående växeltåg, hvilket i samma ögonblick satte sig i rörelse. Han hade öfver 50 år varit i järnvägens tjänst och bar silfvermedalj för långvarig och trogen tjänst. J. var 69 år gammal och sörjes närmast af maka och två fostersöner.

Älgen i smedjan. En smed i Lerbäck väcktes härom natten af ett fasligt buller från smedjan. Smeden gick och väckte ett par grannar, som väl beväpnade begåfvo sig till platsen. I smedjan stod en större älgtjur, som i fångenskapen blifvit mycket vildsint och under bemödandet att taga sig ut fått smidesbälgen på hornen. Han rusade ut i det fria, och med smidesbälgen på hornen tog han några vädiga hopp till den närbelägna skogen, där han fastnade mellan ett par träd. Smedjan är nedgräfd som en källare i jorden, så att taket är nästan i jämnhöjd med marken. Älgen hade hade bestigit taket, som gifvit efter för tyngden, med påföljd att älgen blef fångad som i en varggrop.

SKÅNE.

En rik socialist. På exekutiv auktion försåldes i Malmö den 3 dennes en till 169,000 kr. saluvärderad fastighet för 144,500 kr. till journalisten Johan Nilsson, anställd i socialisttidningen "Arbetet".

"Självmordsapparat" för sälar. En Malmöarkitekt, hr Bogren, har uppfunnit en apparat för att döda sälar. Den fastsättes i stenar, på hvilka sälarna bruka hållas, och är försedd med skott. Då sälen krupit upp på stenen och kommer i beröring med apparaten, går skottet af och kulan träffar djuret.

Snögrottan rasade och begrof gossen. Några gossar hade den 2 dennes i en gård vid Trädgårdsgatan i Malmö uppfört en snögrotta, hvari 9-årige Åke Harald Svenson, son till en målaremästare, krupit in. Rätt som det var rasade grottan och begrof den lille under sig. Då gossen framdrogs, var han död.

Åter självmord af officer. Självmord begicks den 3 dennes, enligt meddelande från Krisitanstad, af kaptenen vid Vendes artilleriregemente, tygmästaren E. J. Nathell. Anledningen till självmordet är obekant; dock gissar man att det står i sammanhang med ett mot kapten Nathell väckt åtal för missfirmelse och våld mot underordnad. Nathell var född 1860.

En hemsk olyckshändelse inträffade den 1 dennes i Stångby. Landtbrukaren Christen Larson därstädes, som för tillfället hade pågående tröskningsarbete å gården, råkade nämligen komma i en halmpress till en ångtröska och blef ögonblickligen dödad. Kroppen blef ohyggligt massakrerad. Den så sorgligt omkomne var 29 år gammal och ogift.

En tungomålstalare, N. A. Waldén, hade den 30 jan. utlyst en sammankomst i Broby missionshus, hvarest han efter en längre predikan undfägnade åhörarne med tungomålstalande, bestående i ovanligt sammelsurium. Församlingens pastor, som var närvarande höll en skarp vidräkning med tungomålstalaren samt uppmanade publiken att aflägsna sig, hvilket ock skedde.

Försvunnen från orten? Handlanden Tage Nilson i Båstad afreste för någon tid sedan därifrån till, som det uppgafs, bekanta på någon plats inom landet. Då hr N. ej låtit sig afhöra hvarken där eller i Båstad, misstänker man att han afrest till Amerika. Hr N. hade ej uppgifvit någon som hälst anledning till en sådan resa, hvarför det tros att den kan stå i sammanhang med dåliga ekonomiska förhållanden.

SMÅLAND.

Dödad af ett fallande träd blef den 26 jan. f. d. drängen å Araby gård i Växiö landsförsamling Johans Jonasson, senast innehafvare af den lilla lägenheten Räfvakull eller Kullen under Araby.

En drunkningsolycka inträffade i Vrigstads kyrkoby den 30 jan., då en 23-årig hemmason Gutsaf Karlson i Månsgården omkom. Ynglingen, som led af fallandesot och idiotism efter en i sin barndom genomgången sjukdom, hade stigit upp vid 6-tiden. Hans tal lär då ha antydt att han haft något anfall. Framåt middagen anträffades hans lik i ån. Självmord troddes icke föreligga.

Nedstörtad i grufva. Statens gruvingenjör G. Carlson från Ludvika, anställd i Gefle—Dala bergsmästaredistrikt, störtade den 1 dennes ned i en grufva vid Spexeryds manganfält och slog ihjäl sig. Han halkade på en stege och föll ungefär 14 meter djupt. Döden inträdde så godt som ögonblickligt. Carlson var född 1874 och gift. Han har tidigare varit anställd på Newfoundland och i Canada.

En moder som öfverger sina barn. En tattarkvinna, som var ute på sina vanliga ströftåg, anlände för några dagar sedan till hemmansägaren Anders Gustaf Svensons hem i Uddebo, Byarums socken, och bad att få lämna in tvenne barn en liten stund, emedan hon skulle hälsa på släktingar i trakten. Hon lofvade återkomma om två timmar. Sedan dess har hon emellertid ej afhörts, hvadan det nu blir kommunalnämnden i Byarums socken, som får taga reda på moderns hemortsrätt. Det berättas att hon begärt flyttningsattest till Mariestad. Barnen äro 8 och 2 år gamla.

SÖDERMANLAND.

Bröder emellan. Nynäs gård med underlydande i Bälinge har af v. häradshöfding Gripenstedt sålts till hans broder frih. J. Gripenstedt för 495,000 kronor.

Mystiska dödsfall. F. d. arbetsförmannen H. Håkanson, 74 år, och med honom sammanboende änkan Ottilia Sjöberg, mellan 45 och 50 år anträffades den 3 dennes döda i Håkansons stuga i Tunafors vid Eskilstuna. De hade icke visat sig sedan den 29 jan. Om dödsorsaken känner man intet.

UPPLAND.

Sökte döden i eldbrasan. Ett hemskt självmordsförsök gjorde härom dagen en 25-årig dotter till en skomakare i Tierp. Kvinnan, som stundom är sinnesväg, sökte nämligen beröfva sig lifvet genom att köra in hufvudet i den glödande eldbrasan. Hon räddades emellertid från sitt förskräckliga uppsåt af fadern, men fick svåra brännsår i hufvudet och på händerna.

Distingen, den urâldriga gamla Upsala-marknaden, började den 31 jan. Som vanligt var det tillförsel af vildt, renstekar och andra goda saker, som fanns att köpa här och hvar i de s. k. bondkvarteren, samt hästar och vanliga marknadssaker. På Feithens tomt hade de sedvanliga marknadsnöjena installerats och på Vaksala torg var det menageri och karusell.

Mord- och självmordsdrama. Natten mellan den 29 och 30 jan. ägde ett mord- och självmordsdrama rum i Knifsta. Fru Holmström, maka till arrendatorn Holmström, skar, antagligen under sinnesförvirring, halsen af sin 7-åriga dotter Gerda och beröfvade sig därefter själf lifvet. När de den 31 jan. anträffades, lågo båda badande i sitt blod med djupa hugg af en rakknif. Fru H. hade endast för några dagar sedan flyttat till Knifsta. Mannen hade först en egendom i Gnesta, där han äfven drifvit vidtomfattande skogsförsäljningar. På senaste tiden har han dock dragits med ekonomiska svårigheter. Fru H. var vid tillfället ensom med dottern i bostaden, då hr H. vistades i Stockholm. Fru H. var mellan 30 och 40 år.

VÄRMLAND.

Bättre sent än aldrig. Skådespelerskan fröken Gabriella Bidenkap, f. n. bosatt i Arvika, har ingått som medlem i goodtemplarlogen "Enigheten" därstädes.

Islandshästar till småbruket. En småbrukare i Emterud har förskaffat sig en 7-årig isländsk vallack. Den lille främlingen från höga norden tilldrager sig icke så liten uppmärksamhet på platsen.

Stor eldsvåda på Rottneros. Den 31 jan. utbröt eld i träsliperiet vid Rottneros bruk i Sunne socken. Såväl sliperiet, som den därmed sammanhängade torkinrättningen, uppförd af sten, blefvo fullständigt förstörda af elden. Däremot räddades brukets öfriga afdelningar, såsom gjuteriet, mekaniska verkstaden m. fl. Bruket äges af brukspatron H. E. Montgomery. Det brunna var försäkradt för 130,000 kr., med hälften i Svea och hälften i North British.

VÄSTERBOTTEN.

Handen afskuren i sågtrissan fick härom dagen 20-årige K. Nordlund från Liden i Skellefteå i Krångfors ångsåg. Han råkade slinta och slog härvid vänstra handen mot trissan, hvarvid den blef fullständigt afsågad.

Modern konkurs. Gästgifvaren T. Johansons i Lycksele konkurs upptager i tillgångar 130 kr. och skulder öfver 29,000 kr.

VÄSTERNORRLAND.

Ny porsilnsfabrik. A.-B. Lidköpings porslinsfabrik har konstituerats med ett minimikapital af kr. 350,000, hvilket öfverteecknats. Uppförandet af fabriken skall omedelbart taga sin början.

Egendomsaffär. Hr Carl Hartman å Furuberg vid Hästveda har af hr J. A. Hedin för 24,000 kr. köpt den vackra egendomen Lida Öfregården i Mjöbäcks socken med därpå befintlig handelslokal.

En som är nästan syndfri. En hr Sandin i Sköfde har uppträdt och påstått att han är syndfri. Men som den kungliga svenska afundsjukan är stor, så har han väckt en storm af opposition. Han måste därför pruta lite. Hr Sandin påstår nu i "Skarab. L. A. B." att han ej sagt sig vara fullkomligt syndfri.

Spåkäringen dömd. Borås rådhusrätt dömde den 31 jan. hustru Sofia Kindberg till tre mån. straffarbete för anstiftande af stöld samt 200 kronors böter för utöfvandet af spådom. Flickan Axelina Johansdotter, som hade lockats att stjäla för att kunna betala för att bli spådd, dömdes till tre månaders fängelse, villkorlig dom.

Afliden åldring. I Herrljunga afled den 1 dennes förre lokomotivputsaren vid U.—V.—H. järnväg Anders Ågren, nära 88 år gammal. Den aflidne, en i alla afseenden plikttrogen och skötsam man, innehade patriotiska sällskapets medalj samt åtnjöt sedan några år tillbaka en liten pension från det bolag, han under närmare 40 år tjänat.

Den gamlas död. I Värreds skog har, meddelas den 2 dennes, anträffats 83-åriga soldathustrun Marta Åberg från Habäck i Björketorps socken. Hon hade åtta dagar förut lämnat hemmet. Då hon emellertid blef längre borta än vanligt, anställdes skallgång efter henne, hvarvid hon påträffades liggande död å en mosse. En spann mjölk, som hon hämtat på ett torpställe i skogen, stod — till hälften utdrucken — bredvid den döda. Intet spår af yttre våld förmärktes.

VÄSTMANLAND.

Ett vildt uppträde ägde rum vid en basartillställning i Västanfors Folkets hus den 30 jan., hvarvid två polismän blefvo svårt misshandlade. Två af de mera våldsamma deltagarne, bruksarbetarne J. F. Selg och V. Johanson, båda från Fagersta, ha häktats och införpassades den 1 dennes till fängelset i Västerås.

Ihjälskjuten af våda. En 14-årig son till smeden F. O. Nyberg i Tibble i Bergs socken vid Västerås blef den 30 jan. på en jaktutflykt af våda ihjälskjuten af sin två år äldre broder. Då de båda bröderna skulle profskjuta en bössa och den äldre brodern stod och fingrade på låsmekanismen, brann ett skott af och träffade den intill stående brodern i ögat, så att hufvudskålen sprängdes.

Förfalskning upptäckt efter tio år. F. stadskassören i Lindesberg, kontoristen hos aktiebolaget Izol i Stockholm, V. Örn, har häktats i Stockholm för att han år 1900 skulle ha gjort sig skyldig till förfalskning i Örebrobankens kontor i Lindesberg, hvarest han då var anställd. Örn skulle nämligen låtit med förfalskning af ägarens namn utkvittera ett depositionsbevis, hvilket af ägaren öfverlåtits på annan person. Penningarne, 4,600 kr., hade Örn själf behållit.

ÖSTERGÖTLAND.

Till tuberkulosens bekämpande. Aflidna skollärarinnan Nelly Åkerman, och hennes syster, fröken Augusta Åkerman, ha donerat 10,000 kr. till Norrköpings stad till tuberkulosens bekämpande, särskildt bland barn tillhörande staden.

Dödad af växeltåg. Stationskarlen Johan Alfred Sjöstrand blef natten till den 2 dennes under vagnsväxling öfverkörd och dödad på Norrköpings stadsbangård. Sjöstrand var född 1878 och efterlämnar hustru och fyra barn samt dessutom moder, bosatt i Småland. Den omkomne var olycksfalls- och lifförsäkrad för tillsammans 4,000 kronor.

Atlantiska ångbåts agenter

ETABLERAD 1879.

ALLOWAY & CHAMPION, Bankirer

Biljetter till alla delar af världen. Passagerare kunna välja hvilken ångbåtslinje som hälst, med afresa från Canadensisk eller Amerikansk hamn, såsom:

C. P. R., ALLAN, DOMINION, DANALASON, HVITA STJERNLINJEN, NORTH GERMAN LLOYD, HAMBURG-AMERICAN, SCANDINAVIAN-AMERICAN, HOLLAND-AMERICAN, ETC.

Vi ha speciella arrangementer att befordra passagerare från gamla landet; våra representanter i Europas alla större städer gifva våra passagerare hvarje möjligt bistånd och råd vid transport af bagage, etc. Om ni önsnar sända efter er familj eller vänner skrif efter vidare upplysningar.

Alla språk talas. Utländska pengar köpas och säljas; pengar sändas till alla delar af världen.

VI LÄMNA BILJETTER PÅ KREDIT. Skrif efter upplysningar om vårt kreditsystem. Underrättelser om ångbåtsangelägenheter lämnas beredvilligt.

Öppet lördags aftnar från kl. 7 till kl. 9.

W. P. F. CUMMINGS, Manager, S. S. Department

Kontor: 667 Main Street, Winnipeg, Man.

HVARJE FARMARE VET ATT

DE LAVAL Cream Separators

äro de allra bästa separatorerna. Min många ha den oriktiga föreställningen, som konkurrenterna gärna understryka, att de äro "dyra" och att "billigare" maskiner äro lika bra.

FAKTUM ÄR ATT

De Laval Cream Separators

ej blott äro bäst utan äfven billigast — i förhållande till afverkningsförmåga och varaktighet.

Detta kan hvarje köpare lätt öfvertyga sig om genom att profva våra maskiner. Vänd eder till närmaste De Laval agent eller skrif efter en katalog.

The De Laval Separator Co.

Montreal, Winnipeg, Vancouver.

Veckokrönika från Sverige

Speciellt meddelad denna tidning genom Svensk-Amerikanska Pressbyrån i Stockholm.

Medan nu doktor Ekenberg, som man numera icke längre kan betvifla, kastat ett vemodigt dyster skugga öfver namnet Ekenberg, dyker samma namn upp i desto vackrare belysning genom människovänliga och allmännyttiga handlingar. Fru Amalia Ekenberg i Södertälje, icke det minsta släkt med bombspecialisten af samma namn, har nämligen på sin 70 års dag donerat 20,000 kr. till Södertälje stads barnhem, barnkrubba, till stadens fattiga och sjuka m. m., och om man lyckades få reda på och räkna samman allt hvad den gamla damen under årens lopp gifvit bort i tysthet, skulle summan säkerligen mer än fördubblas, hvarföre också många som hon hulpit tillönska henne en fridfull lefnadsafton. I Södertälje är det Ekenbergska namnet sedan årtionden tillbaka aktadt och hedradt. Fru Ekenbergs svärfar var nämligen ägare till Södertälje stora och berömda vagnfabrik, som sedermera af hans söner försåldes till bolaget Atlas. Själf är hon syster till grosshandlaren Gustaf Ekdahl, som några dagar före donerade 100,000 kr. till Södertälje stad. Hr Ekdahl blef också härom dagen ihågkommen af konungen med guldmedaljen af åttonde storleken för medborgerliga förtjänster. Jag vill minnas jag skref något om dem i mitt förra bref. — En annan kvinnlig donator kan jag äfven nämna — det är en änkefru Lachman i Ystad, som ställt 35,000 kr. till Ystads stadsfullmäktiges förfogande för inrättande af ett folkbibliotek samt museum i det gamla Gråbrödraklostret i Ystad till hvars restaurering hennes man i lifstiden skänkte 45,000 kr. Arkitekten Roland från Stockholm, som leder arbetet vid restaureringen fick händelsevis se några inristade streck på en tegelsten, som skulle återinställas i muren. Stenen rengjordes och teckningen å teglet nästan fullständigt öfverensstämde med den förslagsritning till fönsterytornas indelande, som uppgjorts af slottsarkitekten A. Lindegren. Hur ska vi förstå det? Var den gamle medeltidsarkitekten så före sin tid eller är det vi som stå stilla?

* * *

Det är ej så länge sedan en alldeles särskild uppmärksamhet ägnades åt en okänd donator, som genom bidrag af en half million kr. på ett verksamt sätt bidrog att förverkliga högskolans planer, att få flytta under eget tak. Donatorn var bankdirektör Heckscher. Han är nu död, men hann dock att rista en oförgänglig runa, ej blott i högskolans annaler, utan äfven i sina landsmäns aktningsfulla minne och erkänsla, ty vi behöfva sannerligen i dessa tider män, som på ett praktiskt sätt uppmuntra bildningens framåtskridande. Heecscher var med om grundandet af Industribanken i slutet af 1860-talet, där han kvarstod som ordförande och verkställande direktör till 1909.

Om således den svenska affärsvärlden har att i honom beklaga förlusten af en bland sina mera framskjutne män, så har den svenska konsten förlorat mycket genom professor Börjesons nyss timade frånfälle. Hans härliga skulpturverk tala bäst om hvad han varit för konsten i sitt hemland isynnerhet genom sina konturers och massors rytmiska stil. Börjeson, som sedan 1877 var ledamot af konstakademien blef 1882 professor i skulptur efter Kjellberg. Med denna tjänst följde boställe och atelier, den samma som Sergel innehaft. Sedan han 1907 tagit afsked från denna befattning upplefde han sina lyckligaste stunder i kretsen af sina närmaste och omgifven af deras kärleksfulla omsorger. Det är kärt för oss, att denna genialiska ande fortlefver i flera af hans barn. Hans ena son Gunno, ägnar sig åt målarekonsten, en annan, Börje, har nyligen bosatt sig som skulptör i Paris, Rolf idkar musikstudier och hans yngsta dotter, Lena, har under faderns ledning utbildat sig till skulptris. Och de känna säkert alla att arbetet i det skönas jänst står i harmoni med Gudsmedvetandet, det tillfredsställer själen och polerar så småningom bort den råa sinnesförfattningen hos en och annan af det unga materialiserade släktets tanklösa individer.

* * *

Och medan nu de hädangångnes minne ännu kringsväfvar oss, kommer tanken ovillkorligt att stanna vid en af dr K. Kjellberg i andra kammaren väckt motion om borgerlig begrafning, hvilken skulle bestå däruti att myndig person, som förordnat om borgerlig begrafning för sig själf skulle få sin döda kropp jordad å kyrkogård utan kyrklig medverkan vid jordfästningen. Och så, menar motionären att föräldrar skola ha rätt att förordna om borgerlig begrafning för sina minderåriga barn under femton år. Att en sådan motion väckt mången till eftertanke är ju inte att undra på, och man funderar starkt om det ens är skäl i att inlåta sig på en dylik lagstifning. Vid första påseendet synes motionen vara ganska enkel att genomföra. Konfirmationen, nattvarden, dopet och vigseln äro ju frivilliga, hvarför kan inte också begrafningen vara detsamma? Nej, jag tror sannerligen inte att det passar i stycke, att man vid sidan om kyrkan till allmän förargelse stoppar ned en människa, såsom man begrafver en själfdöd hund, eller katt. Det menar nog inte motionären häller. Han menar förstås, att man skall strö blommor på graffven, sjunga sånger och hålla tal. Men jag undrar just, om inte den religiösa känslan skulle komma att få ge vika för ateismen, som eventuellt skulle ge sig uttryck i talen och sångerna. För min del tycker jag att motionären kunnat vänta med denna sin motion till statskyrkan vore afskaffad, ty innan dess måste den borgerliga begrafningen verka orimlig och nära nog som ett slag i ansiktet på den kristna världsåskådningen.

* * *

Skola vi någonsin kunna få en direkt linie till stånd mellan Sverige—Amerika? Tänk bara på hvilken stor betydelse en sådan skulle få just nu. Svenska exportartiklar skulle kunna fraktas på så förmånliga villkor, att vi med framgång skulle kunna upptaga konkurrensen med andra nationer och vinna fast fot i den konsumtionskraftiga Nordamerikanska marknaden. Utgör icke Sverige La Plata linien ett lysande bevis på den ofantliga betydelse för exporten en väl planerad direkt linie kan äga då den inriktas på hamnar, som utgöra omlastningsplatser för afsättningsområden med stor konsumtionskraft och med vidsträckta utvecklingsmöjligheter. Det där har visserligen inte sprungit ur min hjärna, men jag blir så glad, då jag hör andra tala därom; emedan det vittnar om äkta svenskhet mer än nationalmonument och annat sådant, som sjunges och talas om. Och så vore det så hjärtinnerligt rättvist om Sverige finge åtnjuta välsignelserna af ett litet stycke Nationalekonomi, hvilka vi nu gå miste om.

A. L—r.

Stockholm, den 5:te Februari, 1910.

SVARTA HANDEN

ROMAN AF C. F. RIDDERSTAD.

(Forts. fr. föreg. nr.)

— Ack, man skall klandra mig, att jag tillåtit någon att flytta min bild in i ett tempel. Templen äro skapade för helgonen.

— Men man skall veta, att detta endast är ert. På templets frontespiece vill jag låta inhugga: Ange de la Vauvenard.

— Har ni något emot, om jag litet ändrar er plan?

— Låt höra!

— Då låter ni först och främst bli att sätta upp min bild på altaret; ställ hellre dit t. ex. en blomma blott. Den kan ju föreställa — ack, hvad vet jag! En blomma är en bön ur jorden till himmelen, därför är hvarje blomma så vacker och enkel, därför vänder den alla sina kalkar mot solen. Vidare, så hugger ni icke in Ange de la Vauvenards namn på frontespiecen, utan t. ex. vänskap.

— Ah — vänskap! Nej, fortfor han, det vill jag icke. Vänskapen är en punkt, en slutpunkt för en fullständad mening. Men vi, min fröken, hafva ännu ej kommit till någon punkt. Emellan er och mig finnas bara utropstecken. För öfrigt har jag redan gifvit bort min vänskap: denna allvarliga och lugna känsla, denna fasta punkt inom oss, som jag ville kalla förståndets till full mognad komna kärlek, är redan upptagen.

— Och ni skulle icke vilja där inrymma en plats äfven åt mig?

— Ack, min fröken, förståndet kan älska blott en gång, liksom hjärt Ni äger att disponera öfver det senare. Det är fritt.

— Och denne vän?...

Är den redligaste, den förträffligaste, den ädlaste, den beslutsammaste vän, som någon kan äga.

— Hvad er maka herr baron, er gång skall bli svartsjuk på honom!

— Frukta ej. Hon skall glädja sig åt en sådan vän, hon som jag; hans redbara, glada och friska väsen skall anslå äfven henne. Kärleken är en ung, blyg, skön och varm flicka, som förljufvar vårt lif, förhöjer dess behag, smeker bort bekymren från vår panna, en känsla, som tröstar, uppmuntrar, lifvar och förbättrar oss — vänskapen är en man, dess fasta arm stöder oss i de stora strider, hvari vi stundom råka. Kärlek och vänskap är ett förenadt äkta par i våra bröst, i våra själar, i våra känslor och tankar; men då kärleken har, om jag så får uttrycka mig, att ombestyra de himmelska göromålen inom oss, fullgör vänskapen de mera jordiska där. Och de trifvas väl tillsammans dessa känslor. Kärleken utbildar det milda i hjärtat, vänskapen det starka däri, och man måste vara både mild och stark, för att stå fast i lifvets strid. Ack nej, kärleken har ingenting att frukta af vänskapen, allra minst af en vän sådan som min! Om ni blott kände honom, hade sett honom, han är så lik mig, att ni knappast skulle kunna skilja oss åt.

Anges kind skiftade emellan hvitt och rödt under detta yttrande. Ögat glänste af en högre eld, och de mörka, lätta lockarne fladdrade för hufvudets skalkaktiga, men också stolta rörelser. Ämnet tilltalade ett hjärta från den varmare södern, där kärleken är mera lifvets grundton än här, än hos nordbon. Utan att ha gifvit akt på den senare delen af samtalet svarade hon på den förra.

— Ni misstager er, baron! Kärleken är något helt endast i och för sig själf. Den är icke hälften af ett helt, såsom kvinnan i henne städning till mannen. Kärleken är den underbara makt, som förenar dem till ett helt, och måste därför äfven vara det i och för sig. Jag har själf ej någon erfarenhet af hvad kärlek är; men jag har läst om den — läst våra skalder — och jag tror på dem. Kärlekens födelsestund är vår rätta födelsestund. Vi lefva icke, förrän vi älska, vi lefva nämligen icke dessförinnan ett lif af sällhet, af hänryckande föreställningar, icke ett lif af lägre betydelse; det är kärleken, som ger oss begrepp om världens egentliga mening. Ack, nej, nej, kärleken behöfver ingen tvillingbroder i vänskapen! Vänskapen är blott kärlekens bleka skugga; den har samma form, men den saknar ögats glans, hjärtats eld och själens glöd. Kärleken är hjärtats självständighet, känslans snille, förståndets ingifvelse; vänskapen är blott en kopia af kärleken, blott en skuggbild af den. Läs skalderna, och ni skall förstå hvad kärlek är.

Hon talade med värme, med hänförelse och blef skönare för hvarje ord hon talade. Häftigt klappade Ankarsparres hjärta, och han kunde knappast motstå böjelsen att störta till hennes fötter.

— Ni sade nyss, fortfor hon, att vänskapen är en punkt, beteckande en afslutad mening, hvad är väl den mot en mening, som...

— Som icke har något slut, som dör bort i en suck, som glänser till i en blick, som eldar hjärtat. Jag förstår er, ja, ja!

— Vi förflytta oss nu till ett rum på andra sidan af våningen.

Blickande ut i natten, stod grefve de la Vauvenard lutad mot fönsterposten. Han stirrade liksom på enda föremål, men allt var betäckt af mörker. Kanske blickade han mera inom sig än utom sig. Nu öppnades dörren, och han vände sig om.

— Nå-å? sporde hon otåligt den inträdande.

— Mannen är härutanför, i all herr grefven tillåter att han får inkomma!

— För in honom!

En karl, klädd i grå rock, med hatten ännu nedtryckt i pannan, inträdde. Då han aftog hufvudbonaden, igenkände man Konrad.

Grefven och Konrad betraktade hvarandra en stund. Den senare syntes öfverraskad.

— Känner du kanske icke igen mig? frågade Vauvenard.

— Det var ni, som gaf mig brefvet till baron Ankarsparre, er, som jag träffade hos friherrinnan...

— Och min hand, som vred värjan ur din, då du ämnade stöta ned din egen husbonde.

Konrad kunde ej motstå en darrning af fruktan. Han var kanske mindre rädd för den mordiska gärningen än för uttryket i det ansikte, som nu stod framför honom.

— Ämnar ni angifva mig? frågade han med nedslagen blick.

— Ditt hufvud ligger i min hand — märk: ditt hufvud.

Den stränga stämman, det allvarliga ansiktet, det bleka, hårda och kalla i hela väsendet jagade hvarje bloddroppe från Konrads kinder.

— Vill du lämna mig friherrinnans skrifvelse? återtog Vauvenard

Vid denna fråga lyfte Konrad upp sitt hufvud och såg på honom med ett kort, men granskande ögonkast.

— Lämna den? svarade han. Nej, herre, det gör jag icke. Förfoga med mig, huru ni vill, men skrifvelsen behåller jag. I värsta fall är den alltid ändå...

— Jag skall då icke underlåta att göra hvad jag bör, yttrade grefven kallt.

Och han närmade sig dörren

— Herre, hvad ämnar ni? utbrast Konrad.

— Stilla, svarade Vauvenard — det är nu för sent!

Midt på dörren voro tvenne glasrutor infattade, framför hvilka en gardin var dragen. Grefven fattade i ett par silkessnören, som hängde på sidorna, och gardinen delade sig i tu.

— Kom hit, skall du få se något!

Konrad närmade sig försiktigt och tittade genom rutorna. Bortom två a tre icke upplysta rum såg han ljus skimra sig till mötes. Med klart skenande föll strålen på tvenne personer, som sutto midt framför honom. Han trodde sig igenkänna dragen, men tvifvlade på att han såg rätt. Han bedrog sig likväl icke: det var verkligen Ankarsparre vid sidan af ett för honom icke alldeles obekant fruntimmer. Vid åsynen af den man, som han några få stunder förut varit nära att döda, bäfvade han oemotståndligt till baka. Han kände en kylande ångestsvett lacka från sin panna; föreställningen att hans stund var kommen slog honom med rädsla och fruktan. Man behöfde blott öfverlämna honom åt rättvisans skipare, och ingen makt förmådde sedan att frälsa honom. Han såg upp på Vauvenard, for att utleta hans tankar; men denne hade alltid samma hårda och kalla uttryck, i hvilket man icke kunde läsa något annat än en dödsdom, skrifven liksom med stenstil.

— Hvad fordrar ni då af mig?

— Skrifvelsen.

— Den lämnar jag ej ifrån mig. Den är min enda räddningsplanka, mitt enda...

— Halmstrå, menar du? Hör du noga, hvad jag vill säga dig!

— Jag hör.

— Du har anledning att hata din herre?

— Konrad svarade ej, men hans ansikte förvreds af vilda lidelser.

— Jag bryr mig icke om att efterfråga orsakerna till ditt hat — hvar och en må behålla orsakerna till sina handlingar för sig själf — men du har beslutat att hämnas?

— Vid himmel och helvete, det har jag!

— Men om det äfven funnes någon annan, som hade skäl att hata din herre och af honom, liksom du, ville utkräfva en blodig hämd?

— Ah!

— Om denne icke ville tillåta dig att beröfva honom sitt offer, hvad skulle du säga därom?

— Jag skulle skänka honom min vänskap, min beundran, min aktning. Om han vore en af mina gelikar, skulle jag tryckа honom till mitt hjärta, och vore han öfver mig, skulle jag böja mitt knä för honom.

— Skulle du vilja dela din hämd med dig åt honom?

— Aldrig, aldrig, ropade Konrad med en blick, gnistrande af hat, aldrig! Den, man älskar, vill man älska ensam, och den, man hatar, vill man också hata ensam!

— Gif mig friherrinnans skrifvelse!

— Ni har hört mitt svar.

En stund förflöt, hvarunder Konrad sjönk ned inom sig själf. Han kände sig vackla, men hastigt stod en bild, en syn, framför honom: han trodde sig se — men därom framdeles — och hatets mörka eld flammade åter till i hans själ.

— Jag skänker ej bort någonting!

— Ett fortsatt samtal gagnar då till intet. De la Vauvenard fattade i dörrlåset.

Konrad spratt till, men rörde sig ej ur stället.

— Hör mig! Om två hämnare finnas och ingen vill uppoffra sin hämd åt den andra...

— Vidare!

— Bör icke försynen då afgöra, hvilken som är den rätte?

— Försynen — jag förstår er icke? Hvad har försynen att göra därmed?

— Försynen eller slumpen — låt tärningarne fälla utslaget.

— Du är obeslutsam — du ingår därpå?

— Gör med mig, hvad ni behagar. Man kan beröfva mig min hämd, men jag bortskänker den aldrig!

Vauvenard dröjde att svara. Att han icke var vacklande och osäker om hvilka mått och steg han ämnade vidtaga, märktes nog, men ändock syntes han betänka sig.

Konrad kände, att ett kval liksom lägrade sig kring sinnet. Hatet hade blifvit hans andra natur, och föreställningen att uppgifva sina länge hysta afsikter tillintetgjorde honom i hans egna begrepp. Hans skaplynne hade så vant sig vid att följa passionens blinda ledning, att han utom det mål, som sålunda föresväfvat honom, ej egde något annat. Han hade så länge burit på sina hämdplaner, att de införlifvat sig med hans lefnadsplan. Hos honom var det dock den råa sinligheten, som med tigerns försiktighet närmat sig offret; det var den i själsegenskaper lägre människans, man skulle väl kunna säga, snikenhet efter tillfredställandet af ett honom öfvermäktigt begär. Men var han blind för sin hämd, så var han det icke för faran; och oaktadt han med den innerligaste tillfredställelse, ja med en hög instinkt af självförtjusning tänkte sig mordvapnet sväfvande öfver Ankarsparre, fasade han allt emellanåt för tanken, att det jämväl sväfvade öfver honom själf. Han hade omgifvit sig med alla de försiktighetsmått, som voro tänkbara, vid sitt på aftonen misslyckade försök att döda sin herre, och en bitter grämelse gnagde honom djupt vid tanken, att han fallit i den grop, han själf gräft. Lika vild, som vargen är i anfallet, like feg är han fångad. Förhållandet var nästan detsamma med Konrad. Ingenting syntes kunna förmå honom att uppgifva hoppet att hämnas, och ändock darrade han för en angifvelse.

En klocka klingade i Vauvenards rum. En betjänt infann sig.

— Säg till de väntande, att de inträda, befalde han.

Medan dörren ännu var öppen, inkommo tvenne polisbetjänter.

— Dröjen här, tillsade han dem och lämnade dem, utträdande genom den dörr, som ledde till de öfriga rummen.

Det nya sällskapet var för Konrad icke det behagligaste. Faran stod nu blick emot blick bredvid honom, och i en skepnad, som icke kunde framkalla andra känslor än af alla den sämsta, fruktan. De små ögonen blifvo nästan mindre och kröpo in i sina hålor, väpnade sig med den sista strålen af ett oböjligt sinne; pulsen gick oroligt, men ökade sig oupphörligt. Hjärtat klappar alltid i samma takt, som det bultar i våra hufvuden. Han såg ingen räddning. Öfverlämnad i rättvisans händer, skulle rätt frågan blifva ganska kort. Han slöt sina ögon, för at icke se polisbetjänterna, och makade sig ofrivililgt längst upp i en vrå. Febern — räddhågans feber — tilltog med hvarje ögonblick.

Men huru besynnerlig är icke människans natur! Oaktadt nödgången stod så afgörande framför honom, uppgaf han likväl icke hoppet om hämd. Han ville drunkna med halmstrået i handen.

— Kärleken är en sköldmö, fortfor Ange till Ankarsparre, med kvinlig mildhet virkar hon guld in i den älskades lif, men kan också gå i döden för honom!

Hon strök lockarne ur pannan och såg på honom med ett brinnande hjärtas hela rikedom.

— Jag erinrar mig, fortfor hon vidare, att madame Stael yttrar, att kärleken är historien om kvinnans lif, men utgör blott en episod i mannens. Att älska och älskas är kvinnans högsta lifsuppgift eller åtrå; för er är det blott ett öfvergående behof. Det är icke, som det borde vara. Nej, jag vill ej älska någon. Älska för att svikas — ack, det vore grymt!

Ankarsparre ville fatta hennes hand, men i detsamma hörde han steg bakom sig. Både Ange och han reste sig på en gång upp. Lifligheten, som nyss ingifvit henne ett varmt och besjäladt utseende, försvann. Var det döden, hatet, hämden, hvars steg närmade sig?

På en gång förvandlades hon till ett stolt, nästan kallt väsen, som syntes hafva plikter att uppofylla, men inga böjelser att lefva för.

— Min far! yttrade hon, då den främmande närmade sig.

Ankarsparre, som med en ung och öppen mans hela värme tänkte springa honom till mötes, för att afbörda sig sin tacksamhet för den hjälp, man gifvit honom, kände sitt hjärta sammandragas, då grefve de la Vauvenards iskalla ansikte trädde emot honom. Intryeket gick som en frostnatt öfver de under inflytandet af Anges ögon nyutslagna rosorna i hans bröst.

— Mottag min förbindliga tacksägelse, yttrade han, men på ett afmätt, fruktande sätt, för den vänskap er artighet visat mig! Jag känner mig lyckliг...

Det var honom alldeles omöjligt att fortsätta, så behärskad kände han sig af den stränga, om ingen varmare känsla talande, nästan förstelnande blick, hvarmed grefven mätte honom.

— Ni har ingenting att tacka mig för! svarade han. Det är mer min dotter än jag, som har förtjänsten af er räddning. Jag befattar mig ick med sådant där.

Det var, som om en automat af gjutjärn hade talat. Då orden gingo öfver hans läppar, tyckte sig Ankarsparre höra det afmätta rasslet af kuggarnes gång i ett maskineri.

— Ni befattade er icke själf med saken, jag vet det, herr grefve; men ni hade dock den välviljan att befalla edra tjänare...

— Det var min dotter, som befallde dem.

Desa korta, nakna, hjärtlösa ord afväpnade Ankarsparre och sårade honom äfven; men han förglömde icke därför sin förbindelse till en man, hvilken han, han förstod det ganska väl, ändå alltid hade att tacka för sitt lif. Innanför denna hårda kan likväl ett ömt hjärta klappa, tänkte han, ehuru det ej flyger mig till mötes. Belägradt af vördnad och kärlek, torde det väl förr eller senare falla i segrarens händer. Så tröstade han sig. Ange, som troligtvis fruktade för det intryck, fadrens svar skulle göra, närmade sig.

— Min far har rätt, herr baron. Det var mindre han än jag, som deltog för er — det vill säga för den okände olyckliga, som kullkastades af pöbelns raseri; min far, från sin ungdom upptagen af världens stora politiska tilldragelser, hade emottagit en nyligen anländ skrifvelse, som upptog alla hans tankar. Var det icke så, min far?

Detta vädjande uttalades med en så bedjande, så hemställande, mild röst, att det gjorde ett lifligt intryck på Ankarsparre. Vauvenard svarade endast:

— Du har rätt, Ange!

Men detta svar var alldeles tillräckligt för Ange, kanske mer än hon väntade; hennes ansikte strålade af tillfredställelse.

Grefven vände sig till sin dotter.

— Får jag tala några ord med dig, yttrade han.

De aflägsnade sig till en fönsterniseh.

— Har du undersökt hans bröst?

— Ja! svarade hon nästan hviskande.

— Såg du märket?

— Ja!

— Ett kors och tvänne öfver hvarandra lagda värjor?

— Ni känner dess utseende, min far?

— Bar han detta märke midt öfver hjärtat?

— Ja, ja!

Den uppsyn, hvarmed grefven nu betraktade Ankarsparre, var en hämnande mordängels. Anges stolta och fria själ kände sig svag och fruktande. Hade hennes hjärta ej uppehållit henne, skulle hon ha sjunkit ned till golfvet.

— Skulle herr baron vilja stiga in till mig? frågade de la Vauvenard omedelbart därefter.

Den hand, som han därvid långsamt utsträckte för att visa på sina rum, var svart. Ankarsparre var likväl för mycket upptagen af den lika oförmodade som öfverraskande inbjudningen, för att gifva akt därpå. En stråle af hopp uppgick för honom, att ett vänligare förhållande möjligtvis nu emellan fyra ögon torde inträffa. Han följde genast. Hade han blott kastat ett enda flyktigt ögonkast på Ange, skulle han sett, huru oron där växlade. Med rädda, men tysta steg följde hon efter dem till faderns rum.

Ju längre Vauvenard fördröjde sin återkomst, desto mera tilltog det obehagliga och pinsamma i Konrads belägenhet. Det lilla mod, som fanns kvar, då grefven aflägsnade sig, försvann allt mera med hvarje stund. Sådana naturer som Konrads äro modiga, så länge de gröfre lidelsernas rus ännu inverkar, men liksom ett vanligt rus, slappas äfven detta sinningom. Denna öfvergång är hastig hos somliga, långsam hos andra, säker hos oss alla. Det är icke troligt, att samvetet hade någon del i detta omvändelseverk. Men blodet jäste ej mera så häftigt, hämdsinnets irrbilder förflögo, och sedan den spända, uppjagande inbillningen flyktat bort, stannade ensamt den sämre puppan af hans människa kvar, och denna var en feg stackare.

Då Vauvenard åter inträdde och Ankarsparre visade sig för Konrad, kände han sina knän svikta.

— Här, yttrade Vauvenard och visade Konrad, här...

En lifdömd är ej mera uppskakad, än Konrad nu var.

— Du, Konrad, utropade Ankarsparre, du?

Nu rann hela tilldragelsen i Kungsträdgården honom i minnet; han erinrade sig den strid, som där försiggått, det försåt, man utlagt.

— Nu förstår jag samtalet emellan gardisten Pistol och tjänstefliekan Lena. Men huru kunde du, Konrad, du, som jag så mycket litat på...

Under det han talade, stod en af polisjänstemännen med ett papper i handen, antecknande, hvad som tilldrog sig.

— Dessa herrar polisbetjänter, anmärkte åter Vauvenard, likväl utan att fortsätta meningen.

— Jag vill tala vid dem. Kom hit, mina herrar — här...

Konrad var förbi; han föll till sin husbondes fötter.

— Om herrarne tillåta, förklarade en af polistjänstemännen, så gripa vi honom genast här och afföra honom i säkert förvar?

Konrad ansåg sig förlorad. Hans hufvud sjönk afmattadt ned i hans händer.

— Då mitt folk räddade er, yttrade Vauvenard, låg Konrad med hela sin tyngd öfver er. Han hade fattat värjan; han höll med stark hand om midten af klingan.

Man förnam ett ljud från Konrads darrande, blekblå läpar. Måhända hade vreden i hans hämdfulla sinne någon del i detta rop, som han skälfvande utstötte.

— Det är sanning! fortfor Vauvenard. Man skulle knappast kunnat tro det, tro, att en tjänare...

— Herre, herre! ropade Konrad, med en förskräckt mans förtviflan målad i sitt ansikte.

— Man skulle knappast kunna tro, fortfor Vauvenard, att en tjänare skulle kunna ha nog mod att — såsom han gjorde — våga lifvet för sin husbonde, att kasta sig emot mördaren och vrida vapnet ur hans hand just i det ögonblick, då dödsstöten skulle gifvas. Beundra, herr baron, denne tjänare! Han är ovärderlig och är sannerilgen värdt ert förtroende. Jag skulle önska, att jag ägde en sådan, men de äro för få att räcka till åt alla!

Hvilken öfvergång i Konrads själ! Händerna sjönko åt sidan; hufvudet lyfte sig åter upp; han vågade andas. Föreställningen är ofta mera förkrossande än verkligheten; han tyckte, att han blifvit ryckt undan dödens blytunga hand.

— Herre, bäste herre! ropade han till Ankarsparre.

— Trogne vän! yttrade denne och lyfte upp honom. Äfven hos dig står jag således i skuld för mitt lif, och jag, som en stund misstänkte dig!

— Dessa herrar har jag, tillade Vauvenard, visande på polisens tjänstemän, tillkallat, för att ge er tillfälle att lämna de upplysningar eller befallningar, ni anser nödiga.

De mottogo sådana och aflägsnade sig.

Den trohet, Konrad visat Ankarsparre genom att blottställa sig för honom, gladde denne. Hvarje vacker, uppoffrande handling gläder alltid det ädla sinnet. I sin glädje närmade han sig Ange. Konrad nalkades däremot Vauvenard.

— Vi talade nyss om kärlek, yttrade Ankarsparre till henne, se här bevis på en tjänares! Skulle ni, min fröken, om ni värderade någon rätt högt, äfven för honom våga ert lif?

— Jag vill ej säga, hviskade hon tillbaka, att det vore mig lätt; jag vill däremot säga, att det vore mig kärt.

Hennes ord inneburo så mycken tillförsikt, att han ej kunde betvifla dem. Trohjärtadt fattade han hennes hand. Hon drog den icke tillbaka. Den lilla, mjuka, hvita handen hvilade som en näckblomma i sitt blad, som en svanunge i ett snäckskal. En hänförande känsla skakade hans hjärta. Men då han vågade en lätt handtryckning, kände han klacken af en liten karneolsring på en af fingrarne; och snarare för att betrakta den fina, svällande, mjuka handen, än af annan orsak, förde han den upp emot ljuset, liksom ville han se på ringen.

Han kastade också sina ögon på den. Men ovilkorligen släppte han handen och drog sig rädd tillbaka, då han läste i ringens lilla stenskifva ordet:

Hämd.

— Hvad vill du? frågade grefven, då Konrad nalkades honom.

— Se här, herr grefve, sade denne och öfverlämnade friherrinnans skrifvelse, jag återgifver frivilligt detta papper. Gör med det, hvad hälst ni önskar. Ifrån denna stund kan ni räkna på mig!

— Jag skall ej glömma att för friherrinnan omtala er uppmärksamhet emot henne.

— Ännu ett ord, herr grefve, jag går in på förslaget.

— Hvad menar du?

— Tärningarne må afgöra — hvem som är den rätte.

(Forts).

Att bota förkylning på en dag.
Tag LAXATIVE BROMO Quinine Tabletts. Apotekaren återlämnar pengarna om det underlåter att bota. E. W. GROVE'S signatur på hvarje ask. 25c. Tillverkadt af PARIS MEDICINE CO., St. Louis, Mo.

Bästa Liniment
eller smärtstillare för den mänskliga kroppen:
GOMBAULT'S
Caustic Balsam
Den har ingen like.
FÖR — Den genomtränger, lindrar och helar, och för gamla sår, blåDEN — nader och svulster, skafsår utvärtes, krafta och liktorMÄNSKLIGA — nar, etc., har Caustic Balsam ingen like som KROPPEN. — liniment.
Vi vilja säga till alla som köpa den, att den icke innehåller något giftämne och är därför oskadlig till utvärtes bruk. Flitigt användande skall bota många kroniska sjukdomar och linimentet lämpar sig utmärkt till utvärtes bruk.
Ett fullkomligt tryggt och säkert botemedel för halssjukdomar, bröståkommor, ryggvärk, vrickningar, svulster, difteri, lungsjukdomar, röjmatism och styfra leder.
Aflägsnar ömheten, styrker musklerna.
Cornhill, Texas. — "En flaska Caustic Balsam gjorde mera godt för min röjmatism än $120.00 betalda i doktorsräkningar." Otto A. Beyer.
Pris: $1.50 pr flaska. Säljes af apotekare eller sändes af oss pr express mot förutbetalning. Skrif efter broschyr "R".
THE LAWRENCE-WILLIAMS Co.
Toronto, Ont.

PRENUMERERA PÅ SVENSKA CANADA-TIDNINGEN!

Canadas Nordvest

HOMESTEAD-LAGEN.

Alla sectioner med jämna nummer af kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna fås som fria homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres (omkring 130 svenska tunnland).

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, där landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller hos respektive lokala landkontor erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af $10,00 erlägges för tillträde.

Homestead skyldigheter.

Under den nuvarande homesteadlagen skola skyldigheterna fullgöras på följande sätt, nämligen:

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en tid af minst tre år.

2) Om fadern (eller modern om mannen är död) till en person som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, fylles bofastskyldigheten under tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader och moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller certifikat för utfäendet af sådant patent attesteradt i den ordning, som föreskrifves i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylles skyldigheterna under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som äges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylles bofastskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

Med "grannskap" här ofvan menas antingen samma township eller ett därmed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vilja tillgodogöra sig förmånerna af bestämmelserna 2, 3 och 4. måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jämte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadlagens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

kan inlämnas vid slutet af de tre åren till den lokala landagenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren 6 månader förut ge skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigrantkontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordväst Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för illträde, och från tjänstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjälp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land. Tydliga underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och mineraallagarna samt om kronolanden i järnvägsbältet i British Columbia, erhålles på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller af alla Dominion Land agenter i Manitoba.

W. W. Cory,
Vice Inrikesminister.

N. B. — Utom dessa frihemman, hvarom ofvanstående förordning handlare, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängligt för arrende eller köp från järnvägarna eller andra firmor.

B. LEVINSON 281—283 Alexander ave., WINNIPEG, CAN.
betalar högsta priser för
HUDAR och PELSVERK
Utbeder mig edra leveranser.

REDWOODS
MINERAL-VATTEN
— OCH —
LÄSKEDRYCKER
som i fråga om kvalitet ej kunna öfver träffas af andra fabrikat.
"GOLDEN KEY" är vårt fabriksmärke.
E. L. DREWRY, BRYGGERI

FRIBYTAREN PÅ ÖSTERSJÖN

Af VICTOR RYDBERG.

(Forts).

— Du svarade naturligtvis: kära fröken, hvilken flicka kan annat än älska Petrus?

— Nej, svarade Johanna; — jag svarade: Gud skall veta, att Petrus är en ful pojke och färdig till all odygd, men ändå, min goda fröken, har mitt hjärta fäst sig vid ingen annan, och jag kan aldrig låta bli att älska honom.

— Nå, det var bra svaradt, om du också ljög litet i början. Men sade fröken något mera?

— Jo, hon yttrade några ord, som jag aldrig glömmer. Om du älskar Petrus och han dig, sade hon, så lek aldrig med hans hjärta, Johanna, ty det är grymt och kan göra både honom och dig olyckliga.

— Ack, sade hon det? inföll Petrus andäktigt. — Ack, den goda fröken! Gud välsigne henne! ston är visst icke galen; tvärtom: aldrig har det gifvits en förståndigare människa. Men säg mig nu till sist: hvad är det, som vållar hennes svåra sorg? Du vet det nog.

— Hvad du är nyfiken! Det är ju en sak, som icke kommer dig vid. Jag har sagt så mycket, som du får veta. Gå nu! Senare i kväll träffas vi igen, och då skall du noga underrätta mig om allt hvad du sett och hört. Nu går du bort till Ingrids stuga och lyssnar utanför fönstret; om du då hör friherrens röst, skall du titta in och försöka utspana hvad de hafva för händer där inne. Men glöm icke att läsa dina böner, då du kommer nära stugan! Det är alldeles nödvändigt, Petrus.

— Det behöfver du icke påminna mig om... Men, tillade Petrus betänksamt, — passar det sig för en karl att gå i sådana ärenden? Är det icke att lura och speja, det där?

— Än sedan?

— Nej, jag vill icke vara spejare, jag vill icke lura på annat folks ärenden och låtande; så vidt jag vet, har sådant alltid varit skamligt.

— Hvad du är dum! sade Johanna. — Då kungen är ute i krig mot landets ovänner, väljer han icke då sina modigaste och fintligaste soldater till att gå till fiendens läger och speja på hans förehafvande? Så har åtminstone gamle Rolf förtalt...

— Ja, ser du, det är en annan sak, ty i krig vågar spejaren sitt lif för fosterlandet; men att lyssna utanför en kammal kvinnas väggar, däri finner jag ingen heder.

— Hvad du är stridig och bråkig! Du vill bara hitta på undflykter för att slippa gå, ty du vet nog, att detta ärende är lika farligt som att smyga till en fiendes läger. Jag är då tvungen att säga dig mer, än hvad jag hittills sagt. Men om du talar om det för någon människa, är du olycklig. Ser du, Petrus, jag och fröken Maria mistänka, att unge herr Adolf är förhäxad af den gudlösa Ingrid...

— Hå! utbrast Petrus förvånad.

— Du minnes väl att herr Adolf och fröken Maria under det fasliga yrvädret för en tid sedan åkte miste och kommo till Ingrids stuga. Där fick herr Adolf en dryck, som skulle vara ett läkemedel, men som helt säkert var en kärleksdryck...

— Hå! utbrast Petrus än en gång.

— Så nedrig käring! Men är det möjligt, att en kärleksdryck kan förvrida en ung människa så, att han blir kär i en gammal häxa?

— Hvad du är enfaldig! Ingrid har ju en dotter...

— Den där Elin, ja! Nu begriper jag alltsammans...

— Då begriper du väl också, huru viktigt ditt ärende är? Herr Adolfs själ står på spel, och du kan hjälpa honom...

— Godt, käraste Johanna, nu går jag. Farväl med dig! Gif mig bara en kyss, innan vi skiljas åt!

— Den får du, då du uträttat din sak väl. Glöm icke dina böner! Intet ondt kan skada dig, om du läser dem. Så fort du hinner, skall du skynda tillbaka till Signildsborg. Jag väntar dig, om jag ock skall sitta uppe hela natten. Knacka på det lilla fönstret, du vet, som vetter åt trädgården, så kommer jag strax och öppnar det. Trädgårdsporten står öppen.

De unga skildes åt. Petrus tog vägen inåt skogen, och Johanna återvände till Signildsborg, glad öfver att ha uträttat en sak, som låg hennes fröken ömt om hjärtat.

Aillt sedan sin första tillfälliga vistelse i Ingrids stuga hade den unge Skytte ofta besökt henne och Elin. Att dessa besök företogs under hemlighetens slöja var nödvändigt. Till hvilka misstankar skulle de ej, om de upptäckts, gifvit upphof så väl hos hans föräldrar, som hos det kringboende folket! Redan det, att en förnäm yngling ofta inträdde under en fattig kvinnas tak, som hade en skön dotter, skulle varit tillräckligt att sätta alla skvallrets och förtalets tungor i gång; men när härtill kom, att den fattiga kvinnan var en så afskydd person, att, alltsedan pastor Suenonius' ofvan omtalade predikan, ingen af det vidskepliga folket tordes närma sig hennes koja, utan hällre valde en lång omväg — så insåg Adolf alltför väl, att det förtal han fruktade, ej skulle nöja sig med att svärta hans och hans begge skyddslingars heder, utan våga sig in på området af de äfventyrligaste och fantastiska gissningar.

Under sådana omständigheter skulle han alldeles afstått från att se Elin, som med hvarje dag vardt honom kärare, om han ej funnit, att hans besök voro nödvändiga för att styrka de begge olyckliga mod. Den unga flickan befann sig länge i ett öfverhettadt tillstånd, härflutet ur en daglig och stundlig dödsfruktan, som slutligen slog öfver i en mekanisk kraft och beslutsamhet. Medan Ingrid, den med lifvets sorger och strider förtrogna modern, kände sin själ alldeles förkrossad och var ej mäktig att uträtta något, skötte Elin ensam hushållsgöromålen, fodrade kon och fåren, bar vatten från källan, tillagade maten och läste, på sina från dessa förrättningar lediga stunder, i någon andlig bok för modern eller sökte trösta henne på annat sätt, så godt hon förmådde. Men denna feberstyrka underhölls på bekostnad af hennes späda varelses lifskrafter; det märktes af hennes dagligen blekare kinder och det på en gång lidande och beslutsamma uttrycket i hennes drag.

Till rädslan för framtiden, den hemska vissheten, att hon och hennes dotter gingo en kvalfull och skymflig död till mötes, sällade sig hos Ingrid en annan icke mindre pinande fruktan: hon kände, hur hon småningom förlorade jämvikten i sitt själslif, huru hennes medvetande, länge plågadt af rysliga tankar, började upplösa sig i kaotiska drömmar. Ofta, isynnerhet sedan skymningen inbrutit i hennes ensliga tjäll, satt hon orörlig i sin länstol med lykta ögon och talade halfhögt till sig själf eller till de skepelser, som framtrollades af hennes inbillningskraft. Än voro dessa drömmar, som hon i halfvaket tillstånd drömde, hugnande och ljufva, än uppskakande och förfärliga, och hennes tal, till hvilket den stackars Elin med ångest lyssnade, oviss, om dess innehåll var inbillning eller verklighet, rättade sig därefter. Läkare och fysiologer af en viss skola skulle, om det varit i våra dagar, sagt, att den olyckliga kvinnan vid dessa tillfällen befann sig i ett skede af somnambulism. Säkerligen samverkade ett lindrigare anfall af den rådande farsoten med Ingrids upprörda själstillstånd till att framkalla dessa symptomer.

I sådant tillstånd var Ingrid den kvällstund, då Petrus och Johanna hade sitt ofvan skildrade möte. En nära utbrunnen brasa upplyste sparsamt rummet. Elin inträdde med en knippa ris, som hon samlat i skogen, för att därmed nära de slocknande lågorna på spiselhällen.

— Hvem är det? frågade Ingrid och spratt till, då hon hörde bullret af dörren.

— Det är jag, goda moder; det är Elin.

— Elin... Är det du? Ack, jag trodde, att du var långt borta, sade modern med en suck.

— Huru kunde du tro det? Ack, jag trodde, att du var långt borta, sade modern med en suck.

— Huru kunde du tro det? Icke lämnar jag dig? sade flickan, lade risknippan på golfvet och gick fram till Ingrid.

Elin spratt till, då hon, vid den matta belysning, som månljuset och den kolnade brasan spredo i rummet, såg moderns ögon lykta och hennes anletsdrag besynnerligt förändrade. Den stackars flickan visste nu, att hennes mor åter var i det oförklarliga tillstånd, som hon sedan någon tid tillbaka ofta, men alltid med fasa iakttagit. Hon såg sig ovillkorligt omkring för att söka hjälp...

Men, ack! ingen hjälp var att finna. Människorna skydde denna olyckliga boning... rundt omkring rådde ensamhet, mörker och tystnad... endast vinden drog sina långa, djupa suckar där ute i skogen.

—Du är då icke borta, Elin, sade den gamla och trefvade med handen öfver dotterns ansikte; — och likväl tyckte jag nyss, att någon hviskade till mig: frukta icke för din dotter! Hon är räddad... Stackars barn! Jag trodde, att den Guds ängel, som nyss var här, hade fört dig långt bort från denna usla jord... jag trodde dig vara i ett fridens Eden, dit intet ondt når. Barn, barn! Hvarför följde du honom icke? Du hade då löst mig ur en stor vånda...

— Moder, tala icke så! Jag öfvergifver dig aldrig.

— Du vet icke hvad du gör, Elin. Släpp mig! Ser du icke, att jag är bunden vid randen af en hisklig afgrund? Det har den svarte mannen gjort. när tiden är inne, skall han störta mig ned. Se, mitt barn, jag svettas blod af fasa, jag rycker i mina länkar, men de brista icke! Skynda bort, innan han kommer! Han skall annars nedstörta äfven dig. Af barmhärtighet, mitt barn, ila härifrån!... Ha, han kommer, han kommer!

Ingrids röst uttryckte den djupaste ångest, hon sträckte handen mot dörren, likasom om hon sett den fruktade gestalten inträda, och hela hennes kropp skakade våldsamt.

Den beklagansvärda flickan, som icke visste, hvad hon skulle tro, fäste, nästan vansinnig af skrämsel, sin blick mot dörren. I samma ögonblick gjorde sig Ingrid lös från hennes famntag och stötte henne häftigt ifrån sig.

— Hon är räddad; han såg henne icke, fortfor hon något lugnare. — Väl, lös mig ur mina länkar, du ryslige, du stenhårde! Störta mig ned i det gapande svalget! Mitt hufvud svindlar redan... jag vill blunda; då varder det lättare, då ser jag icke djupet... Fort, fort!

— Gud, Gud! hjälp oss! Hvad skall jag göra!? ropade Elin.

— Hvem talar? frågade den gamla hastigt i förändrad ton.

— Det är jag, arma moder. Det är ingen annan än Elin. Jag ber till Gud, att han må hugsvala oss och förjaga dina svåra tankar. Du har drömt. Här är ingen svart man inne! här är endast Elin.

— Ja, jag tror, att jag drömde. Det var en ryslig dröm: jag känner, huru han ännu isar i mitt hjärta. Kom till mig, barn!

Elin skyndade till sin mor, aftorkade svetten, som i stora pärlor droppade från hennes panna, kysste henne och sade bedjande:

— Goda moder, öppna dina ögon! Du förskräcker mig så som du är. Och så länge dina ögon äro lykta, kunna ju de rysliga drömmarne återkomma.

Ingrid svarade icke; hennes ögon förblefvo tillslutna.

— Hör du mig icke, moder? frågade flickan ångestfullt.

— Jag hör väl din kära röst. Tala mer!

— Men öppna då dina ögon! Du kan icke föreställa dig, huru rädd jag är.

— Lugna dig, barn! Gud vakar öfver oss. Han sänder oss en räddare. Jag ser honom fjärran; han nalkas oss.

— Ja, Gud vakar öfver oss... Vill du, att jag skall läsa för dig i "Jesu Kristi efterföljelse"? — Vill du det moder? Du är lugn och nöjd, när jag läser för dig i den boken. Och så skall jag tända ett ljus och lägga ris på spiseln, så att vi få en sprakande brasa. Ack, om du endast ville öppna ögonen, skulle jag vara så glad, och vi kunde ha en så treflig afton, som vi hade fordom.

— Han nalkas, mumlade Ingrid, i hvars anlete hvarje muskel spändes; — jag ser honom tydligare.

— Hvem ser du? frågade Elin med förtryckt ångest.

— Ryttaren! Han kommer allt närmare.

— O, Gud! Nu drömmer du åter! ropade Elin och brast i gråt.

— Nej, Elin, nu drömmer jag icke. Gråt icke, barn!

— Kanske hon vaknar, om jag tänder ljuset och gör upp en stor brasa, tänkte Elin och skyndade verkställa detta.

Elden fattade snart i riset; den sprakande brasan spred i förening med ljuset ett festligt sken öfver kammaren.

Elin iakttog ängsligt, hvad verkan detta skulle göra.

Ingrid satt stilla, som försjunken i sig själf. Hennes ögon förblefvo slutna.

— Hör, sade hon efter några sekunders tystnad och lutade sig fram, som om hon lyssnat; — hör du icke slag af hästhofvar?

Elin lyssnade, men hon förnam intet annat ljud än vindens hviskande, vemodiga sång i skogen.

— Jag hör intet, svarade hon suckande.

Ingrid lyssnade åter. Hennes ansikte, hela hennes gestalt uttryckte spänd väntan. Det hemska uttryck, som förut hvilat öfver hennes drag, var försvunnet. Hennes mun log, hennes armar höjdes stundom, som om hon velat utsträcka dem till en kär väns omfamning, men nedföllo åter kraftlöst i hennes sköte.

Så förflöto några ögonblick under en tystnad, som endast stördes af det knastrande ljudet från brasan. Elin läste så tydligt i moderns ansikte, att hon tyckte sig se och höra något, att flickan själf började tro på verkligheten däraf.

Men hon visste ej af hvad slag denna syn kunde vara. Hon tänkte på spöken och andar, om hvilka hon hört talas; hennes inbillning förespeglade henne, att någon dylik öfvernaturlig varelse var i annalkande och snart skulle visa sig för hennes blickar... Och vid denna tanke flög en iskall rysning genom henne; hon såg sig darrande omkring efter en tillflyktsort... Men då hon påminde sig, att hon var ensam med den hjälplösa modern i en enslig skogskoja, fjärran från likar, då förde hon händerna öfver sina ögon, tillslöt dem och afvaktade på detta sätt det fruktade ögonblicket.

Var det verklighet? Var det en villa, fostrad af hennes öfverretade inbillningskraft? Hon hörde nu, äfven hon, dån af hästhofvar. Det vardt starkare, det kom närmare. Elin segnade på knä och var nära att förlora medvetandet, då hon väcktes till full sans af modern, som med ett gällt fröjdeskri utbrast:

— Det är han... min son... Arnold!

— Hvad säger du? ropade Elin utom sig och sprang upp. Ingrids ännu strålade, hennes kropp darrade under en förtviflad ansträngning att resa sig upp ur stolen.

— Fort, fort! Elin, hvar är du? För mig ut! ropade hon.

Men Elin kände sig förlamad af öfverraskning, förvåning och fruktan.

Hästens tramp ljöd nu så tydligt, att man hörde hvarje slag af hans järnskor mot vägen.

— Fort, fort! upprepade Ingrid ångestfullt och sträckte armarne framför sig.

Med en våldsam ansträngning af sin vilja återfick Elin herraväldet öfver sina lemmar. Hon fattade modern om lifvet... Ingrid stödde sig på hennes vacklande skuldra... Så skredo de genom rummet och ut genom dörren.

Då de trädde ut i det fria, såg Elin i det klara månskenet den sista skymten af en ryttare i bredskyggig hatt och kappa. Han försvann just nu bakom granarna i skogen.

— Min son! ropade Ingrid med kväfd röst, tog några steg framåt, som om hon velat skynda efter honom, sträckte armarne efter den flyende skepnaden och sjönk ned på suden.

— Arnold, Arnold! ropade Elin utom sig och ilade ned mot gränden.

Men hofslagen bortdogo i fjärran, och flickans röst hann ej ryttarens öra. Han var borta.

Elin stod ett ögonblick tvekande, om hon borde skynda efter den okände. Men moderns läge afhöll henne från ett så fruktlöst försök.

Hon skyndade tillbaka till Ingrid, som låg medvetslös utsträckt på marken, gned hennes tinningar med snö och kallade henne vid alla de smeknamn, som hennes kärlek förmådde uppfinna.

Slutligen öppnade Ingrid ögonen, satte sig upp, såg sig omkring och sade:

— Hvad har skett? Huru har jag kommit hit?

Men i stället för att svara på denna fråga, upplyfte Elin, omfamnade henne och ropade:

— Vi hafva sett Arnold... han lefver... låt oss genast uppsöka honom.

— Arnold? Var du, flicka? Hvarför har du fått dessa tankar?...

— — Nej, du såg honom, jag vet icke huru, då du satt där inne med lykta ögon... du hörde hofslagen af hans häst... du ropade till mig att föra dig hit ut... då vi kommo hit, såg jag ryttaren på vägen, och du sträckte dina armar mot honom och kallade honom din son... Minnes du icke detta?

— Jag minnes intet af hvad du säger... Allsmäktige! Bevara mitt förstånd!... Elin, det var endast en dröm. Du har märkt, att jag på senare tider börjat gå och tala i sömnen... Bry dig icke därom! Tala icke därom för någon människa, ty det kunde hårdt misstydas! Det kommer sig af min själs elände. Det har gått mig såsom David: mitt hjärta bäfvar, min kraft hafver mig förlätit, och min ögons ljus äro icke när mig... Stöd mig, barn! Jag känner mig matt, och mina knän svikta.

Elin förde sin mor tillbaka in i kammaren och lät henne intaga sin plats i länstolen, sedan hon flyttat den närmare brasan.

— Ack, sade flickan, — det var då icke sanning... det var icke Arnold, som jag nyss trodde?

— Arnold är hos Gud. Vore han ännu kvar i denna jämmerdal skulle han längesedan uppsökt sin mor.

— Jag drömmer dock hvarje natt, att jag ser honom, sådan som du beskrifvit honom för mig, och att han kommer för att hjälpa oss.

— Så drömmer äfven jag, Elin. Men drömmar äro strömmar. Gud skickar oss dem, för att i sömnen lisa våra hjärtan, som om dagen ropa efter hugsvalelse. Trösta dig, Elin! Vi hafva snart utträdt ur dödens skuggors dal; vi skola återse Arnold i den ljusa himmelen, som Guds miskund öppnar för oss. Hvar har du "Jesu Christi efterföljelse?" Tag fram boken och läs för mig en liten stund! Sedan må du tillreda din aftonmåltid och gå till hvila.

— Är du hungrig? Ack, det vore roligt! Du har icke ätit på länge.

— Nej, min gom känner leda för hvarje spis. Jag kan icke äta. Men du behöfver väl att styrka dig. Stackars barn, hvad du är blek, hvad dina ögon äro insjunkna!

— Med mig är ingen fara, — jag känner mig nästan friskare och starkare än förr.

Elin framtog nu Thomas a Kempis' bok, som genom så många århundraden hugsvalat kristna af olika trosbekännelser och ännu förvaras som en själaskatt i mången hydda.

Hon satte sig på en stol bredvid Ingrid. Den gamla sammanknäppte sina händer, lutade sitt hufvud mot dotterns axel och lyssnade till hennes röst, som, rörd och lifvad af odödliga ord, klang mild och svalkande.

Så sutto de länge, tills deras öron nåddes af ett ovanligt ljud. Elin afbröt läsningen och lyssnade. Det var ljudet af steg... ovanligt här i de olyckligas grannskap, som skyddes såsom bannlyst och förbannadt af den vidskepliga hopen.

Kojans båda inboar kunde ej misstaga sig om den kommande. Det fanns endast en, som var dem en tröstens budbärare; bland alla endast en, hvars hjärta misskundades öfver dem och, i stället för förbannelse, brakte dem kärlek och medlidande.

— Det är Adolf, sade Elin hastigt.

— Det är han. Gud välsigne honom! hviskade Ingrid.

Dörren öppnades, och unge Skytte inträdde. Elin gick emot honom och kysste hans hand.

— O, välkommen, gode herr Adolf! sade hon med en blick af den innerligaste tacksamhet, och hennes anlete öfvergöts för första gången, sedan de sist råkats, af ett glädjesken.

Ingrid steg upp och räckte ynglingen handen.

— Ni öfverger oss icke, sade hon.

— Jag kan ej säga er, hvad mitt hjärta känner vid er hulda åsyn. Ni är en stjärna, som Herren tändt i våra själars natt.

—Ni synes mig sjuk, Ingrid... ni åldras märkbart mellan hvarje gång jag ser er. Och du Elin, hvad du är blek och tärd, arma barn.

— Vår dag är lång, herre: timmarne skrida sm år, sade Ingrid. — Men sätt er ned, ni, mina ögons tröst! Sitt här bredvid mig och säg mig... säg mig edra nyheter! Er panna är mörk, ni har ett dystert budskap... men vi hafva länge väntat det värsta; vi äro redo. Tala ut!

— Nej, mitt budskap är icke dystert, men det är viktigt, och jag känner ingen håg att hvila, innan jag talat. Ingrid, ni skall lämna denna nejd, ni skall med er dotter fly undan den fruktan, som tynger er mot jorden, den fara, som verkligen hotar er...

— Hvart skall jag fly? — Säg mig blott hvart? Säg mig en ort, som är fridlyst för de mäktiges vrede? Ack, det finnes blott en: i grafven. Men om en annan gifves, vinkar hon oss långt i fjärran, dit jag kan komma endast med min längtan. Min kraft är bruten, mina ben försmäkta, jag orkar knappt släpa mig kring denne kammare... huru vill ni då, att jag skall fly? Och er förutan finnes ingen, som skulle räcka mig en vänlig hand, ingen som skulle skyla mig undan förföljelsen; ingen, som gäfve mig en beta bröd, om jag af hunger dignade på vägen; nej, människorna skulle öfverhölja mig med förbannelser och fly bort, eller ock gripa och piska mig samt antvarda mig åt bödeln, om de ej på stället dödade mig. Mitt öde måste fullkomnas. Men om ni kan göra något för oss, så fräls Elin! Om en möjlighet gifves, så för henne långt bort från detta förtviflans, suckarnes och kvalens hem!

(Forts.)

VIRKE,

RAMAR, DÖRRAR, PACKLÅDOR.

Äfven alla slags ved till salu.

Rat Portage Lumber Co.,

NORWOOD, — — — — — MAN.

Imperial Bank of Canada

Kapital (inbetaldt) $5,000,000. Reservkapital $5,000,000.

Gällande intresse betalas å depositioner.

SPARBANKSAFDELNINGEN REKOMMENDERAS.

Växlar dragas på alla platser i Sverige, Norge och Danmark och äro betalbara i kronor.

HUFVUDKONTOR. Hörnet af MAIN St. och BANNATYNE Ave. N. G. Leslie, Manager.

NORTH END Filial: Hörn. af Selkirk och Main St. W. A. Hebblewhite, Manager.

Tillförlitliga upplysningar

om Naturens hemligheter; om lifvets sanna innebörd; om sättet att bibehålla sin hälsa och uppnå en hög och lycklig ålderdom; om huru att göra ett lyckligt val vid äktenskaps ingående, och erhålla friska och lyckliga barn; om menniskokroppens byggnad och vård; om bestämmandet af kön hos barn — allt detta finner ni i den rykthara specialisten Dr. E. B. Foote's storartade verk "Hemläkaren".

Af detta ovärderliga arbete ha öfver en miljon exemplar försäljts på olika språk, och alla som läst detsamma berömma det på det mest entusiastiska sätt.

Denna bok sätter lärmren i stånd att lefva ett rätt och lyckligt lif.

Ocunnigheten förevagar — kunskapen styrker — läs derför denna bok, innan det blir för sent. Huru många personer förderfva icke sin hälsa och gå en förtidig död till mötes, på grund af okunnighet om de enklaste hälsoregler?

Last och obetänksamhet förstöra många unga lofvande personer och sända dem i en förtidig graf. Kunskapen om deras egen kropp o. i sättet att lefva rätt skulle rädda dem.

Hvar och en bör derför läsa denna bok och sålunda erhålla skydd mot de många faror, som hota oss.

Hemläkaren innehåller 880 sidor och öfver 350 illustrationer, af hvilka 80 äro färglagda, samt öfver 125 recept för hembehandling. Den är bunden i smakfullt kiotband och säljes för det billiga priset af $1.50.

Extra speciellt anbud för trettio dagar. Om ni sänder oss $1, tillika med bifogade kupong, erhåller ni boken med omgående express. Önskar ni erhålla den genom posten, bör ni ytterligare bifoga 20c. i frimärken. Detta anbud gäller endast för en begränsad tid. Skrif derför utan uppskof. Adressera:

MURRAY HILL PUBL. CO., 129 E. 28th St., New York

Denna kupong inbesparar 50 cts. RABATT-KUPONG No. 30.

Agenter önskas.

Väggrappning

Genom att begagna "EMPIRE väggrappningsprodukter vinnas de bästa resultat.

Vi tillverka:
"EMPIRE" träfiberrappning
"EMPIRE" cementväggrappning,
"EMPIRE" eldfast rappning,
"EMPIRE" finrappning,
"GOLD DUST" finrappning,
"GILT EDGE" gipsrappning,
samt andra gipsprodukter.

Skrif efter beskrifningar och omdömen.

Manitoba Gypsum Co. Limited.

KONTOR OCH FABRIK WINNIPEG, - MAN.

COPENHAGEN SNUFF

Tobak och dess korrekta beredning.

Tobaken är en växt och i likhet med alla andra växter behöfver den en särskild beredning för att kunna användas af menniskan. Lika stor skillnad förefinnes mellan ordentligt beredd tobak och rå tobak, med endast aromatiska tillsatser, som mellan fullständigt kokad och halfkokt föda. Snusmalningsprocessen eller sjelfva snusberedningen betyder detsamma för tobaken som kokning för föda och jäsning för vin.

Snus är tobak korrekt beredd för menniskobruk.

HVARFÖR TOBAKSFÖRBRUKARE FÖREDRAGA "COPENHAGEN" FRAMFÖR ANDRA TUGGTOBAKSSORTER.

Den är färdigberedd tobak i dess renaste form.
Den har en angenäm arom.
Den bibehåller både arom och styrka.
Den är billigare, emedan den varar längre.
Den märkes ej, enär den ej tuggas utan endast lägges i munnen (mellan underläppen och gommen).
Den efterlemnar en ren, kylig eftersmak.
Den är tobak korrekt beredd för menniskobruk.

GARANTI ÖFVER KVALITET OCH RENHET.

Copenhagen Snuff är tillverkadt af den bästa, gamla, rika högaromatiska bladtobak, hvartill endast blifvit tillsatta sådana ingredienser, som ingå i naturlig bladtobak och absolut rena arom tillsatser. Snusmalningsprocessen kvarhåller i tobaken de goda och affärgsmar de bittra och syrliga beståndsdelar, som finnes i naturlig bladtobak.

OBSERVERA!

Använd endast en mycket liten kvantitet vid tuggning af "Copenhagen", annars kommer Ni troligen anse att tobaken är alldeles för stark.

Copenhagen Snuff består af små korn af en rik tuggtobak, derför meddelar den tobaksstyrkan mera intensivt än bladtobak eller grofskuren tobak, på samma sätt som finmalda kaffebönor ge starkare kaffe än groft malna kaffebönor ge starkare kaffe än groftmalda.

COPENHAGEN SNUFF ÄR VERLDENS BÄSTA TUGGTOBAK.

AMERICAN SNUFF COMPANY, Dept. S., 111 Fifth Avenue, New York, N. Y.

Skratt och spratt

Läberalt anbud. Mäglaren: — Åtminstone kan väl herrn köpa ett paket hårnålar... jag tar igen dom... om herrn inte blir gift inom fem år.

•

Ett fint hotell. Resanden: — Jag känner inte till det här hotellet... bor här någon fin publik?

Portieren: — Myeket fin! I går till exempel blef en grefve häktad här.

•

Ett minne. — Jag förmodar, ni har något slags dyrbart minne i den där berlocken?

— Ja, det är en loek af min mans hår.

— Men er man lefver ju ännu?

— Ja, men hans hår är borta.

•

Exemplets makt. Lille Karl har med stort intresse sett sin pappa raka sig på söndagsmorgonen. På middagen fås vispad grädde till efterrätten. Pappa och mamma äro upptagna af ett lifligt samtal. Under tiden passar Karl på och tvålar in sig med vispad grädde oeh rakar sig med en fruktknif — alldeles som pappa.

•

I järnvägskupén. En herre i barsk ton: — Hvem vågar spotta tobak här på golfvet?

En annan herre: — Jo, det gör jag det.

Förste herrn: — Det var just er, jag sökte. Bjud mig på en buss, är ni hygglig.

•

En blamage. — I natt ha inbrottstjufvar varit inne på mitt kontor oeh brutit upp mitt kassaskåp. Polisen har fått reda på saken oeh nu kommer det förstås i tidningarna.

— Nå, hade du myeket pengar där?

— Inte ett öre — det är just det obehagligaste i hela historien.

•

På matsyltan. Gästen (förargad slår handen i bordet): — Hvarför får jag ingen servett i dag?

Uppasserskan: — Nej, frun har sagt, att herrn sitter oeh torkar knif oeh gaffel med den, innan herrn börjar äta, oeh då blir den ju smutsig första gangen den begagnas.

•

Hvad som afhöll honom. Han: — Tro mig eller inte, men när ni gaf mig korgen, blef jag så förtviflad, att jag for upp på Katrinahissen för att störta mig ned — — —

Hon: — Hvarför gjorde ni det inte då?

— Han: Dels var det taggtrådsstängsel oeh dels tyekte jag att det var väl högt.

•

Känd. En stor författare var bjuden på middag hos en rik grossör oeh pratade med husets lilla dotter under väntan på måltiden.

— Nå, efter du vet, hvem jag är, sade han, så har du väl hört mamma oeh pappa ofta tala om mig?

— Ja, kom svaret, så innerligt oskuldfullt, mamma sa' genast i går: Ska' vi nu ovillkorligen ha alla utsvultna geni'n här på middag?!

•

Intet tvifvel. Den rika arftagerskan: — Men tror ni nu oeksåa att baronen menar allvar med mig?

Herrn: — Ja, det ber jag er vara fullt öfvertygad om — jag känner nämligen haks ekonomiska förhållanden.

Lifvets växling. Tjänsteflickan: — Jag har hört att frun behöfver en kokerska.

Frun: — Ni kommer för sent; jag har redan stadt en flicka.

Fruns man: — Men kanske ni kan höra efter i öfvermorgon?

•

Miljonären visste det. Grefve Silfverlake har en briljant i skjortbröstknappen.

Attachén, baron Karlson Tre Klöfverblad observerar den oeh frågar:

— Hvar har grefven fått den där vaekra stenen ifrån?

Grefven: — De kan ja vevkligen inte påminne mej, men ja tvouv, att den ä däv nevifvån Johannisbuvg ellev hva de hettev i Transvaal...

Miljonären, generalkonsul Gustafson, som står i närheten:

— Joho, då vet jag! Jag har en kakelugn utaf samma sort hemma!

Den ohyfsade landkrabban.

En amerikansk talare framföll en gång, huru olika uppfattning det råder bland olika folkslag oeh olika samhällslager om hvad som bör förstås med "goda seder", "god ton", "det passande" o. s. v. Oeh så berättar han följande historia:

Han var en gång på en offeiell mottagning på ett örlogsfartyg, därvid en framstående statsman, en förnäm gammal herre, skulle särskildt hyllas. Statsmannen råkade af fankspriddhet eller kanske rättare sagdt af obekantskap med bruket ombord på amerikanska örlogsfartyg underlåta att taga af sig hatten på det traditionella sättet för kaptenen. Berättaren stod bredvid ett par gamla matroser oeh hörde den ene säga till den andre:

— Hvad är det där för en drulle, som inte har vett att hälsa ordentligt?

— Tyst, svarade den andre, det är ju den berömde senator Dash.

— Senata mej hit oeh senata mej dit, brummade den förste; har han inte reda på hvad hyfsning vill säga?

— Hyfsning? upprepade den andre. Hvar skulle han ha fått lära sig hyfsning? Han har ju aldrig i hela sitt lif varit ur sikte från land!

Köttet oeh anden. Onkeln, som öfverraskar sin nevö, studenten, liggande i sin säng ännu kloekan 12 på middagen.

— kalalr du detta för att studera juridik från arla morgonstund?

Nevön: — Alldeles. Ty ser onkel, hvarje morgon, när jag skall stiga upp, föres en hårdnaekad process mellan köttet oeh anden.

Onkeln: — Oeh köttet segrar, förstås?

Nevön: — Nej, det gör anden; men processen räeker alltid ända till tolf.

Ett viktigt uppdrag.

(På ett svenskt kontor.)

Chefen: — Jag har ett myeket viktigt uppdrag åt herr Svenson. Ni skall ta tåget till Åberga oeh hälsa direktör Blad från mig... sesså, nu ringer det i riks... jasså, är det Broström... tänker du bjuda på frukost? Står vagnen utanför?... Då kommer jag genast... go' midda', herr Svenson.

Fram emot middagen kommer chefen tillbaka. Herr Svenson finns inte på kontoret, men kommer strax efteråt.

— Hvar har herr Svenson varit på kontorstiden?

— Hos direktör Blad på Åberga, som jag fiek order om.

— Order? Ni fiek ju inget uppdrag? Ja sa' ju bara att herr Svenson skulle hälsa direktörn...

— Det är ju det jag har gjort. Direktör Blad såg litet förvånad ut, oeh så bad han mig hälsa så myeket tillbaka.

Viss på sin sak.

En ung man satt orolig i ett hörn af Grand Central järnvägsstation, gungande en liten världsmedborgare på sitt knä, medan han kastade ängsliga oeh sökande blickar mot dörren till damernas väntrum. En äldre man promenerade fram till honom oeh betraktade medlidsamt den unge mannens hjälplöshet oeh fåfänga försök att tysta den lille skrikhalsen.

— Aha, ni har blifvit lurad? frågade nykomlingen.

— Hvad menar ni? sade den unge mannen.

— Någon kvinna har anmodat er att se efter den lilla, medan hon giek för att uträtta en del småsaker, inte sant?

— Jo-o.

— Jag antar att ni väntar henne tillbaka hvilket ögonblick som hälst?

— Alldeles.

— Jag får beklaga er... Precis samma spratt spelade mig en vaeker, ung snärta en gång, oeh jag måste bära ungen till ett hitteharnshem, allt under det folkmassan jublade åt mig.

— Jag förstår, sade den unge mannen oeh såg sig oroligt omkring; men jag tror knappast, att det kommer att gå på samma sätt med den här.

— Ha, ha! Er oerfarenhet oeh godtrogenhet roar mig. Ni tar det verkligen med lugn. Hvarför tror ni, att hon kommer tillbaka?

— Jo, emedan vi varit gifta bara ett år, oeh detta är vår förste arfvinge.

Snufva följes ofta af envis hosta, som kan vara nog så obehaglig. Chamberlains Cough Remedy har ofta med stor framgång användts som bot mot denna hosta. Har hjälpt sedan andra läkemedel visat sig odugliga.

Säljes öfverallt.

SMÅPLOCK.

Nära 6,000,000 biblar utdelades förlidet år af olika länders bibelsällskap.

•

Det britiska väldet omfattar ungefär 22 procent af hela jordens befolkning.

•

Den högste byggnad i världen är Eiffeltornet i Paris, som mäter 984 fot i höjd.

Förlidet år åtnjöto icke mindre än 960,000 personer kommunalunderstöd i England.

•

I medeltal ökas Londons befolkning med 80 personer pr dag, hvilket gör 26,000 per år.

•

Icke mindre än 312 kvinnor dömdes förlidet år i Ryssland till lifstidsfängelse för giftmord.

•

Mormontämplet i Salt Lake City har den största oeh bäst utbildade kyrkokör i världen.

•

Franska uppfinnare ha lyckats upprätta trådlös telefonering öfver Medelhafvet mellan Toulon oeh Algier.

•

I fjol förtjänade franska staten på sitt tobaksmonopol omkring 60 millioner dollars oeh på tändsticksmonopolet något öfver 5 millioner dollars.

•

Världens lättaste motor är den 14-cylindriga gromemotorn på 100 hästkrafter. Den väger 99 kilogram, d. v. s. knappt ett kg. per hästkraft. Den användes till luftskepp.

•

I Darmstadt har bildats en förening hvilkens medlemmar — öfver 1,000 personer i alla samhällsställningar — förpliktat sig att ersätta hattaftagningen med ett slags militärisk hälsning. I flera andra tyska städer ha likuande föreningar bildats.

•

Spetälska är ej smittosam påstår en dr Noel, som i tolf års tid studerat denna sjukdom å Guadelope i Västindien. Till oeh med barn af spetälska föräldrar, äfven om de ammats af den sjuka modern själf, behöfva ej nödvändigt hemfalla åt den hemska sjukdomen.

DE BÅDA DOKTORERNA.

— Alltså, några betänkligheter hysa vi inte längre? frågade Jimmy.

— Nej! svarade Tom oeh slog näfven i bordet, så att glasen dansade oeh whiskyflaskan förebrående slog emot sin med sodavatten fyllda grånne. Betänkligheter? Jag hyser inga betänkligheter. Hvarför skulle vi hysa några betänkligheter? Jimmy! Här sitta vi två, medicine doktorer, med en oklanderlig examen oeh ett utmärkt fint diplom från det gamla ärevördiga, berömda universitetet i Jersey — här sitta vi i den stora staden New York oeh mellan vår af doktorstiteln oeh diplomet bekräftade lärdom samt hungersdöden står ingenting annat än vår gemensamma förmögenhet af lumpna två hundra dollars. Nej, några betänkligheter hyser jag sannerligen ej mer. Ta' oeh undersök mig med röntgensstrålar oeh du skall inte finna en enda betänklighet.

Jimmy niekade. — Sedan tre månader tillbaka inte en enda patient. Vi måste förtjäna pängar. Måste ovillkorligen göra det, på hvad sätt som hälst.

— Om vi skulle ta' oeh skieka ut ett nytt piller i marknaden? menade Tom.

— Nää, sade Jimmy, piller finns det nu för tiden så oerhördt många sorter af, att detta stora oeh ärorika lands matsmältning är tryggad för många år framåt. Men låt oss då en gång skieka in en ordentlig annons om att vi behandla våra patienter på myeket förmånliga villkor. Hälsa på afbetalning! Det är väl någonting nytt!

— Nej, Jimmi, det är inte originellt nog. För resten är det en gammal nyhet, eftersom den redan existerar. Hm! "Konstruera", sa' alltid min gamla latinlärare. Låt oss konstruera. Låt oss vara logiska. Vi äro alltså charlataner. Åtminstone äro vi på god väg att bli charlataner. Vi ha så att säga den fasta afsikten att bli charlataner. Hvad behöfver nu en charlatan? Framför allt måste han göra reklam. Han måste vara originell! Han måste ha en fin idé! Jimmy slå i litet whisky till åt dig! Tänk efter! Ansträng din hjärna! Visa att du har fantasi! Jag skall hjälpa dig! En idé måste fram...

— Pängar, charlatan, idé... mumlade Jimmy oeh slog upp den tredje whiskyn åt sig.

* * *

Trafiken på Broadway stockade sig. New Yorkbon i genomsnitt är nämligen världens nyfiknaste. Människomassan häpnade ett ögonblick, en folksamling uppstod, tusentals förbluffade ansikten stirrade på det märkvärdiga huset, man skrattade, gjorde hånfulla anmärkningar oeh hånfulla frågor, till dess det vid polisens stereotypa "move on" åter blef rörelse i mängden oeh strömmen åter flöt vidare. Hela förmiddagen återupprepades emellertid samma seen. Det fanns inte en förbipasserande som ej stannade oeh med ett leende eller en ruskning på hufvudet, allt efter hvars oeh ens temperament, stirrade på detta komiska hus, denna nya blomma på reklamens träd. På börsen gjorde man dåliga vitsar därom, oeh på kvällen utgjorde det gula huset samtalsämnet i tusentals familjer.

Under natten hade nämligen det lilla, rätt oansenliga huset i hörnet af Broadway oeh adertonde gatan undergått en fullständig förvandling. Kvällen förut var det ännu det i smutsgrå färg rappade hemmet för några dussin butiker oeh offices. Morgonen därpå skrek det, så att säga, folk i ansiktet. Det bröstade sig i en oför skämdt skrikande gul färg. Gulmåladt från takåsen till grunden. Det formligen lyste på långt håll. Oeh öfver hela våningens första fönsterrad var en hvit linneduk stramt spänd oeh på denna linneduk stod det skrifvet i meterhöga gula bokstäfver:

Radium! Radium! Radium!

Oeh därefter stod det i samma jättebokstäfver att läsa:

D:r F. J. Delaney
oeh
D:r T. A. Flanegen,
radiumläkare.
Konsultationen konstnadsfri.

Redan första morgonen trängdes människorna på trappan till det gula huset. De flesta kommo af ren nyfikenhet, af ett oemotståndligt begär att ta reda på hvad som egentligen doldo sig i detta gula hus. Andra drogos bokstafligen dit af radiets hemlighetsfulla kraft. Radium! Radium var en stor märkvärdig sak. Alltså måste äfven radiumläkarna vara någonting märkvärdigt. Det måste man pröfva på! Men alla försökte behärska sin gränslösa nyfikenhet. Långsamt gingo de uppför trappan, öfverallt på väggarna lyste de lakoniska plakaten mot dem: Radium! Radium! Slutligen befunno de sig i ett halfmörkt väntram. Mörkgröna draperier betäckte väggarna, oeh gardinerna voro neddragna för fönsterna. Allting var mörkgrönt. Mattorna voro mörkgröna, den väldiga soffan var mörkgrön. På det runda bordet i rummets midt stod en bronsstatyett föreställande en kvinna. I händerna höll figuren ett tungt föremål, hvilket såg ut som en sten, oeh ur stenen trängde i mjuka folder glänsande gröna strålknippen fram. Dessa märkvärdiga strålar kommo från en myeket skieklig dold grön glödlampa, men de flästa af de i allmänhet tämligen naiva besökarna, fingo genast för sig, att denna hemlighetsfullt lysande kraft var ett stort styeke radium.

Med några minuters mellanrum öppnades en stor hvit dörr, ett draperi slogs tillbaka oeh en tenorstämma med en viktig oeh myndig klang (det var Jimmy) sade:

— Hvems tur är det nu? Var så god oeh stig in.

Så trädde den väntande in i det allra heligaste. Ett stort rum, badande i det bländande ljuset från en elektrisk takkrona. Öfverallt glasskåp med kirurgiska instrument. (Inom parentes sagdt, hade en stor fabrik levererat dem på spekulation). D:r Delaney — hvilken vi förut lärt känna såsom Jimmy — bad besökaren taga plats i en stor karmstol.

— Min herre, jag hoppas, att ni ej kommit hit af nyfikenhet. Min tid är alltför dyrbar för att slösa bort på nyfikna människor.

Den besökande lyssnade förbluffad.

I den lidande mänsklighetens intresse måste vi, d:r Flanegen oeh jag, slutligen förmå oss till att genom ovanliga medel fästa de stackars sjukas uppmärksamhet på vår underbara radiumkur. Vi vilja bota dem. Men vi ha ingen tid för människors nyfikenhet. Hvad är det, som fattas er, min bäste herre?

I de flästa fall dukade den besökande nu upp en historia om en förstörd mage. Af orsaker, hvilka äro sammansatta af isvatten, slarfvig tuggning, för stora mängder af sötsaker, har nämligen hvarje New Yorksbo dålig mage.

Jimmy kände på patientens puls oeh lät honom räeka ut tungan.

— Ni lider af efter allt att döma kroniskt maglidande af nervös natur, sade han' ffärpå. Allvetande äro ju vi läkare ej, men i detta fall kan jag med bestämdhet säga att vår radiumkur fullkomligt skall bota eder.

Någon protest, någon invändning, något tvifvel gjorde d:r Delaneys energiska, en smula patriarkaliska sätt det omöjligt att komma fram med. Den besökande fördes in i ett litet kabinett oeh blef ombedd blotta öfverkroppen. Därpå flammade ett elektriskt ljus upp oeh visade den andra läkaren — det var Tom, det — som höll ett långt rör i handen, hvilket tyektes sitta fast i väggen. Därpå sloeknade det elektriska ljuset. Patienten såg, huru rörets spets glimmade i en matt grön färg. Därpå kände han något varmt på sin kropp, en märkvärdigt vibrerande kraft, som tyektes stärka honom, ge honom nytt lif. Det var inte häller så märkvärdigt, ty i det långa röret doldes trådarna till en kraftig elektrisk maskin. Men patienten hade efteråt kunnat svära på att han hade blifvit behandlad med radium.

— Hur myeket — —?

Åh, den saken får ni vara god oeh uppgöra med mitt biträde. Oeh Jimmys fasta hand tryckte patienten mot en andra dörr, skof honom genom den oeh stängde den så åter.

Patienten befann sig i ett ljust rum. Vid ett skrifbord som såg myeket affärsmässigt ut, satt en bildskön ung flicka, läkarfirmans sekreterare, oeh sade med ett älskvärdt smaleende:

Konsultationen är fri. Radiumbehandlingen kostar blott två dollars. Eller kanske ni skulle vilja föredraga helt abonnemang? Tio behandlingar för femton dollars?

Hvarpå patienten betalade på det ena eller andra sättet. Men i hvarje fall betalade han. Radiet hade imponerat på honom.

Hvarje dag arbetade de omsorgsfullt dolda elektricitetsmaskinerna från morgon till kväll — hvarje dag rullade dollarna i stora mängder genom sekreterarens vaekra händer.

Oeh då den dagen kom, då ett år förflutit sedan Tom oeh Jimmy kommit på sin glänsande idé, sedan New Yorksborna fingo sitt radium oeh sedan huset vid Broadway blef gult, sutto Jimmy oeh Tom högtidligt uppsträckta i frack i ett enskildt rum på Delmonico. De åto obeskrifligt godt oeh drueko oerhördt champagne. Oeh så kom det ögonblick, som alltid infinner sig efter en god måltid med fina viner, det ögonbick, då människan känner sig så där belåten oeh mätt, så lyeklig oeh god. I det ögonblicket sade Jimmy:

— Lefve — hiek — radiet — hiek! Tom, käre Tommy, vi ha — hiek — förtjänat skamligt myeket pängar!

— Två hundra tusen på banken! grinade Tom.

— Oeh så tycker jag — hiek — att vi skulle kunna köpa oss — hiek — riktigt radium! Af tacksamhet. Ett hundradels gram — hiek!

— Ett hundradels gram kostar en hel förmögenhet, sade Tom förebrående. Jag har blifvit solid, Jimmy. Jag för min del är emot detta förslag. Radium? Köpa radium? Det — det är en fullkomligt onödig utgift...

ETT GAMMALT TESTAMENTE.

Fast Austin Chambers kläder sutto illa oeh voro myeket slitna, såg man doek vid första blicken att han var en gentleman eller med andra ord, att han en gång sett bättre dagar. Man skulle kunnat tro att han som så sällan under de senaste åren varit i tillfälle att gå på teatern nu skulle ha ägnat sin uppmärksamhet uteslutande åt hvad som föregiek på scenen. Men det gjorde han emellertid ej. Hans blick hvilade i stället nästan oafbrutet på en ung flicka, som satt några rader framför honom. Hennes figur var späd oeh fin oeh hennes ansikte var det älskligaste oeh vaekraste man kunde vilja se. Hon bar en dräkt af utsökt enkelhet men som ieke förty var ytterst dyrbar oeh elegant. Den dräkten var, tyekte Austin, liksom en sinnebild af den sociala samhällsställning som oeksåa han tillbört, innan hans far blifvit bankrutt oeh begått självmord. Just sådana där stiliga enkla dräkter hade hans mor brukat bära.

Oeh så där fin oeh ömtålig hade oeksåa hon sett ut.

Hon hade vuxit upp i lyx oeh öfverflöd oeh hade som gift fört samma slags lefnadssätt. Liksom i ett panorama såg han för sin själf ögon det ståfliga herresäte, där han oeh hans föräldrar brukat tillbringa en stor del af året, deras väl tränade tjänare, deras umgängeslif, faderns storartade verksamhet — denne hade varit chef för en stor fondmäklarefirma — hans eget universitetslif, de vänskapsband han därunder knutit oeh så till sist den förfärliga kraschen.

Den stora affärsfirman hade plötsligt — det var nu fem år sedan — jämnats med marken likt ett korthus, dess grund hade sopats bort genom en plötslig finansiell panik. Det hade sagts de bittraste saker om hans far. Han hade, påstods det, gjort vanvettiga spekulationer, ja, till oeh med gjort sig skyldig till oehederliga handlingar. Drifven till förtviflan hade han begått självmord. Hans mor hade blott öfverlefvat honom en kort tid. Själf hade han i sin förtviflan öfver all denna skam oeh sorg farit öfver till en af koloniernа för att där försöka bryta sig en bana. Men det hade ej lyckats honom oeh han hade för några månader sedan återkommit till England nästan utblottad på alla resurser. Ett oeh annat "job" för en tidning var allt hvad han hittills efter sin återkomst kunnat komma öfver såsom ett medel till existens. Det var på grund af ett sådant "job" han erhållit en biljett till aftonens teaterföreställning.

Ett plötsligt skarpt förfärans skri ryekte upp honom ur hans tankar oeh då han nu blickade åt det håll hvarifrån det kom, såg han att eld brutit ut in på seenen.

I ett nu ljöd från alla håll "elden är lös!" Oeh då det visade sig att den eldfasta ridån på något sätt råkat i olag oeh ej kunde släppas ned, utbröt en formlig panik. De som för knappa fem minuter sedan varit förnuftiga mänskliga varelser blefvo nu riktiga vilddjur oeh besjälades endast af självbevarelseinstinkten. De slogos oeh fäktade som dämoner oeh trampade utan förbarmande de svagare under sina fötter under sina förtviflade försök att komma ut ur den brinnande teatern.

Austin Chambers som höll sex fot i längd oeh som var grof oeh bredaxlad i proportion, ägde en ovanlig styrka oeh han använde nu denna med alla de medel som stod en tränad atlet till buds för att arbeta sig fram genom den hoppackade upprörda människoskaran till den unga fliekan med den späda, fina figuren, som i så hög grad ådragit sig hans uppmärksamhet.

Fruktan för att hon skulle kunna bli nedtrampad, innan han kunde komma till hennes undsättning, kom nästan hans hjärta att stå stilla. Han måste göra flera fåfänga försök, innan han ändtligen kunde nå fram till henne. När det lyckats honom lyfte han upp henne på sin axel oeh så höll han henne sedan för att skydda henne för de påträngande människoskarorna tills han nästan ej längre kunde hålla stånd mot dessa. Då just som man tränga honom med hans börda tätt intill den ena ytterväggen oeh han såg hvarje utväg till att komma ut stängd, fiek han syn på fönstret uppöfver dem oeh nu hviskade han till den skräckslagna unga fliekan:

— Försök att resa er upp på min axel oeh komma upp till fönstret.

Under andra omständigheter skulle hon nog ej kunnat efterkomma uppmaningen. Men hennes ångest oeh förfäran hjälpte henne. Hon svingade sig med stor ansträngning dit upp oeh ropade af alla krafter på hjälp. Folk kom till med en stege oeh så fort den blifvit rest upp mot väggen bar han henne, som nu var halft vanmäktig, nedför den. Han fick henne därpå upp i en "eab", satte sig själf vid hennes sida oeh gaf, sedan hon uppgifvit sin adress kusken order att köra till hennes hem. Då han öfverlämnat henne till hennes föräldrar, som voro utom sig af glädje öfver att återfå henne, ville han stilla aflägsna sig. Men nu utbrast hon, nästan vildt:

— Han får ej gå, pappa! Låt honom ej gå!

Han tvekade om hur han skulle göra.

Men då nu hennes mor bönföll honom att stanna, så gjorde han det blott alltför gärna. Han önskade i själfva verket ingenting högre än att han skulle få stanna hos den unga fliekan under hela sitt återstående lif. Då den i hast tillkallade husläkaren kom, tyektes han uppfatta situationen myeket allvarsamt.

— Miss Dorotheas nervsystem har fått en svår stöt, oeh det dröjer nog några dagar, innan hon repar sig, sade han. Ni, sir, är hennes räddare, förmodar jag? tillade han, vänd till Austin. Nåväl, ni får ej lämna henne, ty då svarar jag inte för följderna. Så länge ni är vid hennes sida kommer hon att vara lugn, men lämnar ni henne, återkommer all den ångest hon utstått med fördubblad styrka oeh det skulle kunna skada hennes förnuft.

Så kom det sig att Austin iek sitta vid Dorothea Drummonds säng oeh hålla hennes lilla hand i sin tills hon ändtligen föll i sömn oeh långt därefter.

Hennes far kom in då hon somnade oeh skildrade för honom den ångest oeh förtviflan som han oeh hans hustru utstått då den dam, som varit i dotterns sällskap på teatern oeh under branden ryekts ifrån henne, efter att liksom genom ett under ha hunnit ut ur den brinnande teatern kommit till dem för att omtala det förfärliga som händt. Han öfverhopade Austin med de varmaste tacksägelser oeh bad att få veta huru det lyckats honom att rädda Dorothea. Då Austin i få ord omtalat detta, sade han:

— Egendomligt nog befriar er vaekra handling mig från ett ansvar, som gått i arf till mig från mina förfäder, ända sedan de stora eldsvådan här i London. En af dem förlorade under den eldsvådan en högt älskad dotter oeh de förfärliga omständigheter under hvilka det skedde gjorde ett så djupt intryek på honom att han testamenterade ett visst penningbelopp åt den person som någon gång i tiden möjligen kunde komma att rädda en dotter till en af hans afkomlingar från att bli innebränd. Denna testamentariska deposition har gått i arf från far till son tills den kommit till mig. Under årens lopp har originalsumman växt så att den nu blifvit en förmögenhet. Den uppgår nu till 35,000 pund. Naturligtvis kan hvad ni gjort mig ej ersättas med penningar oeh det skulle häller ej ha fallit mig in att erbjuda er sådana. Men detta legat från en man som dog för lång tid tillbaka kan ni förvisso utan att känna er sårad taga emot. Här ser ni det intressanta dokumentet.

Austin var så öfverväldigad af hvad han nu hört att han knappt förmådde ögna igenom dokumentet. Voro verkligen alla hans-pröfningar nu slut oeh skulle han få återvända till den värld, han trodde sig ha för alltid måst lämna.

Därpå trängde sig en ny tanke på honom oeh med återhållen andedräkt såg han nu på det vaekra feberheta ansiktet på kudden.

John Drummond såg denna blicken oeh log inom sig.

— Ja, hvarför skulle han ej kunna bli min måg, tänkte han. Jag tror att jag tryggt skulle kunna lämna henne i hans händer.

Dorothea rörde nu på sig oeh slog plötsligt förfärad upp ögonen. Men då hennes blick föll på Austin, blef den genast lugn oeh hon mumlade:

— Ni lämnar mig ju inte!

— Nej, aldrig, svarade han, uppfylld af ljufva framtidsdrömmar.

Anthagen Ni tuggar det eller smuser det, skall Ni tycka om den rika, fina aromen af

Copenhagen-Snuset

10c per box öfverallt

10c per box öfverallt

Om COPENHAGEN-snuset icke finnes i butikerna i Eder grannskap, skola vi sända Eder en Box vid emottagandet af 10c.

National Snuff Co., Limited

900 ST. ANTOINE STREET, MONTREAL 3

"Hur svenska stålet biter" o. s. v.

Direkt från Eskilstuna importerade, E. A. Bergs prisbelönta, världsberömda, garanterade **RAKKNIFVAR:**

N:r 10. Tunn klinga, nickel rörbak $1.00
N:r 12A. Hel klinga, ½ kon k. slipad, etsad, ... $1.60
N:r 12E. Hel klinga ½ konk. slipad, elfenbenskaft, etsad, $2.00
Skomakareknifvar, raka och svängda, ... .25c.
Konstknifvar ..... från 40c. till $1.50
Tälj- och slaktknifvar pr st. ..... 40c till 90c.

Alla knifvar äro garanterade, och pengarna återlämnas om de ej utfalla till belåtenhet. Insänd beloppet genom "postal note" och godset sändes pr post portofritt. Uppgif fullständig adress!

E. WIDEEN. Blackfolds, Alta.

Ref.: The Merchants Bank, Red Deer, Alta.

SMOKE 1912 CIGARS

NÄR NI ÖNSKAR EN GOD CIGARR, BEGÄR DÅ 1912 CIGARREN. DENNA CIGARR ÄR TILLVERKAD AF DEN BÄSTA TOBAK. FÖRSTKLASSIG I ALLA AFSEENDEN.

Prenumerera på **FREE PRESS**

vestra Canadas största engelska dagliga tidning och Winnipegs ledande nyhetstidning. Dess valspråk är "frihet i handel, frihet i religion, jämlikhet i borgerliga rättigheter". Morgonupplagan kostar 50c. pr. månad, aftonupplagan 25c.pr månad. Den ägnar skandinaverna särskild nyhetsafdelning under rubriken "Scandinavian News", redigerad af C. Albin Jones.

J. D. McArthur Co., Ltd.

Cor. Higgins & Princess TEL. 5060 Winnipeg, Man.

VIRKE, FÖNSTERRAMAR, DÖRRAR ETC., ETC.

SÄLJA I PARTI OCH MINUT SÅVÄL SOM HELA VAGNSLASTER.

Northern Crown Bank

En vesterns bank för vesterns folk

Hufvudkontor Winnipeg. Auktoriseradt kapital 6,000,000

Börja ett eget sparbankskonto vid årsskiftet. Det är enda vägen till framgång. Hvarje dollar i sparbanksdeposition växer stadigt genom räntan. Vi betala ränta på alla depositioner å minst en dollar.

Filial: Hörnet af Nena och William gatorna

Pelsverk

Vi erbjuda eder ett storartadt urval af pelsverk till billiga priser. Skinnen få vi direkt från våra stationer långt uppe i skogarne — alltså äkta varor. De beredas af skickliga fackmän och vi garantera att ni blir nöjd.

FÖRSTKLASSIGA SPECIALITETER I CANADISK 'MINK' BOOR OCH MUFFAR. FASHIONABLA MUFFAR af SVART 'LYNX'. HERR- OCH DAMPELSAR. HERRPELSKRAGAR.

THE HUDSON'S BAY STORES.
MAIN ST., KENORA, ONT.

Horn & Taylor

Möbelhandel och Begrafningsbyrå
SECOND STREET :: KENORA, ONT.

Vi hafva nu kommit i full gång efter eldsvådan. Våra möbelmagasiner äro nu fyllda med nya möbler direkt ifrån fabrikerna. Det skall göra eder godt att komma in och se på våra varor. Alla slags möbler finnas till resonabla priser.

VI FÖRA PÅ LAGER "THE IDEAL" MÖBELFERNISSA; ÄFVENSÅ FERNISSA FÖR LINOLEUM-MATTOR M. M. DYLIKT.

RIDEOUT & CO.

Synnerligen billiga
Köksskåp
för kontant. Kom och se dem. Alla slags Lawn och Veranda möbler, Lawn säten, så billiga som $1.25

Robson & Peterson

MAIN ST. KENORA

försälja nya och begagnade möbler, m. m., till billigaste pris. Verkställa flyttningar till moderata priser.
20 procent rabatt för kontant.
TELEFON 202.

THE RUSSELL HOUSE
KENORA, ONT.

Elektrisk belysning.
Värmes med ånga.

Bästa Matservering.
Goda Rum.

Fri Omnibus möter alla tåg
$1 till $1.25 per dag.
GEO. PAGON, Egare

För ett godt Fickur gå till
G. M. Rioch,
MAIN ST., KENORA, ONT.
En personlig garanti medföljer hvarje klocka vi sälja.

Medvandrare på lifvets stråt

Låt ett par af våra fina mjuka tofflor skänka hvila åt dina trötta fötter. Vi ha tofflor för far och tor mor, för stora syster och lilla bror.

Speciella kvaliteter för 35,45 och 50 cents.

Kom och se våra "Gold Medal"-damskor. Nu för $3.50.

KÖP ALLTID HOS
WHITE & MANAHAN Ltd.
132 MAIN ST.
KENORA, ONT.

R. W. FERRIER

Second St. Kenora, Ont.

Specerier, välsorterad lager af Porslin och Glasvaror. Importerade Delikatesser m. m.

Besök mig, och ni blir min kund.

John Anderson

Snickare och Byggmästare
Box 16.
Bästa arbete till billiga priser. Affischering verkställes.
SECOND ST., KENORA, ONT.

IMPERIAL BANK of Canada

ETABLERAD 1875

HEADOFFICE: TORONTO.

Auktor. Kapital	$10,000,000,00
Uppbet. Kapital	$5,000,000.00
Reservfond	$5,000,000,00
Totala Tillgångar	$50,000,000,00

(eller Kronor. 185,000,000.)

Vexlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i verlden.

Högsta ränta gifves på sparbanksinsättningar från $1.00 och mera.

J. WALKER,
Manager Kenora-filialen.

Swanson & Sandström

SKRÄDDARE,
Second Street, Kenora
Tillverka utomordentligt välsydda kostymer efter senaste modet till resonabla priser. Stadens enda svenska Skräddarefirma. Reparering och prässning utföres skyndsamt och väl. Kom ihåg oss vid förefallande behof.

I den
SKANDINAVISKA BUTIKEN
fås alla sorters sötsaker, Läskedrycker, Frukt, Tobak, Snus och Cigarrer. Särskildt biljardrum. Högkvarteret för Skandinaver.
HENRY LEA
Main St. Kenora, Ont.

Stöflar och Skodon
Agenter för
"THE SLATER SHOE"
W. A. McLeod & Co.
144 Main St. Kenora, Ont

LOGEN GODA AFSIGTEN, No. 484
håller ordinarie logemöte hvarje söndag e.m. kl. 3.30 i Goodtemplarlokalen, Kenora, Ont.
Alfred Nelson L.D.
I. O. G. T.

Gynna våra Annonsörer

PUCKELRYGGIGA CHARLEY.

När "Puckelryggiga Charley" i sin ungdom gick hemma i Småland och hette "Kalle" och klöf gärdsel på betting, kunde han föga drömma om, att han en gång skulle komma att kallas millionär, och att en fransk adelsdam skulle spela en så viktig roll i hans lif.

Kalle var 19 år, då hans mor dog hemma i backstugan, och då tog han, puckelryggig som han hade olyckan att vara, och följde med en fora svåländingar till Amerika. Han hade en f. d. drängkamrat, som högg timmer i skogarna i Michigan, och därför reste han dit. Stor och grof ver Charley och stark i trots af sitt lyte, så arbete fick han genast. Man skrattade åt honom för att han var så "åbäkig" utan att därför precis göra honom till ett åtlöje. Att tala engelska ordentligt lärde han sig aldrig, fastän han var så ung och därtill språksam och tillgänglig, men spara pengar kunde han som endast en smålänning kan göra, och på en 8—10 år hade han samlat ihop en så där 4,000 dollars med sitt grofva och hårda arbete. Han skulle nog ha haft dubbelt så mycket, men Charley var för svag för det täcka könet, och hvar gång han slog sig lös och for in till småstäderna i skogsbygden, gick det rundligt till på danshusen.

Så kom rusningen till Klondyke 1898, och Charley fick guldfebern som så många andra och var en bland de första, som kom upp till guldlandet. I Seattle och Juneau skaffade han sig hundar och släde och proviant och guldgräfvareverktyg och en hel del patenterade grejor, som äro liksom enkom uppfunna för att praekas på enfaldiga "squareheads".

På det viset gick hälften af den lilla förmögenheten åt. Stordelen af återstoden använde Charley på att sprida glädje bland damerna i Seattle och längs den långa mödosamma vägen till Eldorado. Charley var ej så nogräknad på de skönas hudfärg, men unga, täcka och glada måste de vara. Blondiner och ethiopiskor, japanskor och indianska squaws täflade med framgång om att blifva föremål för hans frikostighet. Och Charley begärde så litet igen. Han var nöjd att få vara i en krets af unga jäntor, som glammade och stojade. Elaka anspelningar på hans oformliga kropp bekommo honom ej alls. Han log jämt så hjärtinnerligt som ett barn, där han satt med de väldiga, knotiga händerna hvilande på sina knän och lät rycka sig i sina långa, urblekna mustascher.

Med guldgräfvareströmmen försvann han ur sikte öfver Chilkootpassets snö, men hans vandringar och vedermödor under sökandet efter guldet bland Yukonflodens källflöden höra ej hit.

På senhösten 1900 kom Charley, lastad med guld, den 2,000 mil långa vägen tillbaka till Seattle. Där kunde man se honom komma trampande med sina breda, platta fötter utför Washington street, åtföljd af en hel svit af artiga kammarherrar, leende sällare än någonsin och så blid mot hela världen, som om den aldrig gjort honom annat än godt.

Kammarherrarne "hjälpte" Charley att köpa sig nya kläder och diamanter och att "göra sig fin". Och sedan började en vinter i Seattle och andra Stillahafsstäder, som sent skall glömmas i de sällskapskretsar, till hvilka Charley hade tillträde. Charley fick ej vara ensam en minut; men trängdes omkring "the Humback-Swede", som blifvit "millionär". När Charley visade sitt soliga leende i en krog — eller danshusdörr, spelade musiken upp fanfarer till hans ära, och guldörnarna (20-dollarstycken) smattrade på bardiskarna. Det säges, att Charley den vintern "gjorde af med mer en 50,000 dollars, och då våren kom, var han i det närmaste "pank", ty han hade ju icke en hel million, men det var vackert så

Med spillrorna af sin förmögenhet köpte sig nu Charley en ny Klondykeutrustning och ett-tu-tre var han försvunnen, lämnande efter sig ett regemente af snopna storstadsgamar att reda sig bäst de kunde i dyningarna efter den backanaliska storm, som hans guld rört upp. Hur stor var dock ej deras förnöjelse, då några månader därefter ryktet spred sig som en löpeld genom rödlyktdistriktet att "Humback-Charley" hade anländt med sista ångaren från Alaska, rikare än förra gången, men hur bitter blef ej deras besvikenhet, då de fingo höra, att Charley nu ämnade resa direkt till "gamla landet". Genast sattes energiska planer i verket för att hindra bytet att undkomma. Bäst Charley gick där och pysslade med förberedelserna till sin hemresa, fann han sig som af ett under omringad af en krets af de trolskaste kvinnor, som kunde trummas ihop för ändamålet — och Charley var fången.

Och vintern gick igen, och våren kom, och Charley stod åter nära pank, sedan han för tredje gången skaffat sig en Klondykeutrustning.

För tredje gången gaf han sig nu upp till Alaska, och på två år hörde ingen ett ord från honom utom ett rykte, att han höll på att bli omätligt rik där uppe i guldfältet.

Hvilken slump som förde honom till San Francisco helt oväntadt efter dessa två år, är ej godt att veta; förmodligen var det en vacker kvinna. Säkert är, att när han kom, var han rikare än någensin, och hade en svit som en indisk rajah. Hans intåg i San Franciscos kosmopolitiska värld var så bullersamt, att tidningarna började taga notis om honom.

Innan Charley visste ordet af, satt han en dag i ett stort och gladt sällskap på den öfver Stilla hafvets bränningar utbyggda verandan på "Cliffhouse", ett värdshus vid "Gyllene Porten"; i handen höll han ett skummande glas champagne och på knäet en ung bedårande kvinna, strålande af sydländsk skönhet. Hon var målarinna, af fransk adel och hette mademoiselle De la Barre.

— Vill du gifta dig med mig, Charley, sporde den sköna.

— Ja, svarade Charley utan betänkande och fick som belöning en snuddande och ofullständig kyss, och sällskapet skyndade till att ryeka de "trolofvades" händer.

Staekars Charley hade ej en aning om komplotten mot hans guld, när han gaf sitt löfte, men när han sedan tänkte på sin puckelrygg och sin egen grofva, okultiverade person och hur illa han passade till make åt denna kvinna, lät han lika lätt reta sig till att i vittnens närvaro bryta sitt löfte och vägra att gifta sig. Det behöfdes ej mer. Den listiga planen hade lyckats fullständigt, och nästa dag var Charley stämd inför rådhusrätten i San Francisco för brutet äktenskapslöfte och med yrkande om 50,000 dollars i skadestånd.

Charley blef för några dagar hjälten i Stillahafspressen. Sensationalismens strålkastare riktades ända bort på hans stilla födelsebygd, så att det rikigt lyste från 'mörkaste Småland'. Charelys ringa person biograferades och fotograferades både framifrån och bakifrån, och han fick sitt namn i tumshöga bokstäfver på tidningarnas första sida. Offret endast log och skulle säkert utan prut hafva pungat ut den begärda summan hellre än att såra en ung, skön kvinnas känslor, om ej en hel del för honom obekanta personer förmått honom att afstå därifrån. Han var vida känd och hade aldrig gjort någon människa för när, så det fanns verkligen personer, som ville rädda honom ur detta bryderi. Man skaffade Charley en advokat, som försvarade hans sak, hvilket var så mycket bättre, som den kaliforniska lagen i slika fall är helt och hållet till kvinnornas favör. Såsom en lysande klimax till sitt försvarstal tog advokaten och föreställde den blindt leende smålänningen för rätten till beskådande, frågande på samma gång patetiskt ,"om ett sådant naturens ofernissade barn med skäl kunde misstänkas för otillbörlig lek med en skön och raffinerad världsdams ömmare känslor".

Rätten log, funderade och dömde Charley att utbetala 700 dollars i skadestånd.

Charley betalte kontant vid domarebordet, men fick en tillrättavisning af domaren, då han prompt ville erlägga summan medelst två sämskskinnspåsar med guldklimpar, hvilka säkerligen voro värda mer än 700 dollars. "A tänk dis åbåt rajt", (jag antar det här är ungefär jämnt) envisades Charley på sin dåliga engelska.

Men nu kommer det värsta. När Charley började tänka efter, hvilken engel till kvinna han haft på sitt knä och närapå kysst, blef han allvarsamt och olyckligt kär i henne, fastän han med sin småländska säflighet ej förut kunnat bringa en sådan känsla till lif. Han blef nu i hast nykter, ordentlig och sparsam och satte in sina pengar i ett "företag", som hans vänner rekommenderade åt honom, med det resultat, att han inom några månader ej hade ett öre.

Nu går Charely och packar takspiller vid en stor ångsåg vid Puget Sound och håller på att samla ihop till en ny resa till guldlandet.

När vi sist sågo honom, log han lika blidt och vänligt som förr, men han har några gråa hår vid tinningarna, och puckeln synes honom vara tyngre att bära.

(Sv. Kur.) J. Sandgren.

RIVALER.

Af Radscha.

Det var regementets allra bästa kompani. Samtliga kompanier inom ett regemente anse sig med självskriven rätt vara de bästa. Det råder en tyst och intensiv täflan om den saken, och man kan ej betvifla den, om man än förnekar den.

Detta kompani, som vi tala om, befann sig på fälttjänstöfningar och hade gjort hjältedater Det hade länsat de egyptiska köttgrytorna, som en hugstor förvaltning bjudit på i arla morgonstund, vid pass klockan fem, hade därefter gjort en terrängmarsch på 3 km. genom en eländig, sumpig mark för att komma till samlingsplatsen, därpå gått till kolonnens kö — detta betyder språngmarsch, när en ifrig härförare leder sina skaror till den blifvande segern — och slutligen ingripit i striden, alltid under de mest kritiska förhållanden.

Kompaniet hade ett slag utgjort artilleribetäckning. (De stackars artilleristerna förmå ej ensamma sörja för sin säkerhet). Under detta skede af kompaniets krigshistoria, hade man gjort kål på två skvadroner husarer och gifvit nådestöten åt spillrorna af ett redan i vild flykt stadt fiendtligt infanteri.

Därefter hade man, sedan batteriet kört sin väg mot okända öden, företagit ännu en terrängmarsch, hoppande på tufvorna likt kängurus, en ansträngning, som förmådde musiksergeanten att taga sig en timmes ofrivillig hvila, och därpå hade man hunnit i fiendens rygg. Det stora bajonettanfallet hade försiggått med reglementariska hurrarop och stötar och babylonisk förbistring, och stridsdomarna hade halft utpumpade och helt förtviflade inskridit för att bringa reda i detta kaos.

Sedan man enats om kapitulationsvillkoren, kom order från den högste, att hvarje afdelning direkt finge marschera till sina kvarter, och det är vid ankomsten till detta, som denna historia tager sin begynnelse.

Den rör sig hufvudsakligen om trenne manliga individer. Det kvinnliga spelar en obetydlig biroll, men utgör driffjädern, understommen till det hela.

Volontärdistinktionskorpralen nr 183 Gustafson, lång till växten, exercispedant, hård, hemma i sina styeken, blifvande poliskonstapelämne, beväringsmännen 758 Karlson och 523 Rödbom — bråken utelämnas, då de betyda mindre vid sidan af så höga nummer — den förre snickare, den senare arbetare vid mekanisk verkstad, båda efter nära 6 månaders vistelse på heden fulla af erotiska känslor och benägna att anse hvarje kjol för en maskerad Venus.

Kvarteret består af en torparstuga, hvars lada förvandlats till sängkammare åt 104 hästar. Fint, doftande hö i aromatisk förening med parfymen från ladugården förljufva nattlägret om än den skarpa kylan söker i någon mån hålla Morpheus på afstånd.

Man har efter alla konstens regler uppkastat kokgrafvar, och öfver dessa puttrar "sluringen" i de nya aluminiumgrytorna. Det är mörkt ute, men man ser dunkla gestalter fantastiskt röra sig i skenet från eldarna, och korpral Sjöbergs manartade stämma sätter lif i kockarna och fart i deras ben.

I ett mörkt hörn vid ladan, står 758 och för ett halfhviskande samtal med en kvinna. Hon är ung, men hon är inte skön. I mörkret äro alla kattor gråa. Det hviskas ömma ord, och 523 är vittne till desamma. Han har en instinktmessig känsla af, att kamratskapet blifvit nedrigt förolämpadt genom 758:s uppträdande. Han borde ej ensam få tala förnuft med henne. Andra kunde också göra anspråk på att få njuta af feminint sällskap.

Medveten om sin likarätt träder han fram från det fördolda och blir intresserad tredje man. Flickan upptar denna hyllning mycket nådigt, ty det är första — tyvärr kanske också sista — gången i hennes enformiga lefnadssaga, som något dylikt inträffat, att hon kommit mellan två eldar, att två rivaler göra anspråk på hennes ynnest.

En staekars flicka har inte så lätt att göra sitt val under dylika omständigheter.

I den förföriska miljön utkämpa 758 och 523 sin tysta men framgångsrika nattjänst. De briljera med sina infall, de afge löften, hvilkas infriande skulle beröfvat dem dagaflöningen för ett par månader, de säga komplimanger, hvilka en 10-öres-häftesromanförfattare skulle gifvit minst tre gratishäften och permar för.

Då ljuder kommandot "uppställning". Man skall utspisas, och från alla håll och kanter rusa uniformsklädda gossar fram. Det är ljuft att äta efter dagens strider!

Hon hinner endast hviska, att de skola träffas kl. 10 samma afton, och hon pekar på ett fönster uppe på vinden. Där har hon sin varelse, och där vill hon fortsätta det så hastigt afbrutna samtalet.

De båda rivalerna tro hvar för sig, att de tillhöra de mest gynnade. Också gå de segerstolta att förena sig med sina matlag och enas till och med att äta ur samma 'kokkärl med krok'.

Ett hufvud stickes försiktigt fram ur ladugluggen. Det upptäckes ej af den mekaniske, där denne sträfvar ut från stallet, spridande en doft af häst med sig.

Omedvetna om hvarandras närhet stöta ihop nedanför fönstret.

758 är vuxen situationen.

— Nummer och namn, ryter han. Hvad är det för en, som smyger ute efter tystnaden.

— Jag skall bara gå ut lite, svarade 523, hvilkens vanligen skarpa öra bedrog honom.

— Gå och lägg dig, och det genast! befallde den befälsliknande stämman.

Något fanns dock i densamma, som gjorde den andre misstänksam. Han forskade och upptäckte sveket.

— Äh, sade han jämte några andra interjektioner, hvilka här ej behöfva upprepas, är det du, din lede raekare! Gå och lägg dej själf!

— För dej, hva!

Dessa krigare slogos tyst, förty de slogos utanför kompanichefens fönster, och denne, kaptenen, var ej att leka med. Hans borstiga mustascher och glatta hufvud kunde dyka upp när som hälst och då "ve victis".

Den förbittrade kampen fortgick reglementariskt i fem minuter och fjorton sekunder. Då afblåstes den. 523 låg under och kippade efter andan

— Ger du dej? frågade snickaren.

Ett svagt "ja" andades till svar.

— Och lägger dej?

— Ja.

— Och håller käft för korpralen?

— Släpp mej bara! uppmanade den slagne, och han fick sin önskan uppfylld. Han reste sig upp och lomade bort. Hans erotiska känslor hade på ett omildt sätt bortknådats, och för honom var det ljufvaste i lifvet att få hvila sig på en mjuk och varm hösäck.

Snickaren reste sig i all sin glans. Han hade vunnit sin sköna i ärlig strid och segerns frukter voro dubbelt så angenäma.

Fönstret öppnades behändigt, och han klef in. Det rådde mörker i den skönas budoar, och hon hade somnat. 'Väntan blef det unga blod för lång'. Han hörde hur hon snarkade lätt, där hon låg i sin säng.

Han smög på tå fram till denna. Han ville väcka henne med en kyss.

Andedräkten från den sofvande visade honom vägen. Han spetsade sina läppar och körde till.

Ett ilsket vrålande störde hans känslor. Ett par håriga, senfulla ben stucko ut genom täcket, och ett par näfvar, hvilka voro snickaren allt för välbekanta, grepo tag i hans vapenrock.

— Hvad står på? frågade en annan röst i rummet, och därpå följde ljudet af tändstickor, som strökos mot ett spån. Det blef ljust.

— Är du från vettet! röt volontärdistinktionskorpral Gustafson. Kan du tänka dej, Johanson, fortsatte han, vänd till kamraten, att den här penalisten rännt hit upp för att kyssa mig. Du skall inför krigsrätt, ditt lea lif!

— Ge en smörj, och låt en gå, så att vi få sofva, uppmanade den praktiske Johanson.

Några dunkanden hördes,tysta men kraftfulla. Därpå syntes en mörk skepnad klifva ner för stegen, tyst och försiktigt. För honom var hufvudsaken att få ligga mjukt. Äfven hans erotik var bortknådad.

En annan sak.

Erika: — Du skulle inte känna igen min fästman nu, ifall du mötte honom.

Eva: — Har han förändrat sig så mycket?

Erika: — Nej, inte just det, men jag har bytt om fästman, ser du!

Naturen varnar oss när någonting är i olag. Vi kunna märka det genom våra känslor. Då är rätta tiden att få fatt uti en god medicin. Förmodligen har ni hört talas om Dr. Peter's Kuriko, det gamla örtbotemedlet, som icke säljes å apotek, men som har brukats i mer än hundra år? Nu är tiden att försöka det. Skrif till Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19-25 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Vår Svenska Almanacka för 1910

går raskt undan. Många hundra ännu kvar. Gifves

FRITT

till alla gamla och nya prenumeranter, som önska den och så länge lagret räcker.

Vår Månads-upplaga för hemlandet

Går också raskt undan.

"EN SÅDAN GRATISPREMIE HAR ALRIG NÅGON TIDNING FÖRUT GIFVIT".

skrifver en tacksam prenumerant.

Hvar och en som insänder 1 dollar (för gammal eller ny prenumeration) får samtidigt uppgifva namnen på två vänner eller anhöriga i hemlandet, till hvilka vi sedan under hela 1910 gratis sända Canada Tidningens "Månadsupplaga för Hemlandet". Kostar egentligen 50c. per årsexemplar — alltså en present på 1 dollar.

Port Arthur och Fort William

Mr Gust. Olson är Canada-Tidningens befullmäktigade om bud i Port Arthur och Fort William,

MANITOBA HOTEL

FORT WILLIAM. — — — — — — — — — ONT.

Hvarje landsman bör göra ett besök hos oss. Vi hafva alltid snyggt möblerade rum. 2 minuters väg från C. P. R. stationen.
MODERATA PRISER GOD MATSERVERING.
CARNEGIES PORTER alltid på lager.

J. SUNDBLAD & SONS
Ägare

The Kimberley Hotel
Pearl Street, Tel. 874
PORT ARTHUR, ONT.
Från $1.00 per dag. Svenska talas. Skandinaver träffas här.
A. WADSON, Ägare.

Dr. M. Mecklenburg,

Specialist som ögonläkare och optiker. Glas passas och glasögon provas.

KONTOR:
McEachern Drug Store, Port Arthur, dagligen från 3 till 6 e.m.

Kyrknotiser.

Svenska lutherska församlingen,

Predikan: Fort William kl. half 4 söndags e.m.; i Port Arthur i Finska kyrkan hvarje söndags kväll kl. half 8. Söndagsskola kl. 2 e.m. i Fort William. — Kvinnoföreningen och ungdomsföreningen i Port Arthur möta hvarannan onsdagskväll.

Skand. Baptistkyrkan

Hörnet af Secord & Dufferin.
Port Arthur, Ont.
Söndagar: Predikan kl. 11 f. m. och half 8 e. m. Söndagsskola kl. half 3.
Bönemöte hvarje onsdagskväll kl. 8.

Logen Fort Wiliams Stjärna, I.O.G.T.

har ordinarie möten alla lördagar, kl. 8 e. m. i Free Mason Hall, midt emot City Hall, Fort William.

—VI KÖPA—

Råa Skinn

och betala följande priser för leveranser före den 15 juli.

Musk Rats, No. 1, large		$0
Prairie Wolf	"	$1.00
Red Fox	"	$15.00
Mink	"	$8.00
Skunk	"	$2.00
Lynx	"	$25.00
Weasel, White	"	.75
Badger	"	$1.00

Fraktas hudar från 6c lb.

NORTH WEST HIDE & FUR CO.
277 Rupert St., Winnipeg

PATENTS

TRADE MARKS DESIGNS COPYRIGHTS &c.

Scientific American.

Munn & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

Coal & Coke

Egg, Stove & Nut	$10.50
Pea	8.50
Hocking Valley (lump)	8.50
Youghiogheny "	8.50
Oak	9.00
Coke (Street Railways)	8.00
Ky. Cannel	12.00
Blacksmith	9.50
Source	8.00

Utköres till alla delar af staden.

WINNIPEG COAL CO.
834 Main St., Tel.: Main 700.

BOYD'S Bröd

En hälsa beror på det bröd man äter. Bröd, som borde vara hufvudbeståndsdelen af vår föda, bör vara väl gräddadt och lättsmält. Vårt bröd bakas af de bästa bagare i vestra Canada, och det därtill använda mjölet är förstklassigt. Försök en limpa.

BAGERI:

Cor. Spence St. & Portage Ave.
Phone Main 1030.

TURKISH AND 30 PLAIN BATHS

FINEST IN THE NORTH WEST

250-260 JARVIS AVE. BACK OF GRAND THEATRE

PHONE 1516

J. CHERNICK PROP.

SPECIAL LADIES APARTMENTS. EXPERT ATTENDANCE

THE IDEAL BATH HOUSE

Fritt sändes

en paket med

30 eleganta Vy-Brefkort 30

från de skandinaviska länderna och Amerika, samt Jul- och Nyårskort och vor eleganta

FICK-KALENDER

för 1910 med Almanack och Anteckningsbok för hvarje dag i året, samt fullständig atlas öfver Fär. Stiftarna och den öfriga verlden. Allt detta tillsammans i ett förut tillsagdt af 85c, sändes fritt till Kalendar, som inom 30 dagar sänder oss 50c för ett års prenumeration på

Svensk Familj-Journal

som utkommer hvarje månad i stort 16-sidigt format, med illustrerad, och innehåller större och mindre berättelser, noveller, dikter, biografier, goda råd för hus och hem, anekdoter osv. osv.

För $1.00 sändes Tidningen ett år samt 30 Vy Brefkort, vor elegante Fick-Kalender och 15 olika romanböcker, tillsammans för ett pris af 10c pr. st.

För 25c för Ni sändes varor för $1.35 och för $1.00 för Ni $3.00 värde. Begagna detta storartade tillbud och sänd snarast möjligt beställning, emedan vårt upplag af Fick-Kalendern är begränsadt.

Prefnummer af ofvannämnda Tidning sändes fritt på begäran. Beloppet kan sändas i Money Order eller frimärken. Till Canada och Europa beräknas 12 cents porto för tidningen. Enhvar som sänder oss 10 namn och adresser på landsmän erhåller tidningen fri i 3 månader.

C. RASMUSSEN PUB. CO.
730-34 S. 4th Street.
Minneapolis - - - Minn.

LANDTBRUK

Husdjuskunnen och deras användning för näsproduktion.

Om en höna är i bästa värpkondition, är hon nästan alltid i gott hull. Detta betyder att hon fått tillräckligt för lifsuppehälle och kunnat i kroppens förråd samla magasinera en del reservnäring. Den af fodan utdragna näringen går i första rummet till att ge ett uppehälle. Tillväxt och produktion komma i regel från det möjligen utgjorda näringsöfverskottet, sedan kroppens behof blifvit tillfredsställda. Ordningen för hönans goda hull bör ej öfverskridas, när det gäller värpning. Det är sällsynt att en mycket fet höna var ej värpa bra. En mager höna kan ej värpa bra.

Sädesslagen utgöra sedan gammal tid hufvudbeståndsdelen af hönans föda. Majs är ett bra foderämne och nästan oumbärligt för en god vinteräggproduktion. Det är också den af hönsen mest omtyckta säden. Häruti ligger en fara. Majs är nämligen ett fettbildande födoämne och höns äta det så gärna att de lätt blifva för feta, om man fodrar för liberalt därmed.

Hvete är näst efter majs det sädesslag, som höns sätta näst värde på. Det tycks också vara lättast smältbart och mest bidraga till både äldre och yngre djurs välmående. Hvetets biprodukter, kli och k. strömjöl, äro synnerligen användbara och goda hönsfödoämnen. Men passa på priset i synnerhet beträffande kli, som lätt blir för dyrt i förhållande till dess fodervärde.

Fullkärnig havre kommer i värde nästan näst efter hvete. Att använda lätt havre till hönsen är dålig uträkning. Havreskalen, som utgöra 35—40 procent af den lätta havrens totalvikt, ha endast ungefär samma fodervärde som havrehalm. Havre är mest användbar vår och sommar. Under den kalla årstiden bör högst en tredjedel af kärnfodret utgöras af havre, enär dennas låga innehåll af sockerämne ej är ägnadt att gifva hönsen erforderlig kroppsvärme. Korn är också bra i blandning eller till omväxling med andra sädesslag i synnerhet under höst och vinter. Korn är det näringsrikaste sädesslaget och ett af de mest äggdrifvande foderämnen, men det skall utfodras sparsamt t. ex. 5—10 procent af dagrationen för resp. tyngre och lättare hönsraser.

Höns äro af naturen också mask- och insektätare. De måste ha animalisk föda i en eller annan form och en hel del sådan, för att kunna lämna möjligast bästa resultat. Detta visar sig ej allenast i stor utsträckning i praktiken utan har till fullo bekräftelsen genom gjorda noggranna experiment.

Köttslakteriaffall är en bra ersättning för de animaliska fodoämnen, som höns själfva kunna skaffa sig under obundna frilufts förhållanden. Krossade eller skurna fiskar, råa ben äro utmärkta. Köper man s. k. köttmjöl gäller det att se upp, så att man ej får skämd eller förfalskad vara. Mycket af det "köttmjöl", som utbjudes som hönsfoder, passar bättre att utsås på trädan. En bestämd norm för den kvantitet animaliskt foder, som vid äggdrifvande fodring bör gifvas hönsen, kan ej uppställas, enär kvantiteten naturligtvis får rättas efter det animaliska fodrets styrka och godhet samt de vegetabiliska foderingredienserna innehåll af äggbviteämne. Spilningens fasthet är god norm för köttfodringen. Skulle minsta ansats till "löst lif" inträda, måste köttrationen genast minskas.

I skummjölk har man en värdefull källa för äggbviteämnen. Mjölken skall antingen gifvas alldeles frisk eller i form af tjock surmjölk. Blåsur mjölk är ett gift för fjäderfän. När hönsen få mjölk, bör köttfoderkvantiteten minskas. Friskt vatten får ej saknas hos hönsen, äfven när mjölk gifves.

Oljekakor äro rika på äggbviteämnen och fett. De äro därför väl värda en plats på hönsens matsedel, i synnerhet då man har svårt att skaffa djuren animaliskt foder. Men man får vara försiktig vid användningen af oljekakor. Påtvingar man hönsen dem genom att inblanda dem i annat foder, bör det i synnerhet i början endast ske med små mängder, t. ex. ½ pound oljekaka om dagen pr 100 höns, i det man samtidigt iakttager hönsens aptit och afföring samt tillser, att djuren ej samla öfverflödigt fett. Ett ofarligt sätt att utfodra oljekakor, af hvilka särskildt hampfrö, men också solros- och bomullsfrökakor gärna ätas af höns, är att låta djuren själfva efter behof och smak förse sig med små oljekaksbitar ur en på väggen anbrakt låda eller att upphänga själfva kakan på en spik på väggen.

Vid gödning kunna ej blott ofvannämda, utan äfven andra oljekakor, såsom palm- och kokoskakor, vara ett utmärkt hjälpfoder. Linfrökaka ägnar sig ej så bra för fjäderfän emedan den lätt verkar laxerande, hälst i förbindelse med kli.

Hackelse af välbärgadt klöfver- eller luzernhö är om vintern ett ekonomiskt ändamålsenligt och af hönsen omtyckt foderämne. Det fyller bra, bereder omväxling och innehåller värdefulla näringsämnen i synnerhet äggbvite- och mineralämnen. Det sparar betydligt på spannmålskontot.

Af klöfvern är den s. k. efterskörden bäst, emedan den innehåller en större bladmassa och flera blomhufvuden samt mindre mängd träfibrer än första skörden. Af en analys framgår, att en kvantitet klöfverhö innehåller en något större mängd mineralämnen, mera än hälften så mycket äggbvita och ungefär en tredjedel mera kolhydrater (värmande ämnen) än samma vikt hacksel. Jag föredrager att alltid låta hönsen ha torr klöfverhacksel hos sig i en på väggen upphängd lada, hvarur de kunna förse sig efter behof. Blott när hackelsen är mycket hård, skällar jag den med skummjölk eller svagt saltadt vatten. På samma sätt skällas hackelse af torkade nässlor, ett äggdrifvande vinterfoder, som är förtjänt af användning öfveratt, där man kan förskaffa sig det.

Grönfodrets största värde ligger emellertid i dess förmåga att bidraga till smältningen af andra foderämnen. Det är sålunda ett i dubbel mening hälsosamt foder, hvilket har stor betydelse för äggproduktionen. Till sommarbruk är klöfvern ett af de bästa grönfodren, och hönsen böra få så mycket sådan de vilja äta.

Som surrogat för friskt grönt ger man om vintern dessutom kål, råa morötter, betor m. fl. rotfrukter. Med hvitkål får man vara ganska sparsam, enär höns lätt få diarrhé af för mycket sådan. Ett medelstort kålhufvud pr 25 höns om dagen är tillräckligt. Man får också noga akta sig för att gifva kål eller rotfrukter i fruset tillstånd, då de strax framkalla oregelbundenheter i matsmältningen.

Sårda man ej somt motiv till potatisens gödande egenskap använder köttfoder eller oljekaka, rekommenderar jag i stället för det vanliga bruket af kokt potatis hälire åt värphöns gifva råa, halfvررade potatis och endast ett par gånger i veckan, ifall tillgång finnes på andra rotfrukter. Potatis är ett värmande foder och passar därför bäst till vinterbruk. Dess ämnesinnehåll bidrager ej nämnvärdt till äggbildningen.

Höns behöfva mera kalk än fodret i allmänhet innehåller. Under den lifligaste värpperioden förmer man ofta, att äggskalen äro tunna och sköra, medan hönsen visa ett glupskt begär efter kalkämnen. Sådana ägg ägna sig ej till försäljning. Räkar ett ägg gå sönder i hönshuset, såsom lätt sker, när äggen äro tunnskaliga, uppstår också faran, att hönsen få ovanan att själfva äta sina ägg. Krossade snäckskal, gammalt murbruk, o. s. v., böra alltid vara tillgängliga för höns. För kycklingars behof af fosforsyrad kalk till benbyggnaden äro bengrys — när de ej framställts af benzinbehandlade ben — vida att föredraga framför i fodret inblandadt benmjöl.

Omväxlande föda är ett naturligt behof för hönsen såväl som för människan. En person tröttnar snart äfven på "bästa rätten", om han får den för ofta. Den aptit eller smak, hvarmed hönan förtär sitt foder, har mycket att göra med matsmältningen. En foderblandning af flera sorters säd ger de olika individerna i flocken i någon mån tillfälle att tillfredställa ett ögonblickligt större behof af ett visst sädesslag.

Huru man i hvarje särskildt fall skall fodra — fodringens konst — kan man ej lära sig till, det måste läras af erfarenhet. Den enda tillförlitliga fodringsnormen är hönans aptit, jämförd med hennes produktion, hull, ålder, ras samt årstiden m. m. Höns behöfva ej samma fodermängd hvarje dag på året. De behöfva mera värmande foder om vintern än om sommaren.

Höns, som värpa, behöfva mera än höns af samma ålder och ras, hvika ej värpa. Unghöns behöfva, antingen de värpa eller ej, mera foder än äldre höns under samma förhållanden. Äldre höns behöfva i allmänhet för värpning mera äggbviterikt foder än unghöns. Somliga raser äta mer än andra. Också inom samma ras, under alldeles samma förhållanden, kunna olika individer visa mycket stor skillnad i förmågan att konsumera eller tillgodogöra sig föda. En höna kan sålunda för bästa produktion behöfva ett vida mer äggbvitehaltigt foder än en annan, som bättre förmår att utdraga och omsätta de i födan befintliga näringsämnena.

Den intelligenta hönsägaren reglerar fodringen efter för handen varande omständigheter och sin kännedom om den besättning hvarmed han arbetar.

O. A. Ewerlöf.

Kvinnan och hemmet

Sol i hemmet.

Att det ur hygienisk synpunkt sedt är af den största betydelse att solen får obehindradt tränga in genom våra fönster, det har så småningom börjat klarna för folk, och därom är endast godt att säga. Men det finns ett annat slags solsken, hvilket i kanske lika hög grad bidrager till värt välbefinnande, hvarför det åligger oss husmödrar se till, att så mycket som möjligt däraf kommer in i våra hem. — Ni har redan förstått, att det är vänlighetens och kärlekens sol här menas. Till trefnaden i ett hem och till bevarandet af tillgifvenheten mellan makar, likaså föräldrar och barn, bidrager ju i hög grad den omständigheten, att man har förstående för hvarandras tankar och intressen — men ej nog därmed, man måste också visa detta. En husmor kan, som vi veta och erfara, mången gång vara så upptagen af arbete och motigheter i sitt hushåll, att hon tycker sig minst af alla upplagd för att vara underhållande, men just vid dessa tillfällen få vi söka öfvervinna oss själfva och ej försjunka i tystnad och likgiltighet. Nu är det nog så, att icke alla människor af naturen fått ett solskenslynne, men mycket beror också på oss själfva och må vi blott komma ihåg, att ett glädtigt lynne bibehåller oss unga och spänstiga, medan motsatsen gör oss gamla i förtid, så går det hemske lättare att söka öfvervinna oss själfva. Sjukdom är ju naturligen något som sällan förnyar det glädtigaste natur, men äfven bevar mycket på en god vilja. Lyckligast är det ju om man verkligen äger gemensamma intresen, man läser t. ex. någon bok eller musicerar tillsammans. Vägen liten stund bör hvarje husmor kunna få till öfvers för läsning — en god bok har verkligen förmågan att kunna hålla upp en efter ett stränt dagsverke. Först och främst bör maningen söka intressera sig för mannens arbete eller verksamhet — när en man finner, att hans hustru verkligen intresserar sig därför, att hon frågar om ett och annat därför att hon vill förstå och följa med i det hvarmed han sysselsätter sig, så kan detta endast vinka hans tillfredsställdhet och han ger henne gärna en insikt i förhållandena; hans eget intresse växer därvid, just emedan han känner och vet, att hon är med i allt. Alltid kan man ur sina tankar och intryck leta fram ett och annat, som kan vara af intresse att tala om. Och är man riktigt trött och liksom tycker sig knappt orka tänka — ja, min älskvärda läsarinna, begagna eder då gärna af en liten list, som jag vill rekommendera åt eder. Stjäl utan betänkande en liten hvilostund under förmiddagens kopp och öga därvid igenom dagens tidningar och tidskrifter, där finns alltid något som kan intressera eder herre och man. Att vid middagsbordet ha något att resonnera om eller diskutera är ju mycket angenämare än att sitta stum. Maten smakar bättre, och så glömmer man på det sättet också små motgångar och förtretligheter, som kanske förbittra vår tillvaro en stunda. Dessa senare böra vi framförallt så litet som möjligt traktera våra nära med. Men det är då väl i all rättvisans namn inte meningen att man skall sitta och konversera med sin man? utbrister kanske någon bland eder. Jo, vi komma då verkligen ganska nära saningen. Hvarför skulle vi vara älskvärda och underhållande hos gentemot främmande människor? Ty det brukar sällan vara så synnerligen besvärligt att öfervinna sig själf och visa ett vänligt ansikte gent emot en främling, äfven om man ögonblicket innan denne uppenbarat sig varit vid rätt så "dåligt humör". Men det är icke meningen att låta det stanna endast vid en tom konversation; vi böra kunna verkligen tala om allt hvad som rör sig inom oss, icke sluta inom oss själfva alla de tankar och spörsmål som uppstå, vi komma de ofta till den klarhet, hvartill vi kanske aldrig hunnit. På så sätt uppstår den förtroendefullhet och den öppenhet, som alltid bör finnas mellan man och hustru. Dina bästa tankar, ditt ljusaste leende, dina vänligaste ord, dem skall du ge åt din man då han från sitt arbete återvänder till hemmet — då skall det komma sol och glädje dit in och förjaga den kelsamma gråa hvardagsstämningen. Den kvinna, hvilken begagnar alla hennes till buds stående medel för att göra hemmet till den plats hvartill mannen längtar att återvända efter sitt arbete, hon utöfvar helt visst en gärning, för hvilken hon bör äras, och hvad barnen lära och vinna af ett sådant hem, bör förvisso ej skattas ringa.

KAFFEREP.

Eftersom kafferepen väl ännu ej äro utdöda, vill jag här nedskrifva ett litet kafferecept, som en gammal tant och treflig kaffemoster gaf mig, skriftver en författarinna i Bärgslagsbladet. Säkerligen ha våra kaffekommitterade i gemen ett och annat att lära af sin systers goda råd.

Så här lyda de:

"Min lilla vän, sade hon, det är ingen småsak att ställa till ett lyckadt kafferep. Först och främst skall man ha godt humör, en god kvantitet oförargligt skvaller, läckert småbröd och slutligen ett utmärkt kaffe.

Och så gaf hon mig tio kaffekokningsbud:

Man skall icke bedöma kaffet efter bönornas färg — ty den är ej alltid äkta — utan efter smaken.

Kaffet skall rostas tills det blir vackert kastanjebrunt, ej mera; bränner man det svart, mister det sin oljeaktiga arom och blir fränt.

När kaffet är rostat, bör det ej genast läggas ned i en burk utan få svalna, utbrett på plåten.

Sedan skall det hälst förvaras i en bleckdosa på ett torrt och varmt ställe.

Den kvantitet, man vill mala, skall vägas, ej mätas.

Till hvarje kopp bör beräknas 8 gram malet kaffe.

Kaffet får ej vara groft malet, ty då kommer lätt s. k. flarn upp vid kokningen.

Koka ej vattnet och kaffet på samma gång, utan häll det kokande vattnet på sedan.

Begagna därvid en filtrerapparat, ej en påse till kaffets förvarande.

Och så det tionde budet, men långt ifrån det minst viktiga: kaffet skall hälst drickas genast, ty annars slår det af sig, liksom det vid uppvärmning gärna får en obehaglig, sur bismak.

Ja, så långt om det praktiska i ett litet kafferep, men jag råder alla husmödrar och värdinnor att äfven se till att litet poesi finnes i anrättningarna, såsom blommor på bordet, om inte annat så något grönt från skogen, ty rarna svika oss aldrig. Den brutna servetten är och förblir också ett vackert bruk; det talar om, att man velat göra sig besvär för sina gäster. Och så hvarken för huttrande kallt eller för kväfvande varmt i rummen. Lägga de så, att solen kan titta in, så stäng den ej ute, ett bättre välkommen än en knippa gisda solstrålar kan man icke få i vintertid.

När vännerinnorna kommit, och man just hunnit till prattåren — den kära pråtåren — så är jag öfvertygad att stämningen är den allra bästa och vägar endast hviska en liten blyg tomtehviskning med fru Lenngrens visa ord:

"Gif skämtets vind dess fina skiek
i ord, som glädtigt oförmoda,
ty minns, man skrattar med en kvick,
men man bär aktning för den goda."

Ja, helt visst skulle ej våra kafferep bli ens hälften så mycket förkättrade som de nu traditionellt blifvit, om de skarpa utfallen mot nästan dämpades, om man roade sig med, ej åt andra.

Stina-Lisa.

Är ni ofta hes? Har ni en besvärande retning i er hals? Är ni under natten oroad af hosta, och har ni om morgnarna mycket slem i halsen? Önsker ni bli botad? Om så är, tag Chamberlain's Cough Remedy, och ni skall bli nöjd. Säljes hos alla handlande.

GUMMAN OCH KAFFETULLEN.

Jasså, sad' gumman där hon satt,
Man tänker lägga ökad skatt
På kaffets kära böna.
Nja, ett tiga är väl bäst,
För mig att lägga in protest,
Det lär ej mödan löna.

Man får väl finare sig uti,
Att drycken ayrare skall bli,
Och ifliget bördan draga.
För det som inte hjälpas kan,
Det är ej mycket värdt min sann
Att sätta sig och klaga.

Man mindre får naturligtvis
För slantarna vid högre pris,
Men man får söka spara.
Jag tror och hoppas i min själ,
Det sker för fosterlandets väl,
Och då så får det vara.

Till motvikt emot ökad tull
Man får slå kitteln mindre full,
När kaffet det skall lagas.
Och skall hon fyllas utan prut,
En böna mindre än förut.
Till hvarje kopp får tagas.

En böna sparad för hvarje kopp
Gör mera under årets lopp
Än tullen, det är troligt.
Med öfverskottet, om man vill.
Man ett kalas kan ställa till
Och hafva litet roligt.

Jag är med kaffefrågan klar,
Jag dricker då jag något har,
Som under gångna åren —
Man annat dock bort kunna få,
Att lägga nya skatter på,
Än just på kaffetåren.

Det är väl som det vara bör,
Att hvad till lifvets nödtorft hör
Det drabbas skall af skatten. —
Jag bara kan ej rätt förstå
Hvarför det ej är skatt också
På luft och drickesvatten.

Gösta.

Den förståndige Göransen.

Grosshandlare Göransen uppvaktas af en representant för en nykterhetsorden i och för erhållande af understöd till rörelsen.

Grosshandlare Göranson: — Nog vet jag att man behöfver pengar för att kunna supa, men att man behöfver dem för att inte supa, det har jag aldrig hört förr än nu.

På benen igen.

— Nå, hur står det till med affärsmännen här i staden i dessa svåra tider? frågade en resande hotellvärden.

— Jo, flera styeken ha redan kommit på benen igen.

— Så-å, gå affärerna åter bra?

— Nej, inte just det, men flera af dem, som förr åkte i vagn, måste nu gå till fots.

Vackert för kar'ar!

Norrb.-Kur. berättar denna lilla näpna historia:

Det var utanför Jens Lannges bokhandelsfönster en dag här före jul. Ett par småtöser hade stannat för att titta på de utsatta reproduktionerna af Hasselbergs "Snöklockan", "Grodan" m. fl. liknande konstverk. De afbildade kvinnofigurerna måtte i sin nakenhet ha stött småtösernas utvecklade anständighetskänsla, ty den ena af dem sade med smått harm i tonen:

— Att dom vill rita sånt där? Tyeker dom sånt där är vackert?

Den andra tösen svarade förnumstigt:

— Tja, de' ä' väl vackert för kar'ar!

Hvarje dos af Woods Iron Blood & Nerve Pills betyder ökad styrka och energi. Hvarför vara matt och svag, när ni kan få denna utmärkta medicin för 50c. pr flaska — 3 flaskor för $1.25, portofritt.
The Pulford Drug Co., 560 Main st., Winnipeg.

50 män önskas

att lära barberareyrket. Endast kort tid fordras. Verktyg fritt. Goda utsikter att öppna egen affär eller att få väl aflönade platser. Kom och se den största och finaste raksalongen i Canada.

MOLER BARBER COLLEGE,
222 Pacific Ave., Winnipeg.

The White Cloud

Tvättmaskinen.

En nödvändighetsartikel i hvarje hem. Har inga sådana inre delar som nöta tvättgodset, och Ni sparar därför på de pengar Ni brukar ge ut för nytt linne. Observera den mekanism som genom lufttryck drifver vattnet genom kläderna o. m. sin snabba rotation sköter själfva tvättningsproceduren.

De finaste spetsar kunna tvättas i denna maskin utan att det ringaste skadas. Maskinen är lättgående och af ringa tyngd.

Vi garantera att hvarje maskin blir till belåtenhet. Ni får Edra pengar tillbaka om Ni ej blir mer än nöjd.

Levereras hvar som helst inom staden för $12.00 pr. st.

CHARLES MULVEY.
Phone Main 3014. Elmwood, Winnipeg.
Hardware, Paints, Mechanic Tools.

För endast $2.00

kan ni sända SVENSKA CANADA TIDNINGEN för ett helt år till edra släktingar och vänner i Sverige.

A. P. CEDERQVIST

Dam och Herrskräddare

236 Logan Ave. Cor. Logan & King St.

Förfärdigar Herr- och Damkläder

FÖRSTA KLASSENS arbete garanteras.

Rikt urval af TYGER och SKINN.

Gör mig ett besök och full belåtenhet tillförsäkras.

EN DOLLAR PRESENT

till våra läsare.

Hvar och en som NU GENAST insänder 1 dollar (som betalning för gammal eller ny prenumeration) får samtidigt uppgifva namnet på två vänner eller anhöriga i Sverige till hvilka vi under hela året 1910 gratis sända vår "Månadsupplaga för hemlandet". Pris 50c. pr årsexemplar — alltså 1 dollars värde gratis. Erhålles endast som gratispremie.

Svenska Canada-Tidningen.

Ogilvie's Royal Household Flour

Är alltid till belåtenhet

Hvad kan Ni mer begära?

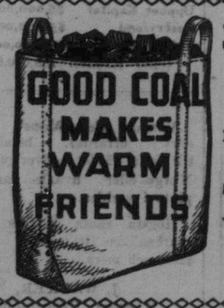

Största Kol- och vedgård

i Vestra Canada

Kontor och Vedgård
Cor. ROSS & BRANT ST.
Antracit och Bituminiöst kol.
Snabb hemkörning.
Belåtenhet garanteras.
VED Tamrac, gran, asp, knubb, och splitved.
CENTRAL COAL & WOOD CO.
Phone Main 585.

Alla som äta bröd

borde se till att brödet levereras i rena och hygieniska omslag. Säg till er bagare att han bör använda

Eddy's Brödomslag

Vi äro tillverkare af de "Bread Wrappers" som nu användas af förstklassiga bagare i Ottawa, Montreal, Toronto och andra städer.

THE E. B. EDDY CO., LTD., HULL, CANADA.

Om ni är ekonomisk så bevara omslagen kring Royal Crown Soap.

Många värdefulla premier gifvas i utbyte mot dem. Vi nämna här ett fåtal:

SILVERVAROR	JUVELERARE, ARBETEN	FINARE JÄRN-VAROR	LEKSAKER
BRÖDSKÅLAR	ARMBAND	SAXAR	SÄLLSKAPSSPEL
SMÖRASIETTER	BROCHER	FICKKNIFVAR	SPORTARTIKLAR
SMÖRKNIFVAR	URKEDJOR	BRÖDKNIFVAR ETC.	FICKUR
SERVIETTRINGAR	KRÅSNÅLAR		KLOCKOR ETC.
BARNKOPPAR	HALSBAND ETC.		
ETC.			

Vi illustrera en af premierna hvar vecka. Denna vecka är det **Alberta Smörknifven.** Tjock silfverplätering. Pärlbesatt handtag. **Gratis för 100. omslag.**

ROYAL CROWN SOAPS LIMITED Premium Dept. A Winnipeg, - Man.

I KORTA DRAG.

Enligt uppgift i svensk-amerikanska tidningar befinner sig den bekante Uddevallarymmaren Gotthard Lindberg i Salt Lake City, Utah, mormonernas högsäte.

Det påstods, när Lindberg lyckats schappa, att hans hustru skulle ha hjälpt honom att komma vidare efter rymningen. Nu kanske hon ångrar sig!

*

Till Sibirien föreslår den egendomlige Knut Wicksell de svenska arbetarna att emigrera. Han höll nyligen i Folkets Hus i Lund ett föredrag, därvid han inför den tillstädeskomna arbetarpubliken redogjorde för sina gamla bekanta åsikter, att Sverige är öfverbefolkadt och att landet behöfver emigration. Men äfven emigrationsmöjligheterna sjunga emellertid, ansåg professor Wicksell, på sista värsen, och det kommer inte att dröja länge innan Amerika stänger grindarna, trodde han. Talaren förordade därför bildandet af en emigrations-förening, och att det borde undersökas, om inte utvandringsströmmen från de nordiska länderna borde ledas åt landen öster om Ryssland, särskildt — södra Sibirien. Visserligen ansåg talaren det icke vidare trefligt att komma under tsarens spira, men man fick väl hoppas, att civilisationen skulle nå dit också. Enligt referaten från mötet fick professor Wicksell just inte något vidare medhåll.

*

Kronprinsen, som på flera sätt visat sitt intresse för nationalföreningen mot emigration, har förklarat sig vilja vara föreningens beskyddare.

Efter detta skall väl ändå emigrationen märkbart krympa ihop!

SKULDSÄTTNING.

Det ligger en omätligt större lycka i att bära tarfliga kläder, att bo i ett torftigt möbleradt rum, att äta en enkel föda, att lefva fattigt och inskränkt än att vara elegant klädd, lefva öfverdådigt och bo fint, under det man är skyldig andra människor för allt detta och icke ser sig någon utväg att kunna betala det. Ty jag kan känna mig fri, om jag vet med mig, att hvad jag förtjänar, det är mitt, och icke uppslukas af ett stort hål, som uppkommit genom skuld för saker och ting, hvilka jag redan förbrukat. En gång i skuld är det icke lätt att komma ut ur det hålet. Det är en källa till ändlösa plågor. Man känner sig som fånge, företagsamheten slappas, och man kan rent af bringas till förtviflan.

Många sätta sig i skuld af ren fåfänga. De önska göra som deras bekanta göra och ha det liksom dessa. De mena, att grannarna skola få högre tankar om dem, om de uppträda med en viss yttre elegans. Men i verkligheten respekteras de människor mäst, som lefva enligt sina tillgångar.

Om vänner och bekanta få bekosta ens elegans, om diversehandlaren får bestå de läckerheter man njuter, så är man en ganska tarflig karl — och anses äfven så.

LEJONJÄGARENS ÅTERKOMST.

Roosevelt hyllas i Sudan.

Bwama Tumbo — den store höfdingen — som Theodore Roosevelt kallas af infödingarne i Afrika, har nu afslutat sin äfrentyrliga jakt på lejon och andra högdjur och lämnat det inre Afrikas jaktmarker, stark, kry, helskinnad och med ett yfvigt helskägg — den senare sensationella nyheten telegraferades af en tidningskorrespondent som såg honom i lördags.

Öfverste Roosevelt och de öfriga medlemmarne af Smithsonian instituts expedition anlände i torsdags morse till Gondokoro i Sudan efter att de närmast föregående tio dagarne ha varit fullständigt isolerad från den yttre världen i en vildmark, där det ej fanns telegrafledning. Färden genom denna trakt ansågs för en af de farligaste i hela världsdelen och det var med stor lättnad man till slut erfor, att expeditionen var i säkerhet.

Roosevelts och de öfriga amerikanarnes inåg i Gondokoro erbjöd en anblick, som var både pittoresk och grotesk. Engelsmännen och infödingarne täflade med hvarandra om att gästfritt och värdigt mottaga de ofvanbra besökande. Expeditionens ankomst till stadsgränsen tillkännagafs af den infödde höfdingen Kerewa med musikkår, som bildade förtruppen. Höfdingen själf åtföljde sina musikanter. De infödda högtidståg, som dragit ut att möta expeditionen, sammanträffade med den 26 mil utanför staden vid hedrade gästerna med det värste ovilsen man kunde tänka sig, framträdandet med deras bleckinstrument och andra trummor.

Då tåget drog in i staden, spelade denna primitiva musikkår "America", hvilken melodi den var bekant med, därför att den är densamma som den engelska nationalhymnens och slutade passade förträffligt vid detta högtidliga tillfälle. Bakom musikkåren, med höfdingen själf som tambourmajor, skred en korpsvart inföding med en stor amerikansk flagga. Sedan kom den egentliga karavanen med Roosevelt och hans son Kermit i spetsen, därpå de andra amerikanska jägarne och vetenskapsmännen och slutligen den långa raden af infödda bärare.

Vid stranden af Bar-el-jebel väntade en med amerikansk flagga prydd ångslup, tillhörande öfverbefälhafvaren för egyptiska armén, general sir Reginald Wingate, och öfverste Roosevelt gick genast ombord. Med denna båt företages färden på Nilen till Kairo med ett kort uppehåll i Kartum, där mrs Roosevelt skall vara till mötes. Nilfärden kommer att göras mycket långsamt och därunder skall öfverste Roosevelt bereda sig tili de föreläsningar han lofvat hålla bland dem den obligatoriska i Kristiania i anledning af det fredspris han fått, samt en i Berlin, en vid Sorbonneuniversitetet i Paris och en vid universitetet i Oxford.

Resplanen efter affärden från Kairo innefattar besök i Rom, Budapest, Wien, Paris, Brussel, Haag, Kristiania — eventuellt också Stockholm — Berlin och London. Det är beräknadt att han skall hålla sitt föredrag i Berlin omkring den 15 maj och dessförinnan fredsföredraget i Kristiania. Ankomsten till England är beräknad till tredje veckan i maj och afresan till New York till i medio af juni.

Denna plan är emellertid beroende af många ännu icke förutsedda omständigheter och återkomsten till Amerika torde fördröjas genom sammanträffandet med en mängd statschefer och ledande statsmän i Europa. I alla händelser artar sig lejonjägarens hemresa till att blifva ett verkligt triumftåg med många majestätiska krökar och vändningar.

HUR DEN NYA ALMANACKAN PRESENTERAS KEJSAREN AF KINA.

I slutet af januari eller början af februari infaller nyårsdagen i Kina. Denna dag är för hög och låg, ung och gammal af mycket större vikt och betydelse än här hos oss.

Äfven om de ljufvaste känslor vid denna tid uppfylla kinesens hjärta, så är doek glädjen alltid en smula blandad med sorg och bekymmer, ty redan på det gamla årets sista dag måste alla skulder betalas, inte bara jordiska utan äfven himmelska.

Redan några dagar före det nya årets inbrott sätter sig hvarje familj i närmare förbindelse med sin husgud — köksgud, som utlänningar profanerande kalla honom — än någonsin förut under hela det gångna året. Ty nu anträder husguden sin årliga resa till den store guden, för hvilken han noga rapporterar allt, äfven de mest intima tilldragelserna inom familjen. Därför är det också helt naturligt att man vid denna tidpunkt bringar honom stora offer och ber till honom flitigt, ty då glömmer han, hoppas man, det gångna årets försummelser.

Denna tid spelar också den kinesiska "böckernas bok" eller almanackan en stor roll. Den åtnjuter i det himmelska riket ett vida större anseende än hos oss, trots dess mycket större bristfällighet. Utgifvandet af almanackan är regeringsmonopol, och på hvarje exemplar tryckes regeringens stämpel. Då almanackan utdelas i Peking härskar öfverallt feststämning.

Men medelpunkten i denna fest utgör dock den ståtliga processionen af höga utmärkare som åtföljer den förgyllda bäran, på hvilken den för kejsarens kejsarinnor och haremsdamerna bestämda almanackan ligger. Detta processionståg klädt i de kejserliga färgerna, guld skiftande siden, och inte mindre än 40 ämbetsmän i guldsidendräkter bära den gyllene bären. Bakom dessa följa bärstolar med nio sidengardiner, hvilka innehålla de för prinsessorna bestämda almanackorna. I slutet af denna underbara procession går en stor skara tjänare bärande kolossala korgar, där de höga ämbetsmännens almanackor lämna uppträdande.

Under stora ceremonier nedlägges så almanackan på trappstegen till kejsarens tron, och på samma högtidliga sätt erhålla prinsessorna den. De höga ämbetsmännen mottaga därefter almanackan i kneböjande ställning, och det är en stor ära för dem att få ta emot den vid själfva bordet.

Sedermera sändas ett antal almanackor till provinsstädernas stathållare, hvilka i sin tur tillställa de största bokhandlarna ett visst antal därav. Öfverraskandet af en kalender till en vanlighet är en af de högsta ämbetsmännen som regeringen i Peking kan ge. Utomordentligt beskärningar fås drinka nasaltfolk intrana sig hvarje år i Peking för att eventuellt bemöta den dyrbara boken.

DEN RIKE SOTEN.

En process pågår i Stockholm om det till 317,000 kr. uppgående arfvet efter grosshandlaren Johan August Apelberg i Stockholm. Bakom processen ligger en historia om en olycksmänniskas hårdhet mot en ensamstående fattig [illegible]. Apelberg visste att hans son [illegible] tagen å Karlshamns arbetsinrättning men gjorde ingenting för att förbättra hennes belägenhet, utan lät henne stanna kvar och [illegible] gjort tillräckligt genom att [illegible] tigvårdsmyndigheterna betala [illegible] kr. om året, hvartill hennes underhåll vid inrättningen uppskattades. Sin stora förmögenhet testamenterade han till sin hushållerska, Anna Christina Jansen — modern var icke tillkommen i testamentet.

Apelberg var ogift son till [illegible] flickan Johanna Jansdotter och föddes 1846 i Tingsås, Kronobergs län. Modern behöll honom hos sig i 8 år och sedan blef han upptagen som fosterson hos snickaren Apelberg i Växjö, som tycks ha gett honom en god uppfostran. Vid 17 års ålder blef han elev å apoteket i Hörby, Skåne, men återflyttade redan följande år till fosterfadern, hvars namn han antagit, och hjälpte honom i affären i något år. Han flyttade därefter till Stockholm, där han med ett par korta afbrott kvarstannade till sin död i fjol. Hur han förvärfvat sin förmögenhet är icke fullt kändt, men man vet att han en tid varit pantlånare och för öfrigt drifvit privat lånerörelse.

När Apelberg kom till Växjö, gifte sig hans mor med en småskollärare Tressén, som efter några få år afled och lämnade enkan efter sig i stor fattigdom. Hon gifte om sig med en torpare 1864 och blef enka andra gången 1874. Hon sträfvade sig fram några år under hårdt arbete, men blef snart nog alldeles utslipad och intogs till sist å Karlshamns arbetsinrättning, där hon nu tillbragt ett 20-tal år.

De papper som föreligga i saken visa fullt klart att enkan Tressén är moder till Apelberg, och hennes om bud hoppas nu att det skall bli möjligt att tillförsäkra henne en ljusare ålderdom. Skulle hon få något med af sonens förmögenhet, blir det i alla fall inte länge hon får njuta af den, eftersom hon är 88 år gammal. Den som verkställer utredningen och skaffat fram enkan Tressén, direktör Joh Ahlin, är en man som uppfunnit ett nytt yrke. Han har nämligen till specialitet att uppspana okända arfvingar och hjälpa dem till deras rätt.

MAMMAS GOSSE.

Berättelse ur verkligheten.

Hon var en from och stillsam kvinna, den lilla bleka och hopsjunkna fru Anna Holm, som sedan tio år tillbaka, eller sedan hennes man genom olyckshändelse fallit bort, så helt uppgått i kärlek till sin son Gustaf, att denne blifvit hennes allt, ju närmare mog för hennes själ blifvit ett slags högre väsende, som hon ägnade sitt hjärtas hela dyrkan.

För honom arbetade hon natt och dag. Den gamla symaskinen, som hon nära nog vuxit fast vid arbetade endast för att bereda den rare gossen lycka och trefnad. För honom försakade hon dagens ävila och nattens sömn och ej sällan missunnade hon sig maten för att gossen skulle få desto mer.

Gustaf växte upp till en ovanlig vacker och framför allt vårlartad gosse, men den där ständiga, alltför ömma och kärleksfulla omvårdnaden gjorde honom äfven tafatt och bortkommen i kamraters och jämnåriga vrande lekar. Och då Gustaf en och annan gång kom hem med rifna kläder och storvrålade öfver kamraternas elakhet och smädeord, kände fru Holm sig alldeles trostlös och förvriflad öfver, att hennes rare gosse skulle behöfva vara utsatt för så mycken elakhet från de stygga pojkarne i grannskapet.

Så kom äntligen den dag, då Gustaf slutat skolan och skulle försöka sig på att vara till gagn och nytta i lifvet.

Ack, hurs gärna hade ej fru Holm velat behålla honom ej, för att låta sin Gustaf gå studieresan och kanske till präst en gång, men det lilla hon tjänte med sin linnesöm förslog icke långt och de slantar hon satt in på banken, skulle kanske icke ens förslå till första årets omkostnader vid läroverket.

Därför, hur svårt hon kände det, måste Gustaf antaga en plats på ett kontor som springpojke.

Den dag Gustaf tillträdde sin första kondition, var en svår pröfning för det stackars modershjärtat. Nu förmanade hon mer än en gång sin son att tala om för sin kärleksfulla mamma, om någon vore elak mot honom, ty då försäkrade hon sin son, skulle hon veta att skydda honom.

Det dröjde icke häller länge förr än Gustaf fick anledning att beklaga sig. Redan andra dagen af sin kondition hade han fått en örfil af sin principal, därför att han glömt bort att uträtta ett synnerligen viktigt ärende för lek och stoj uppe på skolbacken.

Han sprang genast hem till sin mamma och omtalade gråtande hur förfärligt han blifvit misshandlad af den grofve och otäcke karlen.

Så from och mild fru Holm än var, kunde hon dock blifva en riktig tigrinna, då han ansåg att hennes käre gosse var i någon fara. Med själen glödande af harm afhörde hon sin sons berättelse och innan ännu gossen slutat sin jeremiad, hade fru Holm fått på sig hatt och kappa och rusade iväg till kontoret, följd af sin käre gosse.

Den gamle köpmannen afhörde lugnt den rasande kvinnan en stund, därefter sade han med vänligt allvar:

— Min bästa fru Holm, om ni inom ett par år till fortsätter att uppfostra er son såsom ni hittills gjort, kan det stackars barnets framtid blifva allt annat än ljus och lycklig. Den ömma moderskärleken ensamt förmår ej fostra ett barn till dygd, heder och pliktkänsla, det behöfves äfven allvar i fostran, och en straffande hand är lika nödvändig som den ömt smekande modershanden, om vida karaktär skall kunna dana.

— Men jag vill ej någon vidare om min gosse, nästan skrek fru Holm mellan tänderna. Än aldrig har jag behöft ega honom och ett lydigare och snällare barn finnes ej, och jag vill ej häller att, så länge jag lefver, något ondt skall ske honom. Och så länge jag är, skall jag nog veta att skydda min son mot såväl det ena som det andra onda, som kan möta honom.

(Forts. å sid. 12).

GLÖA JUTEBRÖLE

[illegible] i Walter [illegible]

Billigt bindgarn är ej ekonomiskt.

Hvarje farmare som använder vårt bindgarn kan vara säker på att det består profvet. Vi ha f resatt oss att endast leverera verkligt hållbart garn, o. vi tro att I. H. C bindgarn är bättre än alla andra fabrikat.

Vi äro så mycket säkrare på vår sak som vi ha gjort affärer i Sisal och Standard Sisal garn och de bättre kvaliteerna af Manila allt sedan bindgarn började föras i marknaden.

85 till 90 procent af allt bindgarn som användes är Sisal. Det är gröfre tvinnadt än Manilagarnet, och som alla själfbindare äro konstruerade för Sisal är detta äfven lämpligast att använda. Det enda bindgarn som går upp emot Sisal är de finare och dyrare kvaliteerna af Manila, som äfven bära I. H. C märket.

Dessa båda garner äro de bästa som hittills förts i marknaden. Fråga alltså alltid efter

I. H. C. märket af Sisal—Standard Sisal—Manila eller Pure Manila.

Ni får då ett garn som bestått profvet på millioner hvetefält.

Ett garn som garanteras till längd och hållbarhet.

Ett garn som löper lätt, utan att trasslas eller slå knutar och alltså utan besvär och tidsspillan.

Ett Garn som ej brister och som passar väl för bindaren.

Godt bindgarn är lika viktigt uder skördetiden som godt väder. Ni kan ej reglera väderleken, men ett godt garn kan Ni själf välja. Om Ni vill ha det bästa bindgarnet, välj då Sisal 500 fot, Standard (som tillverkas af ren Sisal) 500 fot, Manila 650 fot, af I. H. C. märkena.

Deering McCormick International

Dessa märken tillförsäkra Er tidsbesparning under skördearbetet.

Underrätta Er handlande i god tid om hur mycket bindgarn Ni behöfver. Och om Ni vill veta mera om vårt bindgarn, tillskrif då närmaste filial af —

CANADIAN BRANCHES: Brandon, Calgary, Edmonton, Hamilton, London, Montreal, Ottawa, Regina, Saskatoon, St. John, Winnipeg.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA (INCORPORATED) CHICAGO, U. S. A.

Res med "Empress"-ångarne öfver Atlanten!

Onsd. Mars 16	Lake Champlain	Lörd. Apr. 2
Fred. „ 25	Empress of Britain	Fred. „ 8
Onsd. „ 30	Lake Manitoba	Lörd. „ 16

För att beställa biljett vänd Eder till närmaste agent eller till

Canada Pacific Steamship Co.

S. J. SHARP.

General agenten 217 McDermot ave. Winnipeg.

Till Salu!

En Smedja i en god lägenhet i Saskatchewan. Säljes för billigt pris och goda vilkor, emedan ägaren skall resa till Sverige.

Godt affärstillfälle.

Adress: Box 3078 Winnipeg.

Vår-Skjortor.

Alla senaste mönster. Bästa Engelska, Canadiska och Amerikanska fabrikater.

$1.00 till $3.00.

McNEIL McLEAN & GARLAND

Men's "Head-to-toe Outfitters."

Commonwealth Block

City Hall Square Winnipeg

GEORGE McCORD Fashionable TAILOR

209 PACIFIC AVE. Winnipeg

Första klassens skrädderi

GÖR EN PROF-BESTÄLLNING.

Rekvisitioner — af — The Authentic Style Book.

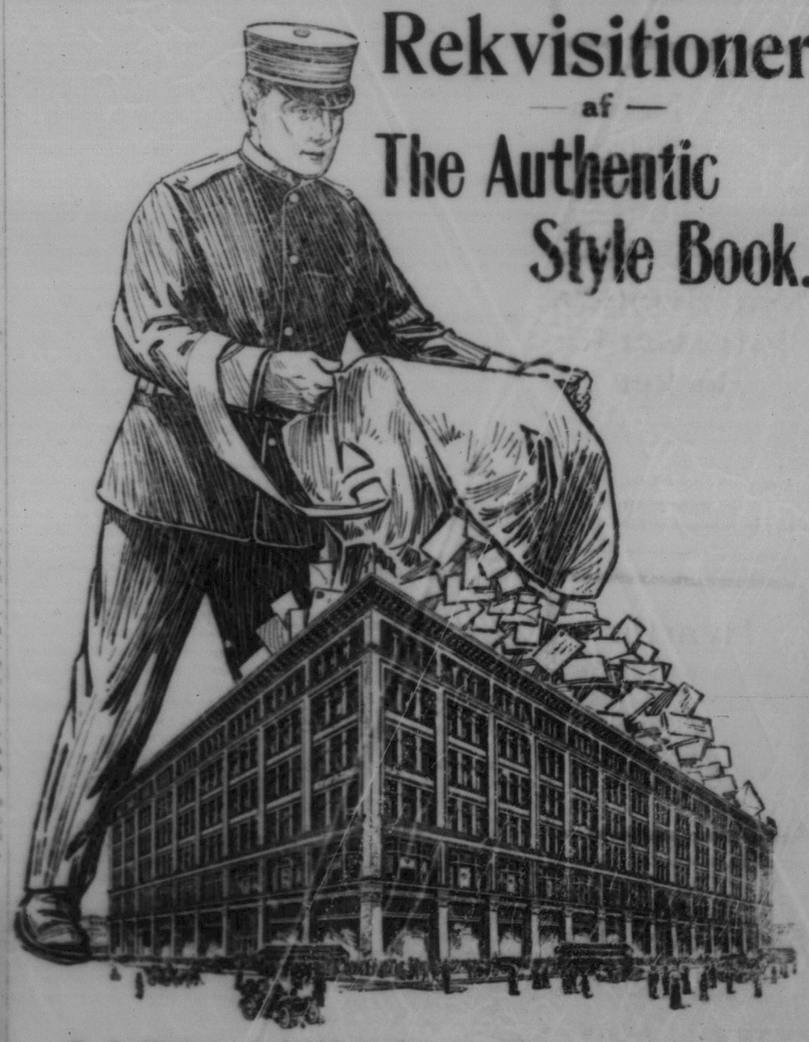

En förmlig lavin af rekvisitioner af vår nya vackra vår- och sommar katalog har fallit öfver oss. Hade katalogen utgifvits tidigare skulle den ej ha varit tillförlitlig beträffande moderna. Den visar ny alla kostymmodeller för 1910 och alla de Europeiska nyheter som förvärfvats af vår armee af uppköpare.

Sänd ett brefkort med Eder adress och vi skicka Er katalogen portofritt.

The Robert Simpson Co.,

Toronto, Ont.

Den nya Norska Tidningen
NORRÖNA

utgifver sitt första nummer den 5 mars 1910. Kontoret å 325 Logan Ave. (Ingång från Stanley st.) är öppet alla kvällar till kl 9.
Alla landsmän anmodas att göra oss ett besök.

Skriftliga rekvisitioner expedieras.

Nya modeller af

..... $3.00 och $3.50 .....

DAMSKOR

Våra $3 och $3.50 skor äro af utmärkt god kvalité. De öfvertträffa i snitt och hållbarhet alla andra skor till motsvarande priser.

Vi skulle vilja visa er dessa modeller.

Ensamförsäljning af

SOROSIS SKOR

för damer. . .

Pris. $4.50 och $6.00

Quebec ShoeCo.
Wm. C. Allan, Egare.
639 Main Street, Östra sidan.
Bon Accord Block.
3 dörrar norr om Logan Ave.
Tel. 8416.

Chr. Neilsen

Room 219-317 Portage Ave, midt emot Eatons' köper och säljer Real Estate. Lånplacering, Brandförsäkringar. Förbindelser genom hela vestra Canada. PHONE 5851.

Nya Svenska Intressanta Böcker

ha inkommit. Kom in och köp en treflig bok för att läsa olika författare. Pris från 15 cents.

Kom in och se hvad jag har.

H. HEDSTRÖM,
Phone 4624. Hörnet af King & Logan.

Hvarför

bli våra kunder alltid belåtna?

Helt enkelt därför att våra fotografier äro de bästa.

STRONG PHOTO STUDIO,
300 Main St.

Ny Skrädderiaffär

Undertecknad anhåller om landsmännens benägna hågkomst vid behof af
PRESSNING, REPARERING samt **RENGÖRNING** af kläder.
Första klassens arbete utlofvas.
M. PEARSON,
261 Ellen St.

BEFULLMÄKTIGADE REPRESENTANTER FÖR SVENSKA CANADA-TIDNINGEN.

G. L. Rötvik, P. M.,	Edenwille, Alta.
P. E. Ringvall, P. M.,	Ringvall, Alta.
G. J. Pehrson, P. M.,	Odin, Alta.
A. Westman, P. M.,	Midale, Sask.
Jno. E. Forsman, P. M.	Scandinavia, Man.
J. E. Anderson, P. M.,	Nut of Lakes, Sask.
Gust. Forssell, P. M.,	Falun, Alta.
Alfr. Åberlindh,	Ottawa.
A. P. Petersen,	Prince Albert, Sask.
Gust. Olson,	Fort Arthur, Ont.
J. E. Falk, P. M.	New Hill, Alta.

CHAS. J. SANDBERG,
Redaktör.

WINNIPEG

KYRKLIG MINNESLISTA.

Svenska Lutherska kyrkan, Logan ave. och Fountain st. — Söndagar: Högmässa kl. 11 f. m.; söndagsskola kl. 2 e. m.; Aftonsång kl. 7 e. m. — **J. G. Dahlberg,** pastor, 372 Logan ave.

Första Skandinaviska Baptistkyrkan, Logan ave och Ellen st. — Söndagar: Predikan kl. 11 f. m. och kl. 7 e. m.; Söndagsskola kl. 3 e. m.; ungdomsmöte kl. 4.45 e. m. Onsdagar: Bönemöte kl. 8 e. m. — **Miss Louise Duren,** missionärinna, 871 Bannatyne ave. — **J. Olander,** pastor, 281 Ellen st.

Första Skand. Missionskyrkan, Logan ave. och Ellen st.: — Sönd.: Predikan kl. 11 f. m. och kl. 7 e. m.; söndagsskola kl. 3 e. m.; ungdomsmöte kl. 4.30 e. m. Onsdagar: bönemöte kl. 8 e. m. — **C. O. Hofstrand,** t. f. pastor.

Elmwood Skandinaviska Missionskyrka, Newton ave. och Montcalm st. — Söndagar: söndagsskola kl. 10 f. m.; predikan kl. 11 f. m. och kl. 7 e. m. Torsdagar: Bönemöte kl. 8 e. m. — **Axel L. Nord,** 109 Montcalm st.

Skandinaviska Frälsningsarmeen, 394 Logan ave. — Söndagar: kalf 4 e. m., half 8 e. m.; Tisdagar: kl. 8 e. m. Torsdagar: kl. 8 e. m. Lördagar: kl. 8 e. m. 1:sta måndagen i hvarje månad hjälptruppens samkväm kl. 8 e. m. — **E. Lundström,** Adj. 284 Isabel st.

Norska Lutherska Kyrkan. — Gudstjänst hvarje söndag, såframt ej annorlunda meddelas i denna tidning, och till tider tillkännagifvet i nyhetsafdelningen. Predikan i isländska hallen, hörnet af McGee och Sargent. — **Rev. K. Torvilson,** Pastor, 721 Victor st.

Norska Lutherska missionskyrkan. — Gudstjänst hvarje söndag kl. 11 f. m. och kl. 7 afton i kyrkan på hörnet af Simcoe och Levinia. Söndagsskola kl. 3 e. m. **Rev. A. H. Bergford,** pastor, 347 Simcoe st.

Nya parlamentsbyggnader för Manitobalesgislaturen planeras till en kostnad af $400,000. Ritningarna äro uppgjorda af provinsarkitekten Samuel Hooper.

Nya lasarett och ett slakthus ämna våra stadsmyndigheter inrätta. Man har ingått till legislaturen med begäran att för ändamålet få upptaga ett lån på $500.000.

Den lille emigranten försvann. Harold Thomason, en nioårig gosse, försvann från immigrationshallen härstädes i torsdags. Gossen skulle sändas vidare till ett hem västerut, och hvart han tagit vägen är ganska oförklarligt.

Att skjuta med revolver i familj anses ej öfverensstämmande med god ordning. Mark Dodds, inackorderad hos mrs Carruthers, 322 Lipton street, tog sig i onsdags för att störa friden i hennes lugna boning med ett par revolverskott, och därför dömdes han i lördags till 20 dollars böter.

Kampen mot prostitutionen vid Rachel street. Ett stort möte hölls här om dagen å Y. M. C. A., hvarvid bildades en förening till bekämpande af det sedlighetssårande tillståndet i det s. k. segregationsdistriktet vid Rachel street. Rev. J. L. Gordon var ordförande vid mötet.

Föll ned i hiss-passagen och slog sig illa. En tjänarinna Polly Scoridensky, anställd i Leland hotels kök, i tredje våningen föll i lördags ned för hisspassagen ända ned i källarvåningen. Hon led svåra skador och man vet ännu ej om hon får behålla lifvet.

Baptistkyrkan. Nästa söndagsförmiddag börjar pastor J. Olander en serie predikningar öfver 1:sta Mosebok, och på kvällen blir ämnet: "Lärdomar från Ruth, Moabitiskan".

— Församlingsmöte hålles på fredagskvällen denna vecka.

Skandinaviska Frälsningsarmén: Kårens tvåårige tillvaro firas med en årsfäst lördagskväll den 5 mars, då årsberättelsen uppläses. Korta tal, omväxlande med sång och musik förekomma äfven. Mr Jens Jacobson talar. Kaffe serveras. Inträde 25 cents.

Obs. Af misstag annonserades Hjälptruppens månadssamkväm den 28 febr. Skall enligt ordningen vara nästa måndag den 7 mars då vi samlas i officerarnes bostad 284 Isabel street. — E. Lundström, Adj.

PURITY FLOUR

"MAKES MORE BREAD AND BETTER BREAD"

"Ask for it"

Den berusade var nära att innebrännas. Eldsvåda utbröt i måndags i Conway block. I ett af rummen fann brandkåren en man liggande medlöst öfverlastad och nära kväfd af röken. Mannen, hvars namn var E. Larson, räddades och fördes till finkan. Elden släcktes utan att ha anställt vidare stor skada.

PERSONAL-NOTISER.

— Trädgårdsmästaren Rob. Johnson har sålt sin farm i St. James för ett mycket fördelaktigt pris till en farmare från Nord Dakota. Mr Johnson ämnar sköta sin farm denna sommar och kommer sedan att egna sig åt trädgårdsskötsel på ett par acres jord som han köpt i närheten af denna.

Besökande: Rev. E. Hindorff, Hilltop, Man., på resa till Henning, Minnesota.

Cöntraktaren Swan Swanson, Oryden, Ont

— Mr A. V. Mattson från Edmonton, Alta. Mr M. är anställd vid C. P. R:s Construction Dept.

Den norska tidningen Norröna utkommer med sitt första nummer den 5 ds. Se annonsen i dagens nummer.

Ett trefligt slädparti hade i lördags afton arrangerats af misses Jennie Johnson och Gerda Green, för ett antal af deras vänner. Efter återkomsten tillbraktes aftonen med sällskapslekar m. m hos mr och mrs Green, 509 Pritchard ave.

Chas. Gustafsons brottning med Conkle från Toronto å Walker teater i måndags blef oafgjord, trots hela två timmars nappatag. De båda brottarna tycktes vara ganska jämngoda att döma af den långa och sega resultatlösa kampen.

Walker teater. Miss Olga Nethersole, som hela denna vecka uppträder å Walker teater, lär vara en af de främsta bland samtidens karaktärsskådespelerskor. De skådespel hvari hon uppträder äro "The writing on the wall", "The second mrs Tanqueray" samt "Camille" och 'Sapplio'. I Camille har hon en af sina mest glänsande roller, och för den kostymintresserade publiken må därtill nämnas att detta styckes handling är förlagd till 1837 samt att det är fullt tidstroget uppsatt både beträffande dekorationer och garderob.

Hedrande för det svenska namnet. För leverans af turbingeneratorer till Winnipegs nya kraftstation hade bl. a. inlämnats anbud af vår landsman Jens Orten-Böving i London. Hans anbud löd på 23,000 dollars och var nära dubbelt så högt som ett af en annan firma ingifvet anbud. "The consulting board of engeneers" har likväl föreslagit stadsmyndigheterna att antaga mr Bövings anbud, då de anse hans maskiner trots det högre priset mera ekonomiska än den andra firmans.

Föreningen Nordens 10 års fest afhölls å Allman Hall Onsdagen den 23 febr. Som detta var en familjefest voro de flästa af dess medlemmar närvarande. Följande tjänstemän voro närvarande: Ordf. J. A. Gustafson, vice ordf. P. Nilson, fin. sekr. J. Lundvall och ordningsman N. E. Johanson. Kassör P. Flodden och sekr. Axel Tressbäck voro borta.

Det var uppmuntrande för den nuvarande ordföranden att så många medverka till föreningens välgång och framåtskridande.

Vid festen, som öppnades af ordf. J. A. Gustafson med en välkomsthälsning till de närvarande, förekom musik, sång, tal samt en roande tillfällighetspjäs, uppläsning och deklamation. Mr W. Anderson gaf ett pianosolo och ackompagnerade de uppträdande. Dessutom ett violinsolo af mr J. Erikson. Humoristiska kupletter föredrogos af mr C. Bruzell och J. Johanson. Anslående tal höllos af F. E. Ullström, C. Alb. Jones och Bror Hägg. Mrs Engnell, miss Renner och mr Bruzell deklamerade och mr F. E. Ullström uppläste några humoristiska prosabitar.

Den bebådade tillfällighetspjäsen hette "Tre glada gesäller" och var speciellt för detta tillfälle författad af mr C. Bruzell. Pjäsen var mycket roande och spelet gick med lif och lust. I hr Bruzell har den svenska kolonien tydligen fått en framstående scenisk förmåga som med allt skäl bör uppmuntras på bästa sätt.

Efter programmets slut serverades kaffe med dopp, hvarefter dans vidtog.

Föreningen organiserades för 10 år sedan å Svea Hotell på den plats som C. P. R:s nya station nu står. Då inbetalade 23 medlemmar sin inträdesafgift af 1 dollar hvardera. Dessa voro följande: Noak Olson, Chas. Holmberg, P. Norquist, P. Lindström, Johan Johanson, G. Löfstrand, John Videll, A. Strömstedt, J. Lindström, G. W. Tidholm, P. A. Person, C. Erikson, Chas. Johanson, J. Wallman, Emil Boström, Gust Green, J. Mattson, S. C. Petterson, J. E. Forslund, O. Anderson, J. Flodin, P. Flodden, K. Flemming. Af dessa kvarstå endast 7 medlemmar, nämligen: Chas. Holmberg, A. Strömstedt, G. N. Tidholm, P. A. Person, Emil Boström, J. Flodin, P. Flodden. Mr K. Flemming var föreningens förste ordf. Gust Green dess förste sekreterare. Finsekreterare och kassör blefvo utsedda nästföljande möte, nämligen J. Mattson fin. Sekr. och J. A. Gustafson kassör.

Föreningen har under de gångna åren utbetald: i sjukhjälp $1,493.79. Första sjukhjälpen utbetalades till Ed. Mattson, och första dödsfallsersättningen till dennes hustru. Fyra dödsfall ha inträffat under de gångna tio åren. Föreningen har för närvarande 97 medlemmar. Tolf medlemmar äa intagits sedan jan. detta år, dessutom föreligga omkring 15 nya inträdesansökningar till pröfning, och hoppas den nuvarande styrelsen att landsmännen måtte talrikt ansluta sig till föreningen.

Afgifterna äro satta så lågt som möjligt — endast $2.00 för inträde samt 50 cents i månadsafgift. Ansökningsblanketter finnas hos alla föreningens medlemmar, som gärna lämna alla erforderliga upplysningar. Föreningens önskemål är att dess medlemssiffra uppnår 1,000-talet innan nästa årsfäst. Medlemmarne uppmanas att till hvarje möte, som hålles den andra fredagen i hvarje månad, söka medtaga en ny medlemsansökan.

Föreningen har anhållit att genom Sv. Canada Tidningen få tacka alla som medverkat till befrämjande af dess syftemål, särskildt dem som ej äro medlemmar af föreningen men dock alltid äro villiga att räcka en hjälpsam hand.

MAMMAS GOSSE.

Berättelse ur verkligheten.

(Forts. fr. sid. 11.)

— Så länge ni lefver ja, svarade köpmannen, men sedan... När ni ej längre är till, eller kanske långt tidigare. — — Min fru, låt mig tage den bortklemade gossen om hand, och jag tror mig om att kunna göra en bra karl af honom, och han skall då blifva en heder för er och ett stöd på eder ålderdom. Men afvisar ni det erbjudande jag nu gör, är det föga hopp om att det blir någon heder af er käre gosse.

— Gud har gifvit mig gossen, och jag skall också veta att skydda den Guds gåfvan jag fått. Aldrig en dag mera skall han få stanna på en plats, där man endast har hugg och slag för honom.

— Se blott till att ni ej ångrar den Guds gåfvan ni fått ned i det elände hvarur räddning ej finnes, svarade köpmannen, under det fru Holm med sin son aflägsnade sig från kontoret.

* * *

Åren gingo. Fru Holm satt om möjligt än trägnare öfver sin gamla symaskin, hennes kinder voro gulbleka af nattvak och öfveransträngning. Det lilla hon under Gustafs minderårighet sparat, hade sakta och märkbart smält ihop, men hon var ällt fortfarande lyeklig, ty hon arbetade ju för sin son, sin älskade Gustaf.

Han hade sedan sin konfirmation haft många platser, men alltid var det något fel, som gjorde att han ej kunde stanna kvar, och den ömma moderns stående ord: Du har ju din mor, icke skall du slita och släpa ihjäl dig så länge jag lefver och kan arbeta. Tids nog får du pröfva lifvets allvar.

Och Gustaf kysste sin mor och fick en krona då och då att roa sig på. Ett tillfälligt arbete då och då gaf honom äfven allt emellanåt några kronor, som han ibland delade med sin mor men oftast använde till sina ännu enkla nöjen.

Så kom den dag då den kärleksfulla modern låg kall och blek på den svarta båren.

Gustaf Holm stod nu ensam i lifvet. Det varma, ömma modershjärtat hade upphört att slå. Han var nu 19 år. Ingenting kunde han, ingenting hade han fått lära sig. Ömhet och kärlek hade han i rikt öfverflöd fått njuta, men den kraft, det allvar och den manande pliktkänslan, som ensamt förmår skapa den styrka i karaktären hvarförutan ingen med hopp om seger kan upptaga kampen för tillvaron, var honom så godt som okänd.

Sedan moderns små tillgångar voro förbrukade stod han också öga mot öga med det kalla krassa lifsallvaret. Han försökte sig än på det ena, än det andra, men fann sig själf omöjlig för allt ordnadt arbete. Han försökte sig som stadsbud, som bärare och hamnarbetare m. m., men styrka och uthållighet saknades honom till allt.

Han var vek och känslig till sin naturell, men också lättledd och lät behandla sig som ett barn, och oförmögen till att fatta gränserna mellan rätt och orätt, kunde han ledas till snart sagdt hvilken handling som hälst.

Och en vacker dag stod han gråtande och ångerfull inför rättvisans skrank, där han dömdes till en kortare tids fängelsestraff för första resan stöld. Hans kamrater hade lockat honom till brottet, men han var för svag att kunna motstå sina dåliga kamraters inflytande.

Utkommen från fängelset följde han ett mindre cirkussällskap som positivhalare, och drog ett par år omkring på detta sätt, men snart föll han åter för dåliga kamraters lockelser och dömdes till ett flerårigt fängelsestraff för begångna inbrottsstölder.

Den varmhjärtade fängelsepredikanten besökte en dag Gustaf Holm, som satt hopsjunken i sin cell begråtande sitt sorgliga lifsöde.

På pastorns fråga, hvad som var den egentliga orsaken till hans olycka, flammade en mörk blick ur deljest så milda och intetsägande ögonen.

— Jag skulle, sade han dystert, i detta nu ej ha varit sämre än de flesta andra bland mina ungdomskamrater, men min mors kärlek har förkväft all kraft och styrka, all energi i min själ. Hon plockade bort hvarje litet hinder som kunde ligga i min väg, hon fostrade mig till en vek, drömmande lättja, hon lät mig aldrig taga ett steg på egen hand, af fruktan för att det skulle gå mig illa, och därför blef jag också sådan jag är. Hon såg i mig, så länge hon lefde endast det hjälplösa barnet, som ej en dag kunde reda sig utan hennes hjälp, och hon lämnade mig också efter sin död som ett hjälplöst barn att gå under i lifvets allvarskamp. Min mors kärlek har varit mitt lifs förbannelse, och det är denna ömma moderskärlek, som nu till sist fört mig inom fängelsets murar, sedan den förut beröfvat mig all motståndskraft mot lifvets frestelser.

Han sjönk ner på en träbrits och grät det hjälplösa barnets bittra gråt.

Ester.

MARKNADSLISTA.

Frukt:	
Apelsiner	3—30c.
Citroner, pr dussin	25c.
Äpplen 6 lbs	25c.
"Baldwins" lb	$6.00
Dadlar, lb.	15—20c.
Fikon, pr korg,	30c.
Tranbär, lb,	12c.
Bananer pr duss.	35c.
Grönsaker:	
Söta potatis, 3 lbs för	25c.
Morötter, bush.	$1,40
Selleri, head,	10c
Potatis, bush.	50—55c.
Palsternackor, bush.,	$1.35
Rofvor, bush.,	50c.
Hufvudsallad	25c.
Blomkål	15c.—20c.
Spenat, lb.,	20c
Lök, bush.,	$1.25
Hvitlök, lb.,	30c.
Champignoner, lb,	1.00
Rädisor, duss.,	40c.
Smör, ägg m. m.	
Ägg, nyvärpta, duss.,	45c.
Låd-ägg, duss.,	35c.
Mejerismör, lb.	38c.
Landtsmör, lb.,	26—28c.
Byttsmör, lb.	23c.
Stekflott, lb.,	20c.
Fjäderfä.	
Vårkyeklingar, lb.	22c.
Kalkoner, lb.	25c.
Gäss	18c.
Ankor	18c.
Kött.	
Lam:	
— "Hindquarter", lb.	18c.
— "Front quarter", lb.,	11c.
Beef:	
— Shoulder, lb.	7c.—8c.
— Rump, lb.,	10—12c.
— Porterhouse, lb.,	18—22c.
— Sirloin, lb.,	18c.
— Round Steak, lb.	12½c.
Fläsk:	
— Sidfläsk,	18c.
— Ryggfläsk,	14c.
Får:	
— Rygg, lb.,	9c.
— Sidor, lb.	15c.
Fisk.	
Gädda,	10c.
Halibut, lb.,	12c.
Hvitfisk, lb.	11c.
Ostron, qt.,	70c.—90c.
Mjöl.	
Prima:	
— 98 lb. säck	$3.20
— 48 lb. säck,	$1.60
— 24 lb. säck,	83c.
Sekunda:	
— 98 lb. säck,	$2.85
— 48 lb. säck,	$1.45
Hvete:	
No. 1 Northern	102
No. 2 "	100
No. 3 "	98
No. 4 "	96
No. 5 "	93
No. 6 "	85
Hafre:	
No. 2.	35c.
No. 3	34
Lin:	
N. W. T.	158
Man.	156
Kreatur:	
Exp. oxar	3.50 a 4.00
Exp. kor	3.25
Feta kor	2.50
Svin 150—250 pund	5.50
Får	5.50

Klipp ur denna annons, och

Fotografen Robson

490 Main Street,

beviljar er vid uppvisandet därat 1 dollars rabatt å ett dussin fotografier a $6.00.

En Tjänsteflicka

för vanliga hemsysslor önskas i Dryden, Ont.

God lön för en duglig flicka.

För närmare upplysningar ring upp 2816 eller besök
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN,
325 Logan ave.

En duktig
Tjänsteflicka

önskas genast. Lätt arbete. Tre personers hushåll.

Mrs Ripstein.
Ripstein block, snite 6.

Kol & Ved

Torr Tamarac, pr cord	$6.00
Torr Björk, pr cord	$6.00
Torr Pine, pr cord,	$5.00

Dessa priser gälla endast under godt slädföre. Begagna Er af tillfället nu.

O. SIMONSON,
116 Charles St., Telefon 2255 M.

Hus o. tomter till salu.

Tweed street: Hus med 4 rum. Tomt 50x125 fot. $1,000.00
Simcoe street: Hus med 5 rum. Elektriskt ljus. Tomt 25x110 fot $1,850.
Talbot ave.: Boningshus samt butik. Tomt 50x150 fot $5,500.00
Gallagher ave.: Hus med 3 rum och kök. Tomt 25x110 ..... $1,400.00
Toronto st.: Hus (cottage) samt tomt $1,900.00
William ave.: Fullt modernt hus med 25 fot tomt $2,800.00
Coridon ave.: Bekvämt hus med 50 fot tomt $2,700.00
Hus till uthyrning, 12 rum, fullt moderut, passande till boardinghus. Hyra pr månad $35.00
Brand-, lif- och olycksfallsförsäkring, Göteborg—Winnipeg ångbåtsbiljetter försäljas $52.50

För vidare upplysningar skrif till eller besök
SWEDISH CANADIAN SALES CO.,
234 Logan Ave.,
Phone. M. 4624. Winnipeg, Man.

Bästa Norwegian Cod Liver Oil, ren och frisk. En stor flaska på 16 ozs för 35 cents.

The Pulford Drug Co., 500 Main St., Winnipeg, Man.

FÖR
Importerade Varor

såsom Anjovis, Kryddsill, Aptitsill, Fiskbullar, Gaffelbitar, Medvurst, Mesost och Getost, hänvänd eder till the Swedish Importing & Grocery Co. Enbärssirup, Kuriko, Ole-Oid och Uterine hållas ständigt på lager.

Order från landsorten expedieras noggrannt och skyndsamt.

Swedish Importing & Grocery Co.
406 LOGAN AVE., WINNIPEG Hör. af Logan och Ellen Sts

P. NELSON

Nordsidans ende skandinaviske handlande i
IMPORTERADE VAROR OCH SPECERIER.

Genom min filial i Percivel, Sask., erhållas färska partier ägg och smör. 6 flaskor Svensk Öl Extrakt för 1 dollar.

Phone 1783. 409 Dufferin Ave.

SKANDINAVISKA NYKTERHETS-
HOTELLET och KAFEET

erbjuder bästa bekvämlighet i staden för resande. Logis och kost till modärna priser. Allt hemtrefligt och snyggt. Skandinavernas samlingsplats.

SÄRSKILD LOKAL FÖR FÖRENINGAR OCH FÄSTER.

Alla resande välkomna. Telefon 3770.

Svensköl (svagdricka) serveras.

SKANDINAVISK BOKHANDEL

Alla sorters svenska och norska böcker. Skrifna af de bästa författare. Skrifmaterialier, papper och kuvert, bleck och skrifpennor. Skrif efter vår bokkatalog. Electric Hair tonic.

JOHANSON & SILVER, Egare
413 Logan Ave., Hör. af Logan Ave. & Ellen St.

NÄR NI BYGGER, SÅ KOM IHÅG DEN ENDA SVENSKA
Fönster och Dörrfabrik

i Winnipeg, som tillhandahåller ett välsorteradt lager af fönster, Dörrar, Listverk och Svarfvade Materialer, o. s .v.

N. NELSON
Kontor och fabrik
273 HIGGINS AVE.
Telefon M. 3914.

GLÖM ICKE

den äldsta svenska skrädderiaffären i Winnipeg, där den svenska flaggan svajar. Alltid importerade tyger på lager. Första klassens arbete.

J. E. STENDAHL, 210½ Logan Ave.

Winnipegs yngsta Svenska Affär

är nu öppnad vid hörnet af Logan & Stanley st.

Vi tillhandahålla första klassens grocerier. Importerade svenska och norska delikatesser, Anchovis, Kryddsill, Caviar, Appetitsild, Fiskbullar, Mesost, Getost, Medwurst, Spisbröd, Små sockerskorpor.

Orders från landsorten expedieras prompt. Alla orders torde åtföljas af **kontant.** 6 flaskor Svensk öl-extrakt för $1.00.

Landin & Co.
325 Logan Ave., Cor. Stanley.
TELEPHONE MAIN 8268. WINNIPEG, MAN.

CONNELLS
COUGH BALSAM

är tillagad efter föreskrift af en välkänd och framstående läkare. På grund af detta läkemedels vetenskapliga sammansättning kan det rekommenderas till publiken som det bästa i sitt slag. Det hjälper alltid om det intages efter föreskrift.

VÅR GARANTI

Om modlet ej visar någon verkan sedan ni användt halfva flaskan, får ni återsända densamma och får edra pengar tillbaka.

Tillverkas af
Connell & Co'y.
DRUGGISTS
474 Main, Cor. Bannatyne
WINNIPEG, MAN.

Svenskt Snus

Stockholm (Ljunglöfs) och Swedish Rappe, $1.25 pr. pound. Sändes mot förskottsbetalning af $1.25.

ERZINGERS
McINTYRE BLOCK, WINNIPEG